

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

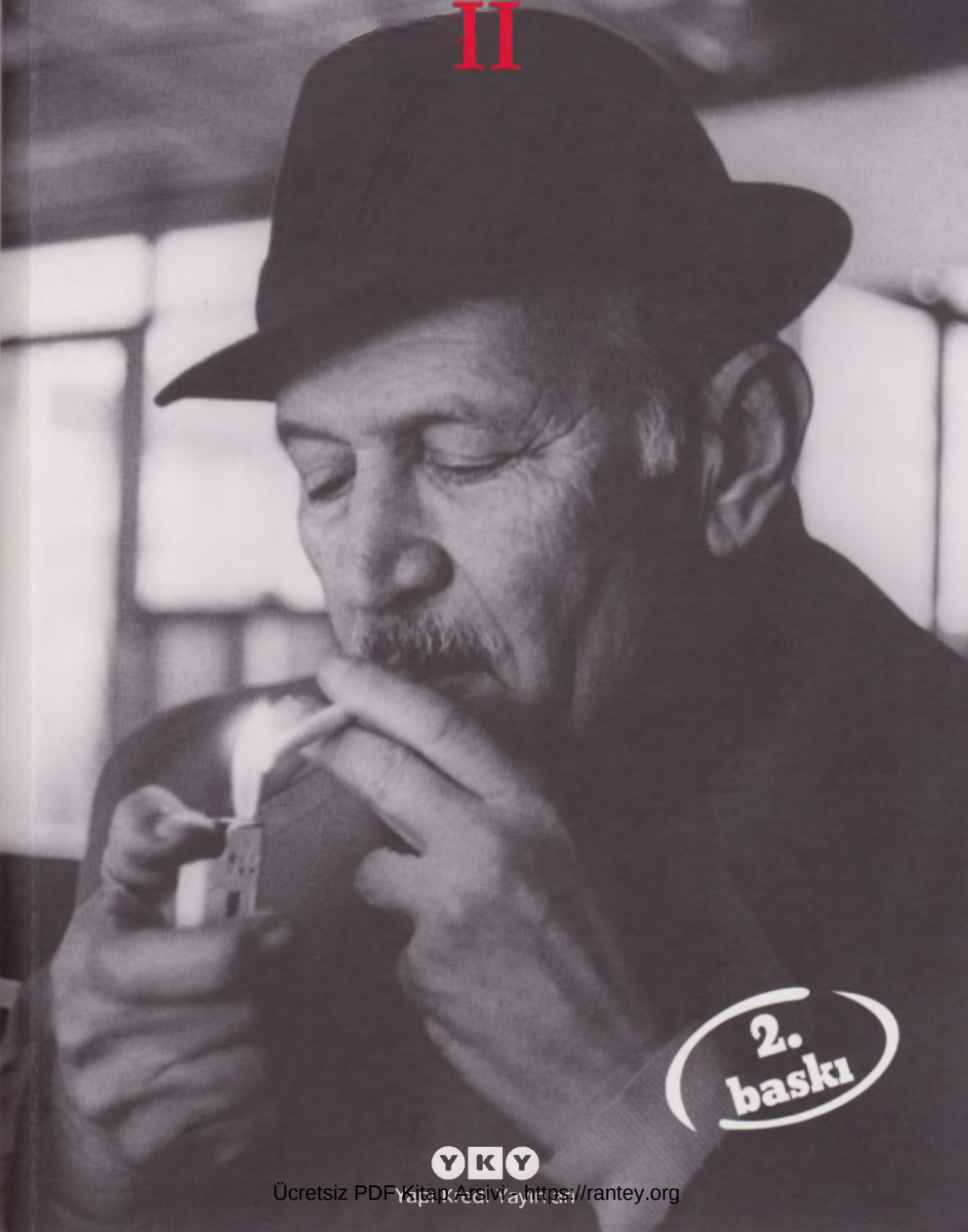
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Oktay Rifat

Bütün Şiirleri II



2.
baskı

YKY

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

BÜTÜN ŞİİRLERİ

II

Oktay Rifat Şair ve dilci Samih Rifat'la Münevver Hanım'ın oğlu. 10 Haziran 1914'te, babasının vali olarak bulunduğu Trabzon'da doğdu. İlkokulu Ankara'da okudu. Ankara Erkek Lisesi'ni (1934) ve AÜ Hukuk Fakültesi'ni bitirdi (1937). Hukuk doktorası yapmak üzere Maliye Bakanlığı tarafından Paris'e gönderildi; ancak II. Dünya Savaşı'nın patlaması üzerine 1940 yılında doktorasını tamamlayamadan yurda döndü. Askerlik hizmetini yaptıktan sonra bir süre Maliye Bakanlığı'nda ve Basın Yayın Genel Müdürlüğü'nde çalıştı; bir süre de Ankara ve İstanbul'da serbest avukatlık yaptı. İlk eşi Türkân Hanım'ın ölümünden sonra 1945 yılında, Fransızca öğretmeni ve çevirmen Sabiha Omay'la evlendi. Bu evlilikten bir oğlu oldu. 1961 yılında İstanbul'da Devlet Demiryolları I. İşletme Hukuk Müşavirliği bürosunda avukat olarak çalışmaya başladı ve 1973'te bu görevinden emekliye ayrıldı. Yaşamının geri kalanını İstanbul'da ve -yaz aylarında- Ayvalık, Altınova'da geçirdi. 18 Nisan 1988'de İstanbul'da öldü.

Lise yıllarında tanıştığı Orhan Veli Kanık ve Melih Cevdet Anday'la birlikte çıkardıkları *Garip* (1941) adlı kitapla yeni Türk şiirinin kurucuları arasında yer alan Oktay Rifat, 1956 yılında yayımladığı *Perçemli Sokak* adlı kitapla, aynı dönemde ortaya çıkan İkinci Yeni akımına koşut bir çizgi içine girdi; kimi eleştirmenler tarafından da bu akımı başlatan ozanlardan biri sayıldı. Başlangıçta, dönemine göre yeni bir hava içinde güçlü aşk şiirleri, halk deyim ve söyleyişlerinden yararlanan başarılı taşlamalar yazan Oktay Rifat, *Perçemli Sokak*'tan sonra her kitabında yeni bir ses ve biçim arayışıyla okurun karşısına çıktı ve ölümünden kısa süre önce yayımladığı *Koca Bir Yaz*'a dek her kitabıyla yazın çevrelerinde geniş yankılar uyandıran bir ozan oldu. Şiirlerinin yanısıra yazdığı çok sayıda tiyatro oyunu ve ileri yaşlarında kaleme aldığı üç roman da benzer bir ilgiyle karşılandı.

Yapıtları:

Şiir: *Garip* (Orhan Veli ve Melih Cevdet'le birlikte) 1941; *Güzelleme*, 1945; *Yaşayıp Ölmek*, *Aşk ve Avarelik Üstüne Şiirler*, 1946; *Aşağı Yukarı*, 1952; *Karga ile Tilki*, 1954; *Perçemli Sokak*, 1956; *Aşık Merdiveni*, 1958; *Latin Ozanlarından Çeviriler*, 1963; *Yunan Antologyası*, 1964 (bu son iki kitap Oktay Rifat'ın vasiyeti doğrultusunda ölümünden sonra toplu şiirleri arasına alınmıştır); *Elleri Var Özgürlüğün*, 1966; *Şiirler*, 1969; *Yeni Şiirler*, 1973; *Çobanül Şiirler*, 1976; *Bir Cığara İçimi*, 1979; *Elifli*, 1980; *Denize Doğru Konuşma*, 1982; *Dilsiz ve Çıplak*, 1984; *Koca Bir Yaz*, 1987.

Roman: *Bir Kadının Penceresinden*, 1976; *Danaburnu*, 1981; *Bay Lear*, 1982.

Ozanın kaleme aldığı çok sayıda oyundan kendi yaptığı bir seçme (*Bir takım İnsanlar, Kadınlar Arasında, Atlar ve Filler, Çil Horoz, Yağmur Sıkıntısı*) 1988'de *Toplu Oyunlar* başlığı altında; ölümünden sonra bir araya getirilen yazı ve denemeleri de 1992 yılında *Şiir Konuşması* başlığı altında kitaplaştırılmıştır. Bunların yanısıra Oktay Rifat genç yaşlarından başlayarak, özellikle Fransız yazınından birçok yapıtı -bir bölümünü eşi Sabiha Rifat'la birlikte- dilimize kazandırmış, dönem dönem dergilerde yayımladığı çeviri şiirler de ölümünden sonra oğlu Samih Rifat'ın hazırladığı *Gece Yazı* (1994) adlı kitapta bir araya getirilmiştir.

*Oktay Rifat'ın
YKY'deki kitapları:*

Bütün Şiirleri I-II (2007)
Bir Kadının Penceresinden (2007)
Danaburnu (2008)
Bay Lear (2008)
Yağmur Sıkıntısı (2009)
Şiir Konuşması (2009)

Doğan Kardeş
Bir Aşka Vuran Güneş - Seçme Şiirler (2008)

OKTAY RİFAT

BÜTÜN ŞİİRLERİ
II

ÇOBANIL ŞİİRLER
BİR CIGARA İÇİMİ
ELİFLİ
DENİZE DOĞRU KONUŞMA
DİLSİZ VE ÇIPLAK
KOCA BİR YAZ



Yapı Kredi Yayınları - 2560
Şiir - 236

Bütün Şiirleri II / Oktay Rifat

Kitap editörü: Fahri Güllüoğlu
Düzeltili: Ali Alkan İnal

Kapak Tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Pasifik Ofset Ltd. Şti.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Haramidere - Avcılar / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 77
Sertifika No: 12027

YKY'de 1. baskı: İstanbul, Eylül 2007
2. baskı: İstanbul, Şubat 2014
ISBN 978-975-08-1296-5
Takım ISBN 978-975-08-1294-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2007
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

İçindekiler

ÇOBANIL ŞİİRLER

15 • Başlangıç

Çobanlı Şiirler

19 • Kamyon Geçerken

20 • Dağ

21 • Kasaba

22 • Seslenen Köy

23 • Pazar

24 • Küçük Köy

25 • İnekler

26 • Kısarak

27 • Kaplumbağa

28 • Bakkal

29 • Bıyık

30 • Küçük Ev

31 • Türküler

32 • Adam ve Kısarak

33 • Arap Ahmet

34 • Tarla

35 • Bir Kış Gecesi

36 • Mahkeme Kapısı

37 • Evler ve Mezarlık

38 • Fadime Kız

39 • Saçları

40 • Kediler

41 • Giden Biri

42 • Sessizlik

43 • Atlı

44 • İrgatlar

45 • Ölüm

46 • Bir Kız

47 • Kurtlar İnerken

48 • Bilinmez Bir Rüzgâr

49 • Çobanyıldızı

50 • Genç Kız

51 • Öylesine Bezmiş ki

52 • Yüzü

53 • Kamyon

54 • Çardaklı Kahve

55 • Horoz

56 • Lambalar Yanınca

57 • Yolcu

58 • Aşk

59 • Bulut

60 • Beygir

61 • Çizme

62 • Sağanak

63 • Kuş

64 • Sokaktakiler

65 • Adam

66 • Çift Sürenler

67 • Öğle Güneşinde

68 • Tırpan

69 • Ev

70 • Kıyıdan Karşıya
Bakanlar

71 • Sevdalı

- 72 • Boğa
- 73 • Ağa ve Karınca
- 74 • Ölümler
- 75 • Kırk Odalı
- 76 • Basmalar
- 77 • Kaybolan Çocuk
- 78 • Günlerden Sonra
- 79 • Kızlar
- 80 • Kamış
- 81 • Çocuklar
- 82 • Çamaşır Yıkayan
- 83 • Akşama Doğru
- 84 • Ay Işığı
- 85 • Sığınak
- 86 • Toprağa Basan Adam
- 87 • İnsanlar Yarı Aydınlıkta
- 88 • Horozun Sesi
- 89 • Dağ Yolundaki Kız
- 90 • Yaşamla Ölüm
- 91 • Ay Işığında
- 92 • Tavan
- 93 • Gök
- 94 • Koyunlar
- 95 • Aşk
- 96 • Sığırla Keçi
- 97 • Eşek
- 98 • Sokak
- 99 • Kasap
- 100 • Berber
- 101 • Hizarcı
- 102 • Mavi Kapı
- 103 • Akşam Sofrası

Kapı

- 107 • Kıyıda
- 108 • Salıncak ve Yol
- 109 • Ozan Kız ve Kuş
- 110 • Bulanık Bir Suda

- 111 • Yaşam Üstüne Türkü
- 112 • Ağ
- 113 • Yaşam Bir Çoğalmadır
- 114 • Sessizliğe Övgü
- 115 • Mamut
- 116 • Sözcükler
- 117 • Balık Geceleri
- 118 • Buğday Boşaltan
Gemiler
- 119 • Geceye Doğru
- 120 • Kadın ve Çocuk
- 121 • Eurydyke
- 122 • Patroklos'un Ölümü
ve Atlar
- 123 • Ayna Lamba ve Gece
- 124 • Kapı

BİR CIGARA İÇİMİ

I

- 129 • Yaprak
- 130 • Su
- 131 • Müşteri
- 132 • Minare
- 133 • Şiir
- 134 • Postacı
- 135 • Çelişik
- 136 • Kim
- 137 • Bir Kıyı Boyunca
- 138 • Kilit
- 139 • Saat
- 140 • Fincan
- 141 • Günbatımı
- 142 • Ozan
- 143 • Kuş
- 144 • Telefon
- 145 • Sarmal
- 146 • Haber

- 147 • Kedi
- 148 • Bir Düşte Anımsama
- 149 • Küçük Gök
- 150 • Uzakta Kalan Bahçe
- 151 • Adam
- 152 • En Durgun Saatte
- 153 • Dağın Ardı
- 154 • Öpüş
- 155 • Meşelik
- 156 • Masayla Kitap

II

- 159 • Testi
- 160 • Demin ve Şimdi
- 161 • Bir Adam
- 162 • Bun
- 163 • İki Köpek
- 164 • Çiçekler
- 165 • Cambaz
- 166 • Görünüm
- 167 • Yaz
- 168 • Fener
- 169 • Ambar
- 170 • Gemici
- 171 • Durgunluk
- 172 • Çapada
- 173 • Bekleyen Biri
- 174 • Dağlılar
- 175 • Dilalem Çengisi
- 176 • Üç Güvercin
- 177 • Yorgun
- 178 • Keçi
- 179 • Bulgur
- 180 • Biz ve Onlar
- 181 • Ay Işığında Ağaç
- 182 • Karanfilli Görünüm
- 183 • Kumsalda Günbatımı
- 184 • Yıldızlar

- 185 • Adamlar
- 186 • Bir Günün Durgunluğu
- 187 • Sardunyalı Komşu
- 188 • Görünmeyene Bakmak
- 189 • Kaf
- 190 • Damlar ve İnsanlarımız
- 191 • Basamakta
- 192 • Ağacın Altı
- 193 • Mevsim Başında Yalı Kahvesi
- 194 • Çocukla Köpek
- 195 • Olanla Olmayan

ELİFLİ

I

- 201 • Katır ve Kız
- 202 • Eşekliler
- 203 • Yürüyen
- 204 • Fesleğenli Görünüm
- 205 • Gelip Geçen Biri
- 206 • Uykuya Doğru
- 207 • Dönüş
- 208 • Gündelikçi
- 209 • Yıldızlı Görünüm
- 210 • Denizde
- 211 • Güz Başı
- 212 • Ağaç ve İskemleler

II

- 215 • Kaval
- 216 • İşkembe
- 217 • İçen Adam
- 218 • Denklem
- 219 • Ölen
- 220 • Erkenden
- 221 • Başını Sallayan At
- 222 • Bakmak

- 223 • Yeni Baştan
 224 • Kıyıda
 225 • Köpek
 226 • Ovada Bir Adam
 227 • Atlı
 228 • Göç
 229 • Atlarla Körler
 230 • Kadın ve Taka
 231 • İlinti
 232 • Tandırname
 234 • Kuşlar ve Kedi
 235 • Dışarda
 236 • Yaylada Kalanlar
 237 • Vidalar
 238 • Süt Saati
 239 • Gemide
 240 • Tren
 241 • Kızla şehzade
 242 • Bulutlar
 243 • Ev
 244 • Fotoğraf
 245 • Kavşakta
 246 • İnek
 247 • İçenler
 248 • Bulutlu
 249 • Tabaklar
 250 • Doğurgan
 251 • Sözcükler
 252 • Çekişme
 253 • Kosacılar
 254 • Dam
 255 • Hasırda Bir Adam
 256 • Mandal
- DENİZE DOĞRU KONUşMA
- 259 • Bir şeyler Her şeydir
 Her şey Bir şey
- 264 • Mumlar ve Gece
 265 • Bulut
 266 • Bir Düş Başucunda
 269 • Bir Sokak
 270 • Bir Yıldıza Bağlı
 Görünüyordu
 271 • Özdevimin Sunduğu
 Külçeyi Akıl Yonmak
 İstiyordu
 274 • Elbirliği Eder Doğa şiirin
 Oluşumunda İç
 Engellerdir Karşı Koyan
 275 • Donmuş İmgelemin
 Buzlarını Çözerek
 Kendini Kuşatmaya
 Çalışıyordu
 276 • Çörekler
 278 • Bir Öpüşün Dudağında
 Buluşmak
 179 • Oturanlar
 280 • Eğilirken
 281 • Bir Dosta Büyü
 282 • Kuyu
 283 • Duvar ve Otlar
 286 • Karanfilli İşçi
 287 • Bulduğum Ölü
 288 • Saate Bakmak
 289 • Deste
 290 • Bahçeyle Kitap Arasında
 291 • Büyümek İsteyen Kız
 292 • Tarak
 293 • En Aykırı Rastlantı
 Alışılmış İmgeden Daha
 Rahatlatıcı Görünüyordu
 294 • Gün Doğuyor
 295 • Anlam Bir Sıcaklıksa
 339 • Bu Gece
 340 • Sokaklar

- 341 • Çıkış
- 342 • At
- 343 • Başkaları ve O
- 344 • Ben ki Hepsiyim
- 345 • Asma Saat
- 346 • Uyumaya Bırakıyorum
- 347 • Bir Lamba Yanıyor
- 351 • Kitabın İçine
- 352 • Deniz Ressamları
- 353 • Sizi Alsam Götürsem
- 354 • Güvercinler
- 355 • Dilmeceler
- 357 • Çatlak ve Dışleri
- 358 • Görmek
- 359 • Her Kapıya Bir
Anahtar
- 361 • Cam
- 363 • Sürgün
- 364 • Uzak Yer
- 365 • Yalı Kahvesi
- 366 • Harç Çeken İşçiler
- 367 • Denize İnme
- 368 • Bir Kadın
- 369 • İskemlenin Ayakları
- 370 • Bir Sapta Buluşan
Doğrular
- 371 • Bilmek
- 372 • Çamaşır
- 373 • Kör Bir Güvercindi
Gökyüzü
- 375 • Balık Alan Kadın
- 377 • Şişeler
- 379 • Köylüler
- 380 • Anlaşılmayan Mektup
- 381 • Nerde
- 382 • Dışardaki
- 383 • Kunduzlar
- 384 • Buralara

DİLSİZ VE ÇIPLAK

- 389 • Dilsiz ve Çıplak
- 390 • Yağmurla Gelen
- 393 • Odalıklar
- 394 • Bugünlük
- 395 • Ötekiler
- 396 • Tavus Kuşları
- 397 • Gül
- 398 • Av
- 399 • Bağış
- 400 • Deniz ve Ağaç
- 401 • Güve Yenikleri
- 402 • Bir Kargaşadan Çıkış
- 403 • İnsanlar ve Gergef
Kuşları
- 404 • Deniz Kadın ve Baykuş
- 405 • Bezelye Çiçekleri
- 406 • İki Aylak
- 407 • Yaz Koyuldukça
- 408 • Ilık İkindilerin
- 409 • Küçük Trenler
- 413 • Bir Beklentiye Giriş
- 414 • Uzun Saatler
- 415 • Sonraki İki Gün
- 416 • Hurç
- 418 • Uzak Bir Noktadan
- 419 • Kamyondan Düşen
- 420 • Yabandan Gelen Kız
- 421 • Göç
- 422 • Şiirin Gelişini Anlatır
- 423 • Sudan Çıktım
- 424 • Eski Mektuplar
- 425 • Kimi Gün
- 426 • Sessiz Kıyıda
- 427 • Hep O Güldürünün
Etkisindeydi
- 428 • Susku Şiirin Doruk
Noktasıdır

- 429 • Senin Bulutların Var
 430 • Çaresizin Biri
 431 • Öteki Evler
 432 • Son Hızla Dönüyordu
 433 • Parmaklık
 434 • Kör Bir Uykunun
 435 • Yol
 436 • Can
 437 • Eski Koltukta
 438 • Görmek Kolay Değildi
 439 • Herkes Biraz Denizdi
 440 • Balkon
 441 • Küçük Deniz
 442 • Göksel
 443 • Gelen
 444 • Çocuk
 445 • Birileri Gözetliyor
 446 • Bir Deniz Resmi İçin
 447 • Bu Bir Kasaba
 Meydanıydı
 448 • Yine Görmek
 449 • Yağmur Başlangıcı
 450 • Onu Tutuyorum
 451 • Yazıt
 452 • Sorunlar
 453 • İkizler
 454 • Kavak
 455 • Denize Bulanmış Atlar
 461 • Yaşam Hep Bir Adım
 İlerdeydi
 462 • Minibüsteki Kadın
 463 • Bir Randevu Evinden
 Notlar
 464 • Dipte Neler Var
 465 • Bilinmeyen Doğrultuda
 466 • İki Kere İkisinin Dört
 Etmesi
 467 • Ağaçlı Serüven
 468 • Oraları Aklından
 Çıkmıyordu
 469 • Bir Gecedan Alıntılar
 470 • Anlamsız
 471 • İkindileri Atlıyorduk
 472 • Çıplak
 473 • Bir Bulut ya da
 Yelkenli İçin
 474 • Dağılarak Yaşamak
 475 • Yürüyen Bir Kadın
 Vardı
 476 • Kapı Çalanlar
 477 • Değişmeyen Düzeni
 Dünyamızın
 478 • Geceye Doğru
 480 • Üsküdar'a Giderken
 481 • Yağmurlu Gecenin Kanı
 482 • Başka Kitap
 483 • Bütün Evler Gibi
 484 • Eksik
 485 • Fitilli Lamba Geceyi
 Baştan Yazıyordu
 486 • Yine Bahçe
 487 • Dölyatağı
 488 • Su Götürmeyen
 Doğrular
 489 • Herhangi Bir Sınav
 490 • Büyük Kız
 491 • Çağrı
 492 • Sofradaki Çıplak Kızlar
 493 • Kalıntılar
 495 • Hurda Vagonlara Ağıt
 497 • İlk Buluşma
 498 • Bir Kartpostalın Arkasına
 Yazılmak İçin
 500 • Çukurlar

- 502 • Kuledeki Cambaz
- 504 • Bir Kız Çocuğu İçin
- 505 • Şiirin Zaman'ı
- 506 • Şiirin Coşkuya
Dayanması
Gerekliyordu
- 507 • Dikenli Taşta
- 508 • Kimi Gözler İçin
- 509 • İki Ayrı Çizgide
- 510 • Aracı
- 511 • Bir Toplantıdan Notlar

KOCA BİR YAZ

- 515 • Koca Bir Yaz
- 516 • Öteki Yaz
- 517 • Çocuklar
- 518 • Eski Bir Tren
Penceresinde
- 520 • Balık
- 521 • Dışarsı
- 522 • Duvar
- 523 • Uyku
- 524 • Kahvede
- 525 • Balıkçı
- 526 • Yurttaş
- 527 • Hemşinli
- 528 • Kiralık
- 529 • Düşman
- 530 • Ağda
- 531 • Ev
- 532 • Emanet
- 533 • Balıkçılar
- 534 • Ağıt
- 535 • Bir Anı
- 536 • Vapur
- 537 • Yağmurulu
- 538 • Nezle

- 539 • Saltanat
- 540 • Yağmurlar
- 541 • BMW
- 542 • İstanbullu
- 543 • Düşünen Kadın
- 544 • Dozer
- 545 • Mavili
- 546 • Padişah
- 547 • Ayakta
- 548 • Kumkapı
- 549 • Odalık
- 550 • İhlamurlar
- 551 • Kızlarağası
- 552 • Çakıl
- 553 • Kadınlar
- 554 • Bereket
- 555 • Benden Önce
- 556 • Alay
- 557 • Bir Sultan
- 558 • Geceye Yakın
- 559 • Üçüncü Selim
- 560 • Resim
- 661 • Çeşmeler
- 562 • Koku
- 563 • Bir Çeşme
- 564 • Yıkık Çeşme Yazıtları
- 565 • Çiçekçi
- 566 • Kedi
- 567 • Düşünmek
- 568 • Bekleyen
- 569 • 18.08.1846
- 570 • Basınç
- 571 • Yaz Akşamına Bakış
- 572 • Dizinde Kitap
- 573 • Ali Paşa
- 574 • İkinci Osman
- 575 • 1619

- 576 • Boşluklar
- 577 • Lodosçu
- 578 • Sığır
- 579 • Bahçelerden
- 580 • Sizden Sonra
- 581 • İlhan Koman İçin
- 582 • Düşte
- 583 • Çocuk
- 584 • Kar
- 585 • Kedi Köpek Gece
- 586 • Gezinirken
- 587 • Günbatımı
- 588 • Kelepçeli Kadın
- 589 • Kaniş
- 590 • Şimdiki
- 591 • İskelet
- 592 • Kapı
- 593 • Başkası
- 594 • Evler
- 595 • Brıçka
- 596 • Eski Ramazanlar
- 597 • Tilki
- 598 • Minder
- 599 • Ne Zaman
- 600 • Siste
- 602 • Çöp
- 603 • Yıkım
- 604 • Yıldız
- 605 • Bir Sokakta
- 606 • Doğrular
- 607 • Geçmeyen Bir Güne Ağıt
- 608 • Koyda
- 609 • Saç
- 610 • Bahçe ve Deniz
- 611 • Bataklık ve Gök
- 612 • Kadın Çocuk Adam
- 613 • İn
- 614 • Akşam Balığın Karnunda Bekliyor
- 615 • Benzeyen
- 616 • Güneşli
- 617 • Kahvedeki Adam
- 618 • Bir Gemi
- 619 • Büyükannem
- 620 • Mektup
- 621 • Bakmak
- 622 • Eski Sokak
- 623 • Market
- 624 • Yine Yapraklar
- 625 • Rüzgâr
- 626 • Bülbül
- 627 • Bir Karanfil
- 628 • Uykunun Araladığı
- 629 • Deniz ve Balıkçı
- 630 • Rukiye
- 631 • Beyazlı Bir Kadın

ÇOBANIL ŞİİRLER

Birinci Basım: Aralık 1976, İstanbul, Koza Yayınları

BAŞLANGIÇ

Yeni bir hüznü kapladı mı içini
Güz çisentilerince sürekli
Toprak ve ot kokularınca ince
İlk sevgilinin öpüşünden duru
Fincanın mavi ya da kırmızı çizgisi
Basma perdelerin çiçek demetleri
Gibi dokunaklı ve kolay
Yeni cıvıltılar duyacaksın demektir
Şiir cıvıltıları uzaktan uzağa
Suda gün ışığı gibi oynak
Bir kuş ezgisi gibi sabah vakti
Yitireceğin duyar duymaz.

Çobanlı Şiirler

KAMYON GEÇERKEN

Kamyon geçerken
Dağılan koyun sürüsü
Az sonra toparlanır
Gerilerde kalır
Dağlar içinde mavi
Koyunlar köpek ve çoban
Gözden silinmeden önce.

DAĞ

Bütün suç bu dağda
Köyün üstündeki bu mor dağda
Yaz ortası bulutlar
Bu fırtına bu şimşek
Bu sağanak bardaklardan boşanan
Onun yüzünden hep.

KASABA

Oteli var gurbetçiler için
Aşçısı acıkanlara
Kahvesine gir bir çay söyle
Neşeli tarafından
Taşköprü'nün başında minibüsler
İle ilçeye işler
İnce minare şerefesinde leylekler
Kadınlar tütünde pamukta
Kızlar oğlanlar çapada
Ekmek aslanın ağzında
Dam var gök var bulut var
Bir dul karı iki yetim
Boş ver.

SESLENEN KÖY

Seslenir köy yalnızım
Seslenir köy yoksulum
Uykusuzum öksüzüm dulum.

PAZAR

Barbar tanrılar gibiydiler
Yavaş ve ağırbaşlı
Kara donları kasketleri
Bıyıkları şalvarları
Lastik pabuçlarıyla
Geyikli duvar kilimleri
Top top açılmış basmalar
Peynir tulumları domates incir
Küfelerinin arasında.

KÜÇÜK KÖY

Ah nasıl da küçüktür köy
Savunmasız ince
Kurtlar gel diye çağırır
Gece olunca
Çocuklar döner korkularında
Direnir yağ kandili
Direnebildiğince.

İNEKLER

Mahzun gözlü bozkır inekleri
Yitmişler düşlerinde
Dönüp bakmazlar bile insana.

KISRAK

Gemlere asıldı kısarak
Alıp götürdü arabayı
Gelincikleri ezerek yolda
Ot ve hayvan kokusuna
Koşumların kokusu karışırken.

KAPLUMBAĞA

Kaplumbağa ters dönünce
Ölümü sürüp gider
Sarı akşamlar boyunca.

BAKKAL

Onun dükkânı
Kopmuş yalazından sokağın
Küf ve peynir kokuyor
Tavanının mertekleri kara
Makaraları allı yeşilli
Cıgaraları istif edilmiş
Dizilmiş rakıları asker gibi
Ama kendi başıbozuğun biri.

BIYIK

Hendeğin yamacına oturdu
Aynasını çıkardı cebinden
Bıyıklarına baktı
Bir tarlakuşu geçmeseydi üstünden
Daha da bakacaktı.

KÜÇÜK EV

Yalnız
Yalnız alabildiğine
Çalkanan bir ekin denizi önünde
Uçurumla ayrılmış gibi köyden
İki sıralı kavakla
Uzakta
Basık damlı küçük ev.

TÜRKÜLER

Gurbet türkülerini severdi en çok
Dağlar arası asfalt yollarda
Hurda otobüslerde çalınan.

ADAM VE KISRAK

Gezdirirken gebresini
Dolgun sağrısında kısırağın
Kuş gibi cıvıldıyor
Hayvansa mutlu
Deviriyor ceylan gözlerini
Adama.

ARAP AHMET

Bir akreptir o
Bıçağın ucu hazır
Yabanıl özgürlüğüne yan bakarsan.

TARLA

Elini buğdaya daldırdı
Bir avuç aldı
Baktı uzun uzun
Bir tarla diye düşündü
İsterse taşlı olsun
Bir öküz bir de saban
Gerisi yalan.

BİR KIŞ GECEŚİ

Bir kış gecesi geldi odama
Bağdaş kurdu sedire
Kahvemi içti
Ateşe baktı ocaktaki
Sonra gitti geldiği gibi.

MAHKEME KAPISI

Ceplerinde ekmek ve tütün kırığı
Cüzdanlarında parmak basılmış
Senetler tanık listeleri,
Taşlı tarlalar kuru otlaklar
Yüzünden yığılmışlar mahkeme kapısına
Pazar yerinde eğleşiyor
Avratlarıyla eşekleri.
Gübre kokan mahkeme salonu loş
Usul usul parlıyor
Yargıcın cübbesinde şeritleri.

EVLER VE MEZARLIK

Hangi taş mezbelenin evleri ki
Gecemizin sığrısına sarkmışlar
Bu gölgeler servilerin
Bu uğultu mezarlıkta
Lodosun uğultusu böğründeki.

FADİME KIZ

İki elinde su dolu iki kova
Bahçe dibi serviye doğru
Fadime kız geliyordu
Anası çamaşırları yumuş
Çitin üstüne seriyordu
Ağası çömelmiş duvar dibine
Çenesi dizlerine dayalı
Tütün içiyor.

SAÇLARI

Boynuna sarılınca
Bir toprak ve güneş kokusu
Ekininde saçlarının.

KEDİLER

Çatı saçak direk
Boyunca akşam ve ağaç
İki kedi oturmuş duvara
Karşılıklı
İki sevdalı kedi
İki totem gibi.

GİDEN BİRİ

Döndü yüzünü
Büktü boynunu gitti
Gelen biriydi demin
Şimdi giden biri
Uzaklaşan biri gittikçe.

SESSİZLİK

Bir sessizlik oldu ardında
Dönmedi bakmak için
Yitebilirdi dönse
Kuş mu saz mı yaprak mı
Neyse.

ATLI

Gençliğimdeki bütün ihtiyarlar
Bilirdi onu
Çizmesi kamçısı kan ter içinde atı
Bir yaz akşamı inmiş ovaya
Gün batarken
Bir tas ayran içmiş
Zilha kızın elinden.

IRGATLAR

Makineler serper sabahları
Onları ovaya
Makineler toplar beşer onar
Hepsini gün batınca ovadan
Boşalmıştır mavisinden gök
Suyundan testi
Ekmeğinden peşkir
Gücünden kol.

ÖLÜM

Bir çam gibi boylu
Bir boğa gibi güçlü
Bir başak kadar sarıydı
Ama ölüm
Ayırt etmeden kırar insanları.

BİR KIZ

Gittikçe beyazlaşan entarisi
Bulutsu ve uzak
Alacakaranlığında akşamın.

KURTLAR İNERKEN

Ellerini akşamla
Yüzünü geceyle bağla
Yarım ay ve tuğla

Bir damga bir taşıl
Gibi kal
Ve sus
Yıldız toplayan mıknatıs

BİLİNMEZ BİR RÜZGÂR

Bu boyundaki bükülüş
Hangi duygunun ürünü
Sevinç mi tasa mı
Yoksa bilinmez bir rüzgâr mı
Büken dalında gülü

ÇOBANYILDIZI

İpe asılı yunmuş mintanın
Sarkan iki kolu arasında
Çobanyıldızı.
Ardında kara yeldirmeli kadın
Bir keçi sürüsü inerken dağdan
Baygın ve sıcak
Akşamsı çingirak.

GENÇ KIZ

Yaşı on altıya basınca
Dul bir karının
İpsiz oğlunu sevdi
Yemeden içmeden kesildi
Bir sıkıntı böğründe bir daralma
Varacak da oğlana
Başı göğşe erecek
Ne ot ne ocak.

ÖYLESİNE BEZMİŞ Kİ

Öylesine bezmiş ki
 Ağacından taşından
 Yoksulluğun
 Uzanır sırtüstü geceye
 Avuçlarında çıkın

Aman der kadın
 Yıldızlara bakma
 Yıldızlar uzak
 Yıldızlar tekin değil
 Yıldızlardan sakın

Bir yüz gerekir
 Göz ağız ve burun
 Görebilmek için
 Yakınları uzak
 Uzakları yakın

Oysa yitmiştir gecede

YÜZÜ

Onun yüzü
Taze bir yaprak gibi
Kıpırdar durur içimde
Oysa nice güzler geçti
Bunca yaprak döküldü dalından
O günden beri.

KAMYON

Ellerini cebine soktu
Bakışlarını kaçırdı
Bir destek arandı
Sarıldık helallaştık
Tahta bavulunu uzattım
Dürülmüş yorganların üstüne.

ÇARDAKLI KAHVE

Kahvenin korukları kızarmadı
Şiirinde çardağın
Kızarmadı daha ham
Tentesi fırdolayı kırmızı beyaz:
Coca-Cola için.
Oysa dutun orda otlar diz boyu
Otlar serilmek için.

HOROZ

Bu horoz kimin horozu
Böyle öten uzaklarda
Ali'nin ya da Veli'nin
Yeldirmeli kadının
Yüzü kiraza benzeyen.

LAMBALAR YANINCA

Senin başın perdelerde
Benim gözüm camlarda
O günler nerde.

YOLCU

Hiç aklına gelmedi mi
Sabah sabah gideceğim
Önce kamyon sonra tren
Susurluk yolundan
Ve bakışım akşam vakti ağlamaklı
İki yandan akan ağaçlara.

AŞK

Tanrım nasıl da yalnızdı baş başa
Göğsündeki o aşkla yabanıl
Yırtıcı bir hayvandan daha yabanıl.

BULUT

Kara bir ata binmiş bulut
Dörtal inerken gökten
Demirci çekici bırakır elinden
Tavuk başını kaldırır ve gıdaklar
Kararır ovaya doğru
Kasaba gündüzünün yarısı
Bulut geçip gider
Güneş görünür yeniden
Yollar güneşli yeniden
Dağlar uzak yeniden.

BEYGİR

Kösteğe vurulmuş beygir
Her Tanrı'nın günü orada
Ne yer içer
Sineklerini kovar
Düşünür durur yolun yamacında.

ÇİZME

Onun çizmeleri var
Ökçesi nalçalı
Tabanı kabaralı
Benimse ayaklarım çıplak
Yaralı.

SAĞANAK

Tane tane konuştu ilkin
Sonunda boşandı sağanak gibi
Kınalı kuzum benim, keklğim.

KUŞ

Bir kuş geçiyor
Kara bir kuş
Batan güneş tekerinin üstünden.

SOKAKTAKİLER

At cambazı
Dişlerine bakarken yaşlı atın
Kurumuş otlaklar düşünür
Rüzgârında sararmış ölümün.
Bakraçlarını ovar komşu kadın
Limon kabuklarıyla külle
İlk pırıltısı peşindedir bakırın.
Çocuklar aşık oynar sokakta
Akçıl koyun kemikleriyle
Kim bilir hangi sürünün.

ADAM

Yoksulluğumun bulduğu adam
Benim gibi gurbetçinin biri
Çömeliyoruz yolun yamacına
İşsiz tütünsüz çaysız
Lafla laflayabilirsen
Aç açına.

ÇİFT SÜRENLER

Çift süren köylü
Başını çevirince komşusuna
Kendini görür gibi olur aynada
Sonra ötekini ve öbürünü
Aynalardan aynalara.
Elbirliğiyle devrilir toprak
Uzun çizgilerle düz
Pulluk demirinden yana.

ÖĞLE GÜNEŞİNDE

Avludan geçtiğini gördü gelinin
Suya gidiyordu öğle güneşinde
Ardında bebesi yalınayak
Geride Karabaş
Tozlu yoldan
Söğütlerin ordaki çeşmeye
Yalağında bulutlar yıkanan çeşmeye.

TIRPAN

Tırpanını bilerken
Gökyüzüne bakıyordu
Ve güneşe tırpandaki.

EV

Direkleri çardağı
Kırık kiremitli çatısıyla ev
Ağır ağır gömülürken
Karanlığına akşamın
Bir yıldız doğar üstüne
Gittikçe daha parlak
Gittikçe daha yakın.

KIYIDAN KARŞIYA BAKANLAR

Göktü yüceydi üstümüzde
Aştı çizgisi özleminin
Dizildik kuşlar gibi biz de
Bir gölge yüzünde kiminin

Kiminin saçlarında güneş
Kiminin atkısı rüzgârda
Sisli bir kıyıda kum ve taş
Bayram çocuğunca hovarda

Ve güleç neydi baktığımız
Bunca dalgın bunca umutlu
Yarı aydınlık başla omuz
Ardımız akşamdı bulutlu.

SEVDALI

Azgın boğalara
Kızmış kedi köpeklerle denk
Sevdalı ve uyanmış
Daldan ve buluttan inen nemde
Sıcağında tuzunda ovanın.

BOĞA

Boğa ineğe atladı mı
Adam eliyle doğrultmasa
Hemen yolunu bulamaz.
Ağzı köpüklü
Gözleri yuvasından uğramış
Sarmış ineği belinden
Aşkın ve yaşamın doruğunda
Arka ayakları kesilir yerden.

AĞA VE KARINCA

Biri demet yaptıkça bağıyor
 Biri arabaya uzatıyordu
 Yerden göğē buluta doğru
 Son kez rüzgârını yiyordu ovanın
 Buğday
 Samanından ayrılmadan önce.
 Karınca tek tek taşır taneyi
 Yuvasına
 Ağa öküz arabalarıyla
 Demir kancalı ambarına.

ÖLÜMLER

Ya ölümler
Ya ölümlerin ötesi
Mezarlarımız ne ki
Kümbetler kara toprakta
Taşsız
Bize göre
Sonumuz öteki dünyadaki.

KIRK ODALI

Kırk odalı ahşap bir konak
Gibi gök yağmur sel
Kapılar çarpadursun
Camlar kırık
Üfürüyor karayel
Bizse ocak başında
Bir ekmek bir tuz
Boynumuz bükük
Düşünüyoruz.

BASMALAR

Marangoz elinde keser
Dudaklarında çivi
Basma entariler donlar
Yamalı mintanlar için
Raf çakar yüke.
Öylesine solgun ki al
Öylesine akçıl ki yeşil
Gülümser sıtmal b ebeler gibi
Kanı çekilmiş fersiz.
Pencereler bakar evlerden sokağa
Duvarcı elinde mala
Çivit mavisine hazırlar duvarı
Solgun basmalardan habersiz.

KAYBOLAN ÇOCUK

Çocuk, derdinden ağlamaklı,
Anasının döşünden sıcağından
Kopar da kaybolursa gece vakti
Kuyu başında çığırşadursun
Karaltılar kadınlı erkekli
Dondurucu bir yel eser
Bulutlara bata çıka koşar ay
Uzaklarda bir gemici feneri.
Çocuksa görür olduğu yerden
Görür ağlayarak
Görünmeden olanı biteni.

GÜNLERDEN SONRA

Çıkalı beri köyden
Bu ilk türkü çağırışı
Paydos saatine doğru akşamın
Ter sızarken sırtından
Kum taş sıcakken daha
Nice günlerden sonra birdenbire.

KIZLAR

Sırtlarındaki odun demetinin
Urganı ellerinde
Peşlerinde çam kokusu
Tokuşurken tomur meme
İki büklüm iniyorlar dağdan
Biri Hürmüz biri Şerif biri Zilha
Köhne çarık yarık taban
Ha gülüm ha.

KAMIŞ

Kestiği kamışa perdeleri şentince
Bir memleket havası üfledi
Dağlarında katırtırnakları açan.

ÇOCUKLAR

Dağ çocukları vardır
Reçine ve güneş
Irmak çocukları vardır
Karayosun ve bataklık
Uçan fosforlu balıklar
Uzun kamışlarca esintili
Yeşil kızlar görürler düşlerinde.

ÇAMAŞIR YIKAYAN

Karşı avluya ne zaman dönse
Dikmiş dizlerini çömelmiş
Apış arasında güllü şalvar
Ak kolları dirseklerine dek köpük
Koca leğenin önünde
Körpe gelin çamaşır yıkar
Yanı başında isli bir kazan kaynar
Dokuz canın mintanı tumanı
Gökyüzüne ağız kara dumanı.

AKŞAMA DOĞRU

Küçük ve beyaz dişleriyle koyun
 Ayrıkların arasından
 Ayırır yoncayı yer
 Kavaklar titreşir çitin üstünde
 Güneş ince çizgilerince saatin
 Yürür günün akşamına
 Köyün üstüne en koyu mavi iner.
 Sinide toprakla pişen pekmez varsa
 Kum ve taş kokulu sıcak ekmek varsa
 Çocuk elleri yapış yapış
 Emer pembe tırnaklı parmaklarından
 Yarının güneşli gündüzünü.

AY IŞIĞI

Mutfakta lambayı söndürünce
Kapıyı açtı ardına kadar
Ay ışığı vuran avluya.
Çardağın gölgesinde seki
Ağaç uykuya varmış
Buluta dönmüş demiri tulumbanın.
Tarsuslu bir çobandır ay
Gecenin koyunlarını güder dağda
Bu ışık
Duyulur duyulmaz sesi kavalının.

SİĞINAK

Gece çakallar ulurken dışarda
Sıcaklığı kokusu
Gurbetçinin yalnızlığı yorganda
Nice kerpiç duvardan
Daha sağlam bir sığınak yüreğe.

TOPRAĞA BASAN ADAM

Sıkıca basıyordu taban yere
Tarağı açılıyordu ayağın
Topuk sert basıncında diri
Çıplak ayağın kalıbında
Göçüyordu yumuşak toprak
Omuzlardan kollardan
Kalçalardan yere doğru akan
Kaslarla gerilmiş gücün altında.

.

İNSANLAR YARI AYDINLIKTA

İnsanlar yarı aydınlıkta
Göğ ve akşama vurmuşlar
Omuzları ve yüzleri yarım
Nedir yiyen onları gök mü
Mavi mi gittikçe
Gece mi yaklaştıkça
Sessizce kolayca usulca.

HOROZUN SESİ

Horozun sesi sabah sabah
Ağaçlarla uzuyordu gökle
Burada duvarı komşunun çatısı
Orada dağa çıkan patika
Maydanoz yastığı
Şurada bakla tarlasının
Titreşen çiçekleri
Ve horoz susunca
Duruyordu hepsi horozun sesince.

DAĞ YOLUNDAKİ KIZ

Kısrağı kalçalarıyla
Boynuyla güvercin
Yıldızdan yoğrulmuş hamuru
Ağaç desem yemiş
Yemiş desem yonca
Akşam güneşini ardına almış
Geyiksi bakıyordu ürkek
Ak bir bulut yuvarlanırken üstten
Ormanın seyreltiği yerde.

YAŞAMLA ÖLÜM

Yeni giysiler size düşmüş
Pılı pırtılar bize

Büyük konutlar bahçeler
Size döner yüzünü
Gecekondular bize

Ölünüz diyorlar
Size ölüm yoldaşlık etti
Yaşam bize.

AY IŖIĖİNDA

Ay ışığında Ŗeftaliler
Buğulu eti mor eriğin
Kadınların örtük kalan yerleri
Omuzları belleri memeleri
Buğdayın özü kapçığında
Suyu çam köklerinde pınarın.

TAVAN

Biçer keresteyi testere
Kalemle çizilmiş yerinden
Çakılır tavanı odanın
Sevişmeler döşeklerde kalsın diye
Pantollardan donlardan mintanlardan
Ocağın sığağından tüten buğu
Aş kokusu döş kokusu
Yatsın diye dört duvar arasında
Sarsın diye omuzları urba gibi.

GÖK

Taydır gök, koşulu kısırakla
Koşar arabanın yanı sıra
Ak tüylü köpektir koyun sürüsüyle
Seğirtir kaval sesinde sağa sola
Çobandır köyün yamacında
Yayar davarı da çömelir
Meşe dallarının altına
Taşlı tarlada ırgat
Ekmeğin tadı ovada
Yüce dağ başında varılmaz katına
Nice bir yiğit Köroğlu'dur gök.

KOYUNLAR

Yüce yaylalardan inmişler
Yayan yapıldak
Başka bir soyun
Durgun insanları gibi bakıyorlar
Anlaşılmaz gözlerle
Ot mu istiyorlar su mu
Belli ki yaz kış ağaç toprak
Ayrı değil dillerinde
Gelişleri var sevgiye benzer
Ellerinde değil söylemek.

AŞK

Soğanlarını görüyordu düşünde
Sarmısaklarını
Hevenk yapıp hatıla astığı
Soğan ve sarmısak kokuyordu düşü
Kavaklarını görüyordu düşünde
Arkalarında gök
Dönüp avradına yanaşıyordu
Maviydi aşk.

SİĞIRLA KEÇİ

Anamın boynu bükükse
Tek sığırda bir keçiye karşı
Göğsü avlunun taşlarınca sıcak.
Yıkık duvardaki tahta kapı
Bütün suyunu yitirmiş
Anamın ellerince budaklı.
Dut dutumuz gölgemiz aydınlığımız
Toprak damın üstüne eğilen
Dalına binip silktiğimiz
Tek sığırda bir keçiye karşı.

EŞEK

Kim der ki bu eşeğin
Bir bahçesi var
Öteki hayvanların
Toprağına bitişik
İğdesi eriği
Baktığı akşamları yan gözle
İki yanında iki küfe
Yolda giderken düşündüğü.

SOKAK

Nalbant bir atı nallıyor
Çınarın gölgesinde
Karşısı berber ve eskici
Kumrular inip kalkıyor
Gel diyor aydınlık
Aşınmış taşlara gel gölgeye gel
Çek iskemleyi otur
Sesle bir çay getirsinler
Sokağa bak ata bak nalbanta bak
Bak yaprak kıpırtısına ağacın
Duvarı sağrıda ve yüzde.

KASAP

Seyrek sarı dişlerinin arasından
Bir yılan sessizliği uzuyor
İki çatal
Mehmet Efendi kasabı mahallenin
İnsan değil çakal
Nice sığırın kanını emmiş
Kanlı kütük
Gözleri yumulu bir dana başı
Kapının kancasında
Kırpık çizgisinde uykuda
Yüz gram kıyma bekliyor küçük.

BERBER

Sardı mı peşkiri boynuna
Yatırdı mı başını koltuğa
Biler kayışta usturasını
Akı karası gözlerine bakar
Sivri gırtlığına bakar adamın
Sabunlar yanaklarını çene altını
Kulaklar kaytan bıyıklar
Burun kıllarıyla ortada
Bir tıraş bir somun ekmek parasına
Gündüz tütüne gider
Akşamları dükkân açık
Duvardaki çıplak kızların
Memesi beli bıkını
Sırları dökülmüş aynada.

HİZARCI

Çam ağaçları da boy boy
 İnsanlar gibi diyor hizarcı
 Esmeri var sarısı var beyazı var
 Çıralısı budaklısı
 Kimi Kazdağ'dan gelir
 Kimi Dursunbey'den
 Kimi Kozak'tan
 Çekersin ince beziri
 Kızardıkça kızarır kızıl çam
 Tahtalar da insanlar gibi
 Diyor hizarcı
 Dağlarını kokarlar gün boyunca
 İçten içe ölürlər yavaş
 İki ağaç yıkmış hizarcı
 Biçmiş ince uzun
 Ölmemişler daha yaş.

MAVİ KAPI

Bildik sesi gezgin sebzecinin
Yaz ortası baygın günler için,

Aşklar için dostluklar içindi
Oysa çıt yok susmuş bu ikindi.

Baksan sokak orda puslu sıcak
Eriğin dalları dam ve saçak

Beş on taş basamak, mavi kapı
Yaşıyor yine yalnızlığını.

Sarı güller gibi pencereden
Sessizliğe sarkmış eski Zaman.

AKŞAM SOFRASI

Akşam sofrası yerde hazır
Yorgunlara minderle hasır.

Ne güzel, ne bulunmaz gündü
Güneş dağın ardına indi.

Çavdar somunu bulgur ve bıçak
Esmerleşen akşamla sıcak.

Duyulan tek kuş sesi şimdi
Ovarın sessizliği belki.

Bölüştük ekmeği egemen
Babaca, yanaşma ve çoban.

Doğa baştan başa dingindi.

Kapı

KIYIDA

Bu gölün kıyısında ne söğüt dalı
 Ne suda ışıldayan çakıl
 Ne sarı çiçekler açan çalı
 Uzaktaki sazlara bakıyorum
 Kilitlenmiş akşamla kapalı.

Bir kuş mu kalkacak ordan yabanıl
 Bir sandal mı çıkacak yarım
 Yoksa geceye dönüşen gizden
 Saklı bir ay mı doğacak bizden.

Ozanlar böyledir işte
 Ya varılmaz umutlar peşindedirler
 Ya anlaşılmaz bir bekleyişte.

SALINCAK VE YOL

Salıncakta kolan vuran kız
Bir buluttan bir buluta
Gider gelir bakınca
Gök ve ağaç onundur yonca.

Deli der
Karşıdan gören biri
Çünkü yolumuzun tümü
Bir arpa boyudur onca.

Karışık bir iş
Gerçek ya da düş
Çetrefil sorunları
Çocuklarla ozanlar çözer anca.

OZAN KIZ VE KUŞ

Kış güneşine aldanıp kafesinde
Öterse kanarya
Öter ya
Sarı kır çiçekleri açar odada.
Oda ya da kır
Hepsi bir.
Ama küçük kız
Yeni giysilerini kirletmeden
Toplamak ister de bunları
Sarı sarı toplayamazsa
Koltuğundan gülümser ihtiyar ozan
Bu çocuksu oyunda
Elebaşdır da ondan.

BULANIK BİR SUDA

Ben ki dört duvar arasında yaşarım
 Küçük bir sokaktan geçerim her sabah
 Gökyüzü maviyse mutlu
 Bulutluysa tedirgin içe dönük

Ben ki üstü morsalkım ve asma
 Bir çarşıdan alışveriş ederim
 Balıklara bakarım tablalarda
 Denizler yosunlar güneş kırıntıları
 Alanlar satanlar bağırانlar
 Ölmemiş miydi bütün bunlar
 Bir cam açılır perde kalkar
 Annem güzel, pencerede
 Bir yaprak kıpırdar içimde

Ben ki bir suyum çürümüş
 Anı kalıntılarıyla bulanık
 Ve herhangi biri, tüm insanlığın
 Yükünü taşıyan sırtında
 Derim ki sevgi günleri başlayabilir
 Beklenen gemi gelebilir
 Gözüm kayar açıklara rıhtımda.

YAŞAM ÜSTÜNE TÜRKÜ

Bu türküyü çok söyledik
Bezdik dostlarım usandık
Bir sürü eksik gedik

Oysa dün bir bugün iki
Daha söylenmedi ki
Açılmadı ki sandık.

AĞ

Çoğalır güzelliğin
Sevgim çoğaldıkça
Çoğalır çektirirsin
Sabrım çoğaldıkça

Güzellik sevgi sabır
Ördüğüm ilmikler iç içe
Biter gün uzayan gece
Çoğalır çoğaldıkça.

YAŞAM BİR ÇOĞALMADIR

Bir ay tutulmasıdır gülümsemen
Dökülen sırdır aynamızın yalnızlık
Aşka dönük

İncitirsen sen incit darılmam
Varsın görünmez olsun yüzüm
Şimdi de bin parça
Kırık.

SESSİZLİĞE ÖVGÜ

Kitapta gibisin yatakta
Resim gibi düşünürken
Gözlerin yarı kapalı
Saçların duman rengi silik.
Elini ver avucuma
Ver ki her sesleniştin öte
Unutulmasın bu sessizlik.

MAMUT

Ansızın çıkıyorum güneşli yoldan
 Görünmeden geçiyorum sessizliği
 Yazlarımın eti kanı ve iliği,
 Denize gidense başkası ya da ben
 Dallar içinde bulduğum iskeleden.

Bu mırıltı yaşamadığım günleri
 Getiriyor Babil'den Bizans'tan geri
 Bir Hitit avlusunda akşamdan beri.
 Oysa Mamut bir güneştir dokunduğum
 Kamaşmış kemik beyazlığında diri.

SÖZCÜKLER

Bir yaprak kıpırdasa gecede
 Tutunur da dalında ağaca
 Bir sözcük kıpırdar iki hece.
 Ver elini aşırınsınlar seni
 Gözelerine ve çiftleşsinler
 Melez ya da soylu türler döllər
 Türesin insanın köreldiği.

Bırak ki gemi azıya almış
 Azgın aygırlar kısıraklar gibi
 Çizsinler kendi yokuşlarını.
 Duy o baş dönmesini, devrilen
 Ormanı uçan dağı yolunda
 Tam göbeğine doğru Doğa'nın.

Bir çisenti başlasa gecede
 Bir su damlasa sessizliğine
 Sözcüklerdir sözcüklerdir yine.
 Ama bir kan dökülmeyegörsün
 Kızarsa da toprağı dilinin
 Cesetler kalır yerde upuzun
 Kurşunlanmış ağıtlardan öte.

BALIK GECELERİ

O balık geceleri güzün, o puslu
Gök karışımı su kıvrılan lambalar
Bir şilep uzaktan denizi tarar
Uzardı bulutsu gölgesi, o sisli
Gök ve yılan gibi tıslayan lambalar.

Gök değil biziz vuran yeşil mor sarı
Dilim dilim yüzlerce ay sandal kayık
Bir fener alayına düşmüş ki balık
Işık yer şimdilik bakar geçer diri
Dilim dilim yüzlerce ay sandal kayık.

Konyakla ısınmasak ısırır ayaz
Çekeriz gelir ve harmanlar büyülü
Canavar aslı bunun az sonra ölü
Çırpınır kendi mavisinde konuşmaz
Çekeriz gelir ve harmanlar büyülü.

Külrengi tükenmeden önce, ölünce
Koyulaşır sintinede biter yavaş
Sonra kopar yaşamdan birdenbire boş
Artık ne ışıklı su, ne yeşil gece
Ölür gider sintinede yavaş yavaş.

BUĞDAY BOŞALTAN GEMİLER

Mavna şilep sandal yüzlerce adam
 Öyle bir kördüğüm olmuş ki yaşam
 Çalışan kol maçuna can simidi
 İstanbul'umun dar üçgeni şimdi
 Savrulur aşktan hendeseden yoksun,
 Altı balçık denizin nerde yosun.

Bir direk ormanı sallantıda bu
 Ardı kent üstü bulut gecekondu
 Açmış yelkenlerini pis ve delik
 Ölü bir kalyon bir düş teknesi gök
 Mavna taka lomboz kaptan kulesi
 İnsan sesi buğday aç martı sesi
 Çılgılığı öfkemizin korkumuzun
 Bozbulanık yoksul günlerle uzun.

Bir demir ormanı sallantıda bu
 Biz miyiz çalkantıda yoksa su mu
 Ahmet ve Hasan Zülküf ya da Dursun
 Ayrıntı yavaşlar gün batadursun
 Kara bir dağ olur istif akşamla
 Kızaran birkaç ışık ve yaşamla.

GECEYE DOĞRU

Bir çocuk uzaklarda ve keçiler
Sazlıklar arkası bakarken ufka
Şarabı iki sevgi arası ver
İki dost arası Orhan'la Kafka

İki dost arasından aşka dönük
Yeni bir burç rüzgârı essin hele
Kaçınılmaz bir sıladır yalnızlık
Kişi bir gün kendine dönse bile

Bizden de silik solgun ve ölümlü
Vurmuş sazlığa doğmakta olan şey
Bir sanrı mı düşte kestane dalı
Hey gidi ömrüm ölmezliğimiz hey

Yeniden sus sessizliği geçtikte
Sağ elin doluysa uzat sol elin
Bir şarap ver yaksın kalbi içtikte
Dağda açmış rengince olsun gülün.

KADIN VE ÇOCUK

En zor sevgilerde güleç
Küçük evlerde yaşadı
Solgun ve yalnız ısıdı
Tüten kandilde sabah geç

Saatlere dek sofada.
Diş diş geceden çetrefil
Aynaya düşen karanfil
Konsol resimler ve oda.

Ürkek gölgesinden uzun
Duvarında uykumuzun
Tentene dönerken ince

Güvercin elleri beyaz
Kanlı camlara değdikçe
Kırklara karışan üvez.

EURYDYKE

Kalem kutun silgin defterlerin temiz
 Gitmez gözümden beyaz kurdelen Nadya
 O masal günleri Daphnis ve Arkadya
 Çobanları kitaplardan kestiğimiz.

Küçük yaştan düştüğümden mi sevdaya
 Unmadım Orpheus'la bahtımız ikiz
 Rüzgârından en ürktüğüm özlem deniz
 O gün bu gün kaçındığım çiçek dalya.

Üst kat pencerenin akşama çizdiği
 Irmağın kıyısında tüyden geceden
 Bulurken yitirdiğim ilk acımsın sen.

Gitmez gözümden başucunda yanan mum
 Güller tanrıların alnına dizdiği
 Beyaz güller dönüp bakmaya korktuğum.

PATROKLOS'UN ÖLÜMÜ VE ATLAR

Azra Erhat'a

Başka düşman şimdi gökte sonra bozgun
Bulutlar devlerle tanrılar savaşı.
Ovada Peleus'un ölümsüz azgın
Atları Troya hisarlarına karşı

Patroklos anısına bir mezar taşı
Gibi donmuş duyarlar ölümü kızgın
Tasalı kıvrık ikisinin de başı
Bir keder yonusu mermer doludizgin

Sıcak yaşlar dökerler ıslanır yele
Hamut perçem, ve kudurmuş esen yele
Yelkenlerini nasıl açarsa yalaz

Büyür öylece düşer savrulur beyaz
Yüce bir göğün altında yaprak ve su
Yüreklerine kavganın uğultusu.

AYNA LAMBA VE GECE

Yak lambamızı, boşluğundan merdiven
Altın bir çavlan gibi düşsün sofaya
Aynadan aynaya türkülerle göçen
Alev ölüleri gör atlı ve yaya.

İnce bir saman tozu döndükçe düven
Koltuğa minderlere yağsın masaya
Gel büzül eşiğinde Sonsuz'a güven
Alnını bölük pörçük yazlara daya.

Uzak gece denizlerinden savrulan
Bu liman camda, bu bağbozumu, harman,
Yine de yetmezse yaklaştır lambayı

Limonküfü saçların aynada hüznün
Seni bir yıldıza bitişik kıl payı
Dönülmez sevdalara götürsün yüzün.

KAPI

Döşeklerde döndüğümüz
 Bezgin bir sağa bir sola
 Gecede bu ses kim ola.
 Açarız o savrulan güz

Selinde gizemin yine
 Ağlayarak öptüğümüz
 Bin bahçede tek bir tane
 Görünür düşlerdeki yüz

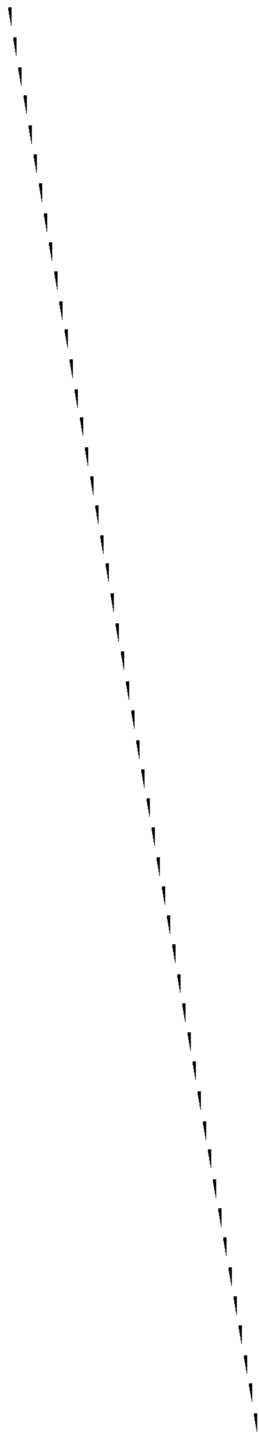
Eşiğinden sevdiğine.
 Ve girer gök kesilir dam
 Altın kuşağından saydam.

Artık ne sevinç vardır, ne
 Tasa, son yıldızlı durak,
 Bitmez öpüştür yaşamak.

BİR CİGARA İÇİMİ

Birinci Basım: Eylül 1979, İstanbul, Ada Yayınları

I



YAPRAK

Bütün yapraklarım açarsa
Kork
Çünkü yalnızlığım ben
Çünkü yoksulluğum ben
Tepeden tırnağa.

SU

Biz uyurken musluğun altında
Tencerede kalan su
Uykun kaçır lambayı yakarsın
Bakarsın ki fayanslara vurmuş
Işıldıyor usulca
Sesini duyamazsın
Sesi kemiklerinden ince.

MÜŞTERİ

Tavuğun budunu kemiren
Acıkmış müşteri
Temiz giysiler içinde
Bir çiçek vazosu masada
Damalı örtü
Kansız peçete.

MİNARE

Bir kedinin
Unutulması gibi sokakta
Düşmesi gibi ellerin yanımıza
Mahalle arası evler
Bir kaldırım
Minare ve yastık.

ŞİİR

Az söyle
Mendilin görünür görünmez
Pipon yarı dolu
Küçük kâğıtlarını küçült
Gündelik şiirimizin.

POSTACI

Postacı iyi adam
Geçerken verdiği ne
Mektup değil selam.

ÇELİŞİK

Berber salonundaki
Aynalardan daha boş
Bütün o yolları düşünmek
Çıldırmasın seni
Çelişik sev.

KİM

Tanrısız ve susuz
Bir kalıp sabun gibi lavaboda
Ya da bir bekleme salonunda
Denize dönük
Pencereden bakıyor
Mutsuz
Kendini görmek için.

BİR KIYI BOYUNCA

Saçlarında ayırdın günlerimizi
 Ortadan samanyolunda ikiye
 Sonra acımasız döktün
 Tel tel taranmış gündüzü ikiye

Küller kalıyordu cıgarandan uzun
 Tabaktaki ölüm yarısına yazın
 Varılmaz düşlerdeydi öbür yarısı
 Bir kilise kalıntısı dikenler hüznün

Seni sevdik o kıyı boyunca
 Bulanık da olsa ucunda mevsimin
 Hani erinci verecektin aşkı

Mavi bir martı ölüsü kumsalda
 Bulutlarıyla beyazdı yaz
 Deniziyle yollarıyla beyaz.

KİLİT

Yalnızlık göstergeleri
Devrik kuşlardan alınmış
Ölü kelebekler gibi iğneli
Çerçevenlenmiş duvarda
Ya da kasalarda kilitli.

SAAT

O kapısını çalınca
Anlıyordu biliyordu artık
Çalar saatin erken çaldığını
Kurulduğu vakitten önce
Günler kısa.

FİNCAN

Masadan fincanı almakla
Ne bıraktın denize
Kanatları açık pencere
Bulutlar eridi birdenbire
Sönüverdi gök
Çocuksa boğulmak üzere.

GÜNBATIMI

Maviyi kemiren kara inekler
Ve göksel boşluğu aşkın
Tanrının kalışı dölyatağında
Onca dik onca dirençli
Ki kayar ufkun sağrısından doyunca
Gök kirli mor boydan boya
Ova fundalık yonca.

OZAN

Islak yol ve kırık dal
Bir güz adamın içinde

Bakınır bizden öte
Bir göz adamın içinde

Şıra şaraba dönmüş
Bir giz adamın içinde.

KUŞ

Konuşarak kalktı
Masaya gitti
Kitabı aldı
Kuş oradaydı
Yuvası kitabın altında.

TELEFON

Abeceli defterlerde silinmemiş
Telefon numaraları ölülerin
Etiketleri yırtık boş
Rakı şişeleri gibi kenarda
Niçin yaşanmazlar kopuk
İşlemez ve gündelik.

SARMAL

Seni uyarıyorum dedi
Uykusunun en derin yerinde
Kuşpalazı olmuş konuşamıyor
Ama dere ve dereye vuran evler
Ağaçlar kuşlar bulutlar
Hepsi yerli yerinde
Dal kökten kıvrılıyor yaprak daldan
Kuş yapraktan
Bulutsa cücüğünden özlemlerin.

HABER

Ne gider insandan insana
Başıbozuk üç beş haber
Görünüm zarflarında:
Mutsuzluğu yürekler acısı
Yasemin açtı.
Bir düş gelir geçer
Seki sundurma ve saksılar.

KEDİ

Kedinin dizlerine sıçraması
Uyuması dizlerinde
Yoruyor onu
Kusmak geliyor içinden
Seçkin değil mahzun.

BİR DÜŞTE ANIMSAMA

Elinde dört kollu şamdanı
Gözlerinde birer mum alevi
Etekleri yerde ayakları görünmüyor
Çıplak, dörtgen taşların üstünde

Bir koridor bitmezliği
Eski duvarlarda Zaman
İskeletleri, ağları fosillerin
Umutsuzluğa doğru uzun
Ak urbasının güzelliği

Titrek, o günkü çalgılar gibi.

KÜÇÜK GÖK

Küçük bir kız çocuğu küçük gök
En küçük bulutun altında dünya
Ve bir alan kumru döşeli
Taşları saydam
Güneşleriyle dört köşe
Trenleri vapurlarıyla güpegündüz.

UZAKTA KALAN BAHÇE

Çaresiz
Hepsi kör
Gülün yanındaki sardunya kör
Bakma çiçek açtığına durmadan
O yılanmış yasemin kör
Bir gölgedir sadece ağaç
Körlüğü çoktan unuttu
Bahçe kapısı açık yol dar
Görünmüyor hiçbiri.

ADAM

Büyük bir çayır var yeşil
Çayırda atla eşek otluyor göksel
Arkada bir ev var küçük
Bir çam var bir servi belki de
Önde bir adam yatıyor uzun
Upuzun boydan boya.

EN DURGUN SAATTE

Al götür beni deniz
Götür beni engine
Dengi dengine

Görmeden tutulduğum
Bu kördüğüm

Denizin üstü yalım
Kodu yüzüstü gitti
Yalnız başıma kaldım.

DAĞIN ARDI

Güneşle yüklü taka
Yelesi ak köpüklü at
Bana denizi anlat

Toprağa giren demir
Traktör ya da saban
Bana balçığı getir
İnsan etini yapan

Neden yanarsın orman

Ve sen gökte süzülen bulut
Öldüm düşeli derdine
Aşır beni dağın ardına.

ÖPÜŞ

Taflarlara dönük penceremin
Yaprak aydınlığında nar meşe
Açtım özlemlere getirilmiş
Ağzını ağzımdaki güneşe
Düşen bir damla kandı yasemin
Dilimde şiire dönerken yemiş.

Bu sevdaya tanıksın ey gece
Ey tadı canıma geçen yemiş
Yazdın ağaç yıldızdın öptükçe.

MEŞELİK

Ham toprak ve ot
Saçların gibi dağıt

Kanat gersin üstümüze kuş
Kumru ya atmaca

Uzakta kalsın boş
Küçük ev tüten baca.

MASAYLA KİTAP

Bir kitap duruyor masada
Çok eski bir kitap masada
Oysa bir sevginin üstünde kitap
Eski günlerden kalma masada

Odaya vuran güneş
Bir çivi yazısı masada

Evin duvarları beyaz
Damı kırmızı
İçinde bir kitap duruyor
Bir sevginin üstünde masada.

II

TESTİ

Testiye bakıyordu. Bakıyordu, kulpu, karnı, lülesi.
 Testiden öteye ne var! Testi, testi kadar, hepsi bu.
 Oysa bir insan eli kavramış onu kulpundan, havaya kaldırmıştı,
 arkaya kaykılmış başı, ağzını uzatmıştı lülesine,
 tınazların orda, at ayakta uyurken, bulut geçerken
 ve çıkın dala asılıyken, azık çıkını.
 Gün bitti. Mevsim döndü. Ağa aldı gitti buğdayını.
 Testi burda. İyice baksa görecekti
 bir kadının acısına vurduğunu gün ışığında.

DEMİN VE ŞİMDİ

Daha demin buradaydı, ter kan içinde, mintanı sıırılsıklam.
Ot bürümüş bahçeyi belledi bütün gün, belle keseklere vurdu.
Yabanıl kökler, otlar ayıkladı, yığdı öbek öbek.
Hep o toprak, o güneş, o gök gün boyunca,
sonra gitti. Bizse burada kaldık, söğütlerin altına oturduk.
Soğan, domates, biber doğradık sahana, yağ gezdirdik.
Şarabı şişeden içiyoruz. Gün battı batacak.
Kıpırtılı otlar gibi düşünce gidene bağlı.

BİR ADAM

Son bulut gökte temelli silinmeden önce, kararmadan önce ova,
bir kızılık kaplıyordu ortalığı. Kayık kumsalda,
kumru dalda susuyordu, susuyorduk.
Kurması bitiyordu konsolların üstündeki saatlerin.
Kadın elini çekiyor tepsideki mercimekten, gözleri boşlukta.
Çıt yok. Çorba suyu kaynadı. Testi terliyor. Somun
bölünmek istiyor hamur tahtasında. Adamsa
görünmez olmuş sekide. Gece burnunun dibine gelmiş,
yak bir cıgara, diyesi, şu efkâr saatinde.

BUN

Başka biri oluyordu,
dibine düşmüş incir gibi çürüdükçe başka biri,
başka biri el etek çekilen saatlerde,
kararan damların üstünde gökyüzü açık maviyken,
büyürken çınarların altındaki yolların sessizliği.
Alıp başını gidesi ama nereye!
Duvar dibine çömeliyor fesleğene bakıyordu.
İki tavuk avluda, gerisi kümeste, taşlar sıcak,
deniz uzakta, ışıklar, limanlar, gemiler uzakta.
Bir dam vardı pencerede lambası, şimdi uzakta,
o burada, bir yumru boğazında taş gibi.

İKİ KÖPEK

Daha iyi duymak için başını kaldırdı
 ve kulak kesildi. "Havalar bozuk gidiyor,
 diyordu iri memeli kadın sallanarak,
 bir hiç aslına bakarsan. Ahır penceresini örmüşler.
 Kısarak topallıyormuş, arabanın dingili kırık."
 Bir rüzgâr esiyor ki ne rüzgâr kartalı alır havadan.
 Kavaklar yıkıldı yıkılacak, zerdaliler yerde.
 "Duymuyorum, diyor, duymuyorum, duymuyorum,
 anlaşılmıyor."
 Köpekler, iki çoban köpeği, biri boz, biri alaca,
 sözcüklerin dışındalar. Bozu uyukluyor,
 alacası kulaklarını dikmiş başka bir ufka bakıyor.

ÇİÇEKLER

Kırmızı sarı çiçekler açıyor pamuk tarlalarının
otluk sınırlarında. Biz de varız çapada ırgatlar,
kırmızılı mavili terli avratlar, şalvarları güllü.

CAMBAZ

Altındaki çocukları görüyordu tel ipin üstünden,
 yürüyordu iki direk arasında, elinde terazisi.
 Çocuklar da onu görüyorlardı üstte, kaşlı gözlü,
 parsa toplarken yüzüne bakıyorlar unutmamak ister gibi
 ve ayı kadınlar gibi bayılıyordu hamamda
 göbek taşına sırtüstü düşerek.
 Tefin zilleri vuruyor, kırmızı yazma savruluyor rüzgârda.
 Burnunda zinciri düşünce giriyordu ayı bir çocuğun
 ve cambaz bulutlar arası ipinde yürürken,
 – Ayağını denk al, diye bağırıyordu soluk soluğa.
 Ama cambaz kayar gibi gidiyor, o yıldız senin bu yıldız benim,
 göğün öteki ucunda gözden kayboluyordu.

GÖRÜNÜM

Bir köylü yürüyor biçilmiş tarlalar içinden,
bir at, köstekli, sağrısı bize dönük,
art ayağı tırnak ucuna kalkmış, ufka bakıyor
ve bir yaylı gidiyor susadan, gidiyor yüzer gibi,
kırlangıçlar dolanıyor gökte, direkler, bulutlar,
topraktan tüten buğu titriyor havada.
Traktörü o zaman gördük, uzakta, oyuncaksı,
top ağacın gölgesinde, dalların altında.
Bir yıldızdı görünüm başka bir yıldızdan
görüntüsü kaydıktan sonra bize ulaşan.

YAZ

Kız pepeme, oğlan topal.
Bereket gökyüzü hep böyle masmavi
bu uzun yaz günlerinde.

FENER

Feneri kaldırıp geceye bakıyordu. Birine mi bakıyordu! Ne gelen var ne giden!
Savrulan çili aydınlığın taştta, sarmaşıktta.
Böyledir hep, umut bir gölge olur ve sokulur usulca,
kıpırdar narın yapraklarında, söğüde sıçrar,
sallanır fenerin otları tarayan ışığında.
Oysa yokluğudur sadece aşkın, özlemi, kuruntusu,
patikadan kıvrılarak böğürtlenlere doğru inen.
Ay çıksa, kavalını çalsa dağa taşta, dönse sürüsü!
Kim var orda! Otlar kıpırtısız, yol boş, böcekler bile uykuda.

AMBAR

Yalnızlığına taşımak istiyordu hepsini, tek tek, özenle,
ambarını dolduran karınca gibi:
Mendille kuruyan enseyi, dudak kıvrımındaki cıgarayı,
bir duruşu iskemlesinde, bir bakışı geçip giden,
hepsini, her şeyi, birbirinin eşi sinekleri,
yuvarlak gözlerini ineğin, kulak kabartışını köpeğin,
anlatılmazı, dokunulmazı, yiteni, görülmeyeni.
– Cıvıldaayan serçeleri unutma, dediler, öğleüstleri,
söğüdün yaprakları dökülse de ilkyazın yeniden biter.

GEMİCİ

Kumsal boyunca yürüdük Gemici'nin peşi sıra,
bin pullu madenin yanı sıra bin pulunda ayrı güneş.
İstiridye kabuklarını dürttük, kuşların ayak izlerini gördük
kumda,
bir sandal leşi yatıyordu, basmış, kaburgaları delik,
bir martı kalıntısı, sıçanlar yemiş ciğerini dalağını,
cinsel bir açıda sırtüstü, ölüme yenik
ve mürekkepbalığında arta kalan tebeşir kemik.
Baktık, bunca yaşam tortusunu, tuz kokan, bulut kokan,
gündelik kiri arıtmaktan yana deniz, salttan yana.
Yelkovan kuşlarının zinciri bu yüzden güneşe dönük.
Deniz, deniz, deniz, sonunda yordu bizi,
diz boyu otların yurduna döndük, böceklere, ağaçlara.

DURGUNLUK

Birden yeller esmeye başlıyor, sonra kesiliyordu. Sesler duyuluyordu geceleri. Lodos bir atmaca gibi kıpırdamadan duruyor

havada, ara yerde. Gök gürüldüyordu. Yağmur yağıyor uzaklara, serinliği düşüyordu üstümüze, kokular geliyor kuzeyden, çam ve dağ kokuları, mazı kozalağının koktuğu gibi.

Bir kıyamet kopuyor belli, sağılıyor bütün bulutları gökyüzünün, vuruyor dağa taş, otlar dümdüz, toprak gebe.

Yaşlı kişiler başlarını sallıyorlardı, bir iş var bu işin içinde, sütün kesilmesinde durup dururken, böğürmesinde hayvanların, durgunluğunda suların, dalın ve yaprağın.

Umursamaz görünüyorduk, neşesiz ve yorgun, elle gelen düşün bayram.

Havalara bakıyorduk, boz bulanık, kurşun kaplı havalara.

ÇAPADA

Ak badanalı duvar ve pencere, kapı dibinde servi.
Bir avlu taş döşeli, el kadar da olsa yeter.
Tulumba takmayı düşünebilirdi çıkırlık kuyuya.
Takunyalı bir kız çeker tulumbayı, eğilip doğrularak,

kovasını doldurur.

Salatalıkları, fesleğenleri, hereklere sarılmış fasulyeleri sular.
Demek bir bostan istiyordu avlunun önünde, biberler, domatesler.
Ya çardak, çardağın altındaki beton sekide kaba minder!
Yumuşacık oturacaktı üstüne, bir cıgara tellendirecek,
bulutlara bakacaktı besbelli, top ve ak bulutlara,
şimdi baktığı gibi, çapada, elin pamuk tarlasında kuşluk

vaktinde.

BEKLEYEN BİRİ

Öteye bakıyor, yolların ötesine. Birini mi bekliyor!
 Her sabah giyim kuşam uzaklara dönüyor yüzünü yeniden.
 Oysa yanbaşımda aradığı, hemen orda, dutun altında,
 ince otların güneşinde sarı sarı çiçek açan,
 ateşinde seğirten al atların yelesinde,
 üç çeşit yemişinde narın, biri tatlı, biri ekşi, biri mayhoş,
 orda, elini uzatsa alabilir. Ama o, bekliyor işte,
 bir açılışı bekliyor gül gibi, göndere çekilecek bayrak gibi,
 söylenecek türkü gibi sırtüstü yatıp toprağa.
 Gözü açık ölecek: doymayan biri hep, bekleyen biri hep.

DAĞLILAR

Dağdan geldiler onlar, ötelerin adamları, dağlılar.
 Zincirlere vurulmuş tomrukları döktüler makinelerin ağzına,
 bulutlarını, rüzgârlarını bıraktılar, estiler el kadar yerde.
 Bakraçları kalaylı, çorapları nakışlı kadınlar
 carlarının altından süzdüler onları, görmez miyiz!
 Bebeler seyre çıktı, yürüdüler peşleri sıra, cambazlar gelmiş gibi.
 Gün bitti, hesap kesildi, oturduk kapının oraya.
 Üstümüz çardak, önümüz kamyonların yattığı düzlük, toz ve
 akasya.
 Çıkınları çıkardık, azıkları yaydık masaya.
 Bir çimdik peynir attılar ağızlarına, somun tıktılar,
 Hüsmen'in barakasına baktılar, kavaklara üstündeki, yıldıza,
 çiğnediler,
 ovayı da birlikte çiğnediler, yorgunluğu, kuruyan teri, sap
 saman kokusunu, pencereye tırmanan hanımeli kokusunu.
 Erinç miydi yüzlerindeki, mutluluk mu, gariplik mi, bilgelik mi!
 Alın çizgilerine oturan akşam karartısından ötesini bilemedik.

DİLALEM ÇENGİSİ

Dilalem Çengisinin bahçesine bak, kütüklerde üzümlere bak,
 salkımların türküsünü çalgısını dinle,
 ki kırk telden çalarlar büyülü tanelerle.
 İşte kırk gün uyuduğu, kırk gün uyanık gezdiği saray.
 Korkma gir saraya! Bu duyduğun kişnemeler,
 kılıç ve mızrak sesleri, adımlar, adımlar sofalarda,
 yıldırmasın seni, tıka kulaklarını gürültülere!
 İşte uyuduğu döşek. Başucundaki şamdanı ayakucuna,
 ayakucundaki şamdanı başucuna koy!
 Bir ayağın eşikten dışarda, bir ayağın içerde,
 üç kez bağır: Dilalem Çengisi, Dilalem Çengisi, Dilalem Çengisi!
 Uyanmazsa taş olur kalırsın, ama Cennet Suyu elinde.
 Dilalem Çengisi senin, mutluluk senin, yarınlar senin.

ÜÇ GÜVERCİN

Yağlıklarını omuzlarına atmışlar
çobanlar koç pazarlığı ediyor kahvede.
Kahveci kahve ocağının başında ayakta.
Gemici gökten inen üç güvercine bakıyor.
Üç güvercin su başında silkinince üç civan kız.
Çimiyorlar pınarın sularında, kamışların ardında.
Amanın biri n'oldu, uçup gidiyor ikisi.
Şehzade han kızını atınca terkisine,
Gemicinin dizlerinde bir güvercin ölüsü.

YORGUN

Ve yürürken yürüdükçe, üç gün üç gece,
evi görüyordu, yalaktan su içen atı sonunda.
Şu at o atlardan biri olsa, diye düşünüyordu,
şu deniz dibi mağaralarda yaşayan atlardan,
var git nalla, eyerle, başlığını tak su içene dek,
atla sırtına: Lebbeyk sultanım, desin, yolumuz nereye?
Uçursun seni kuş gibi havalardan kasabaya.

KEÇİ

Candarmaya baktı önce, sonra önünde durana,
bekledi, yıkık kerpiç duvara yaslanarak.
Bulutlar uçuyor, tavuklar eşiniyor gübrede.
Çil horoz savuruyor tozu toprağı kanadının altından.
Keçiyi istiyorlar belli. O demeye geliyor bu laflar,
bu duruş beş adım açıkta. Keçi arkasındaydı.
– Bende verilecek keçi yok, dedi.
İki balyoz gibi sarkıyordu kolları.

BULGUR

Bulguru ona verdi, tıkanmıştı kendi yemedi.
Üstü başı paramparça, ayakları çıplak,
kara betona büzülmüş karanlıkta seçilmiyor.
Bir minder çekti altına. Sormadı.
Anlatacaktı nasıl olsa, hele bulguru bitirsin!
Testiyi sürdü önüne, lambaya doğru gitti.
Zaman bir damar gibi kabarmış zonkluyordu.

BİZ VE ONLAR

İçlerinden geçenleri anlıyorduk, söylemediklerini.

Yoksulsunuz, iğrençsiniz, diyorlardı,

ne giysiniz var dolabınızda, ne iki türlü yemeğiniz, ne de paranız,
sevginize karnımız tok, özgürlükse özgürlük bizim için.

Sırıtmaya bile gerek duymadan arkalarını dönüyorlar soframıza.

Oysa biz alın terimizi bölüşürüz, yağma ve haraç bilmeyiz.

Tütünü öküz için icat ettik, çift sürerken bir cıgara içimi dinlensin
diye.

Öküz bizsek, hani soluk alacak vakit nerde!

Bu yüzden hor bakıyorlar bize, kanımızı içtiklerinden.

Bencillik en büyük bereket onlara, beylikleriyse
en büyük dolap.

AY IŞIĞINDA AĞAÇ

Köyden uzaklaşıp ay ışığında ormana doğru yürüdü.
 Sihirli aynayı düşünüyordu, devanasını
 bir tokatta testi yapıp rafa kaldıran şehzadeyi.
 Eve döndüklerinde, adam eti kokuyor, derlerdi oğulları,
 dişlerinin arasından kollar, butlar, kafalar çıkarırlar,
 bir oturuşta kırk koyunu yerlerdi.
 Birden ejderhayı gördü patikanın böğründe,
 iriydi, minare boyunda, kolları çatal çatal
 dallı budaklı çınarlar gibi, her çatalında çingiraklar
 kafam iriliğinde. Ağaç gözüne ejderha gözükmüş olmasın!
 Kılıç üşürüp altı başını birden uçurdu.
 Yiğitsen bir daha vur, diyordu masal ejderi.
 Beni anam bir kez doğurdu, diye mırıldandı,
 otluk tarlalara vurdu kalbi çarparak.
 Ay koşuyordu, ağustosböcekleri ötüyor.

KARANFİLLİ GÖRÜNÜM

Büyü masala, masal güneşe karışıp eriyor avluda,
destursuz işeyenin çarpılışı ardında bir ecinni
ak dişleriyle sırtıyordu, tepeden tırnağa sidik.
Zeytin, yıkık duvar. Deniz görünüyor el kadar.
Ev cinleri uslu akıllı, ölülerin ruhları gamlı,
örümcek ağlarının biriktiği kuytulukta yorgundular.
Pencerede bir karanfil güneşte konserve kutusunda.
Ne türlü çiçek açsa katmerli kırmızı, ne türlü koksa baygın,
nazardan korunuyor çomağının tepesine geçirilmiş
yumurta kabuğuyla. Durgun bir öğleüstü. Ev halkı çapada,
dönerler akşam bastırınca. Kiremitte martılar.

KUMSALDA GÜNBATIMI

Gün batıyordu. Kıyıya dek mavi diken ve taş.
Kumsal. Sığır ve insan dışkıları.
Mısır tarlasına yaslanan baraka, üç beş adam.
Bulutlar, kıpırtısız bulutlar, mor bulutlar.
Bir balıkçı teknesi geliyordu karşıdan
ve bir köpek kaldırıp bacağını batan güne sığıyor.

YILDIZLAR

Geceleri hendeklere yatardık, yıldızlara bakardık nedense.
Ateşböcekleri mi ki bunlar, sinekler mi ki
saydam kanatlarını çekerek oynatırlar, vızıldarlar,
savrulmadan dururlar bütün gece bir kamışta,
çiğdemlerin orda, nilüferin yayıldığı dere suyunda.
Bu balkıyan ışık onların parıltısı, bu sessizlik onların sesi.
Bizimse ensemiz otta, gözlerimiz gökte, gökyüzünde,
çimerdik o süt gibi suda, samanuğrusunda.

ADAMLAR

Uzakta adamlar vardı demin, şimdi yok oldular.
Biri hasır şapkalı, birinin mintanı damalı,
biri merdiveni tutuyor alttan, biri direkte bulutlar içinde,
öbürü bakmıyordu, çitler, gelincikler, camgöbeği çirişotları,
gökyüzü üstlerinde, arkada dağlar mavi.
Demindi bütün bunlar, gittiler, bizse şimdi içerdeyiz.
Bu kaldı, bir izlenim, silik, uzaktaki adamlardan.

BİR GÜNÜN DURGUNLUĞU

Manava gidiyordu bezelye almak için.

Mutfak kapısını kilitliyordu, sokak kapısını oldum bittim

kilitli tutar.

Terliklerini çıkarıp pabuçlarını giyyordu, başında örtü.

Kara bir köpek çıkıyordu yoluna, geçip giden.

– Manava gidiyorum, diyordu rastladığı kadına, sebzeler de
ateş pahası.

Berber dükkânına bakıyordu, çıplak bir kadın resmi

görünüyor camdan.

Kasap belinde peştemalı kapıda, bir dana başı kancada,
gözleri açık.

Bezelyeleri alıyor, dönüyor eve, ayıklamaya başlıyordu.

Tencereye tıp tıp düşüyorlardı, ortalarında kesik dana başı,
köpek, kadın, resim, kasap, manav,
sırıyorlar tencerede, sonra duruyorlar rüzgârsız,
tıpkı sokaktaki gibi durgun alabildiğine.

SARDUNYALI KOMŞU

Saksıdaki sardunyalar komşunun penceresinde
bir bakış, bir gülüş, bir sesleniş oluyor birdenbire,
elinde bardak çalıyor kapılarını:

– Biraz yağ, diyor, varsa, bakkal uzak, ödünç.

Gülümsüyorlar karşılıklı, konuşuyorlar, komşuluk hali.

Tavuklar kaçışıyor önünden duvarı dönerken.

Varıyor mutfığa, dünya büyük, yaşam güzel,

çingene pembesi sardunyalar komşunun penceresinde!

GÖRÜNMEYENE BAKMAK

Bakmak, diye düşünüyordu, hayvanlar bakıyor mu!
Hayvanlar görünene bakıyor, bizse görünmeyene.
Umutsuz sevgilere bakıyoruz, gece gündüz ölümlere,
yoksulluklara, korkulara, öfkelere,
nedenleri, sonuçları, yarınları görüyoruz.

Bir usta olmalı, diyoruz, ellerine biraz sarı biraz yeşil bulaşmış,
ot yüklü bir araba çıkınca karşımıza, fırdolayı nakış,
ustamızı görüyoruz, damını, avlusunu, pencerede sardunyasını.

KAF

Bezdik yüzlerini görmekten, gözlerine bakmaktan gece gündüz.
 Bizi de götür, Keloğlan, padişah sarayının olduğu o kente,
 Ayağımızda demir çarık, elimizde demir asa, kırk gün kırk gece,
 Kimi yollarda yayan yapıldak, kimi Anka'nın sırtında,
 gak deyince su, guk deyince et.

Evlerinin önü mersin.

Bıktık gölgelerinde yaşamaktan, kırıntılarıyla geçinmekten,
 patlangaç kesekağıtları gibi yozlaşmış sözler duymaktan.
 Bir onların ellerine bak, bir bizimkine, bizimkiler yarık.
 Nicedir kazarız toprağı, toprak bize, bereket onlara,
 gak deyince su, guk deyince et.

Evlerinin önü nane.

DAMLAR VE İNSANLARIMIZ

Bu damlara, bu gözlere büyük ki o insanlar,
günbatımında dizildiler mi sekilere, duvar diplerine
ya da el ele karşılıklı konuşmaya durdular mı
başları, omuzları ya denizde ya da gökte,
kimi ağacından büyük, kimi damından yüce.
Kanat çırpın oyalı yemeni bulutlara doğru,
onlar dağlara, ormanlara, ovalara göre.

BASAMAKTA

– Yarın bir kıyamet kopabilir, diyordu, deniz dağlara çıkabilir, savurarak salaş iskeleyi ve sandalı, ama madem şimdi sütliman, duy ırıp dizilerinin geçişini üstümüzden, sürüyerek yıldız karanlığında sarkan ağlarını. Susuyordu. Bir balık üç kez atlıyor suda. Çıt yok.

AĞACIN ALTI

Söğüdün yapraklarıydı sessizlik, buluttu sütbeyaz,
ottu, sazdı, kamıştı, bir adamdı kıyıda kırmızı, yarı beline dek denizde, yarı belinden yukarı gökte.
Ağacın altından bakıyorduk geçen küçük sandala açıktan.
Memeleri tomur, uçları aşısız ham incirler gibi.
Bir dana böğürdü uzakta. Sesti birden sessizlik, kalın tomruktan akan su gibi değirmenin tekerine.
– Gitme, diyordu, gider yalnızlığımı, sarıl bana, sıkı sarıl, ko beklesin patatesler ambarda, üzüm çardakta!

MEVSİM BAŞINDA YALI KAHVESİ

İlkyaz, yeni yürüyen çocuk gibi ovada adımlıyor.
 Güneş körpe. Işınlarda sütlü incir tadı var.
 Damlar kapılarını camlarını açıyor doğaya.
 Masalara örtüler serildi kahvede. Çamaşır
 mandallarıyla tutturmalı eteklerini uçarlar yoksa
 martılara uyup iskeleye kayıklara doğru.
 Kahve boş baştan başa. Bir kedi tortop rıhtım duvarında.
 İskemle sırtını dayamış buluta, uykuda.
 Biri gelse, demli bir çay yap, diye seslense kahveciye,
 bir kadın çömelse çıkınını bırakıp yere, terini silse,
 yalınayak çocuk, omuzunda sandığı, sorsa: Boyayalım mı
 ağabey!
 Olacak bütün bunlar. Yaz gelecek. Gök ham, mavilik taze.
 İskemleler deniz üstünde, masalar, tente.

ÇOCUKLA KÖPEK

Nadasa bırakılmış otluk tarladan geçerken:
Küçük bir çocuk olsa, yürüse önüm sıra, diyordu,
ardımızda bir köpek, kamışların arasından yol bulup
denize insek. Ama madem ne çocuk var ne köpek,
of, neye yarar denize inmek!

OLANLA OLMAYAN

Bir ağaç yapıyordu kendine göre,
bir kuş yapıyordu keyfine göre,
oturuyor ağacın altına kuşu dinliyor.
Ağacın önünde bir havuz görenler:
– Havuza bakmıyor musun? diye soruyorlardı.
Havuz yoktu ki!

ELİFLİ

Birinci Basım: Aralık 1980, İstanbul, Ada Yayınları

I

KATIR VE KIZ

Meşelikten odun yüklü katır,
Bir yaprak düşerken, suda, tahta
Kapının üstündeki buluta,

Dağdan sallanarak iner, bakır
Güğüm uzaklaşır dönemece,
Aynasında pelit, bulut, baca.

Ardında Yörük kızı bir Hitit
Yontusu gibi, kızaran çivit
Rengi gökyüzünde soluk, yalın,

Elleri ayakları bir sıra,
Kucağında güneş, kayıplara
Karışır yalnızlığında yolun.

EŞEKLİLER

Akşam alacasında ya da erkenden,
Kasketleri boz, mintanları yamalı,
Sağrıya doğru geride, sallanırken
Bir o yana bir bu yana ayakları,

Kıl heybelerde bazlama, tuz ve erik,
Ova düzündə sanki bir katar turna,
Öterken karatavuk, kokarken kekik,
Böğürtlenli yoldan inerler art arda,

Lastik pabuç, yırtık pantol, eşekliler,
Yayladaki köylerinden kasabaya.
İnce bir toz şeridi düşer ovaya.

Büyümüş gözlerinde ne mut ne keder,
Bakar üstlerinden babaca gökyüzü,
Durgun, öyle masmavi, giderken dizi.

YÜRÜYEN

Helallaşıp düşüyor yola, geride
 Damlarıyla köy, yürüyor, ayrılmak zor!
 Şura Mustafa'nın kahvesi, beride
 Çapaya durduğu tarlalar, yürüyor,

Yürüyor erkenden, bir kez düşmüş dara,
 Gün batıyor, gün doğuyor, yine seher,
 Yine akşam, ona sora buna sora,
 Çitler köyler geçiyor, atlar, inekler,

Ne yorganı heybesi, ne tabakası,
 Yürüyor asfalttan, susadan, toprak yoz,
 Yürüyor sarı mintan, yırtık yakası,

Yürüyor ha, nasıl giderse salyangoz,
 Otlar yanık, yollar sabahın dördünde,
 Yürüyor uy yürüyor, ekmek derdinde.

FESLEĞENLİ GÖRÜNÜM

Bir yaylı gidiyor sokaktan, güneşli
Akşamın, dağlara gökyüzüne vuran
Esmer yalnızlığına. Sıcak belli ki
Serin geceyi getirecek ardından.

Bu tay yanı sıra seğirtir köye dek
Kısrağın. Kızsa elinde bakracı
Bakkaldaki şekerleri düşleyecek.
– Gülüm kız, o boyalı şekerler acı

Erik pestilleri küflü, kirazlar ham,
Dumanı burnunda köfteler ağulu.
Kahvenin çınarında dem çeken kumru,

Basma perde, tahta kapı, ağaç ve dam,
Fesleğen yeşile kesmiş pencerede,
Kokmak için yoldan gelene geçene.

GELİP GEÇEN BİRİ

Bir resimden çıkmış gibi ağaç güneş,
Uzaktan önce, gelincik iki yanı,
Geliyor otlar arası yoldan yavaş
Adımlarla, göğsüne takmış Zaman'ı,

Dallar içinde cıvıltılar, vişneler,
Bulutlar en beyaz çağında, koparsa,
Dursa geçmese, işte geçmede seher
Nasıl geçerse, yalnızlık nasıl varsa,

Nasıl biterse başlayan gülümseme,
Sonra nasılsa eski yüz, eski bakış,
Döner duygu geçip giderken özleme.

Bir boy boşluğunca mavi, sıcak leke,
Hep o tüy savrulur artık düşüncede,
Başlangıç ve son, her sevincin ardı kış.

UYKUYA DOĞRU

Evdedir artık gözlerini yumunca
Dutun altındaki evde. Cam açık, yaz,
Bir serçe asma dalında, kıpırdamaz,
Tulumbanın dibinde arılar, yonca,

Bulutlarla çamaşırlar ip boyunca,
Alçak duvarı ikiye böler çapraz
Gölge, yarısı kara yarısı beyaz,
Durgun bir ikindiye yürür karınca.

Geceyi testisinden doldurup tasa
İçse çiy, ayaz, yalınayak dolaşsa
Yıkanmış, serin çimentosunda yazın!

Birden adıyla çağrılan çocukluğu,
Yeşil fistanlı komşu kızı gündüzün,
Uçan martı, süren yaprak, tüten buğu.

DÖNÜŞ

Basma entarisi yırtık, süpürüyor,
Siliyor çıplak ayak sabahtan beri,
Işıldıyor silindikçe beyaz ve mor
Camlara vurmuş komşunun hatmileri,

Silindikçe gelincik otlarla kavak,
Kırk yıllık ova camın üstünde yeni,
Nicedir gözünde tütmüş bu dam çardak,
Ekmeği masada, peyniri, zeytini.

Yine at koşturuyor bulutlar. Rafın
Tahtaları kehribar gibi sarardı.
Direkleri ve telleri telgrafın

Bata çıka denize doğru iniyor.
Bir vakitler türlü hoyrathlığı vardı,
Şimdi nasıl da mavi bu gök ona sor!

GÜNDELİKÇİ

Oturuyor, kalakalmış minderde,
 Elleri yok, elleri kaçıp gitmiş
 Çalışıyor, tahta çamaşır dikiş,
 Balkonları deniz gören evlerde.

Morlu nakışları güveler yemiş,
 Yıkanmış bir kilim ve soluk perde,
 O çarşaf beyazlığı yine nerde
 Örtür akşam alacasını geniş!

Yüzler var özleminde öpmek için,
 Bebeleri. Yıldızlı sıcak gece
 İniyor, konağına vardı hecin.

Yaşam ki bir sudur kamışlık, yonca,
 Analar gelir geçer aynasından,
 Ellerini gündüzlerde unutan.

YILDIZLI GÖRÜNÜM

Dar giysi, kara gözlük, indiler cipten,
 Dişlerini gösteriyor köpekleri,
 Gözleri yarı açık, morarmış deri,
 Uzun adamı kesip aldılar ipten,

Uzattılar, havalandı sinekleri,
 Öfkenin homurtusu geliyor dipten
 Ve kadın İskilip'ten ya da Nizip'ten,
 İnce kıyım, kalem gibi bilekleri,

Kapanırken ölüsüne ağlayarak
 Öttü bacadan puhu, ürperdi kavak.
 Artık duramazdık, bağladık çıkını

Dere boyuna vardık, toktuk, sıcaktık,
 Otlarda sırtüstü yıldızlara baktık,
 Duyduk acımızda uzağı, yakını.

DENİZDE

Çiçek açmış ılgınların orda soyun,
 Burda her iz silinir, her tutku yeni,
 Köpüklenmiş mor aydınlığında suyun
 Çim, uzaklarda bir balıkçı yelkeni!

Tuz kokan yamaçta yayılırken koyun,
 Geride kalsın kumsal, devedikeni,
 Sırtüstü gözlerin gökte, yüzükoyun
 Derin suya bak, gör balıklı üçkeni

Ve açıl, duy çığlığını martıların
 Tüyden hafif alır gider seni mavi.
 Zaman denen o külçede bugün, yarın,

Nedir ki düşün! Hep o tohum, hep o kök.
 Bir yastığa baş koyan ikizler gibi
 Tek bir beşikte sallanır denizle gök.

GÜZ BAŞI

Güller nasıl da bitiverdi! Dün daha
 Pıtrak gibi açan fidanda şimdi tek
 Kırmızı yok. Yağmur akşama sabaha
 Düşmeye başlar, doldu kovanda petek.

Irgat kahvelere çekiliyor yavaş
 Yavaş, biber basıldı salamura,
 İnek gebe, oğlan çıplak, otlarsa yaş,
 Güz kanlı bayrağını dikti ovaya.

Havran pazarında satılan eğreti
 Ölü dişleri gibi uzun geceler
 Üst üste kapandı mı toprağın eti

Ölümün etince soğur, leylek gider,
 Bir bun yüreğinde, garipsin, avara,
 Kırlangıç gider, kalırsın dört duvara.

AĞAÇ VE İSKEMLELER

Bırakıp gitmişler iskemleleri,
dostluklar karşı karşıya,
kavuşurken gün, iğdenin altında.
Arılar kalmış susmuş sözcüklerle.
Bir çocuk hırkası mı unutulmuş,
yapraklar içinden sarkan gök!

II

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and the goals that need to be achieved.

KAVAL

Mezarlığı bir koyun sürüsüne benzettiği gün
ya da ona öyle geldiği gün: “Ölüm sürüye katılmaktır”
diye yazmıştı bir kâğıda. Oysa ne mezarlık vardı
bu tümcede, ne kaval sesi, ne de çoban.

Kaval sesi ötelerden geliyordu, hafif, oyuncaklı.
“İşte çobanları!” diyerek bir mezara döner dönmez
susmuştu düdük, koyunlarda bir kıpırtı.

Yazmamış bütün bunları gömmüştü, böylesi daha iyi,
tek bir satıra: “Ölüm sürüye katılmaktır.”

Artık çalışıyordu kaval, yalnız ona, ama birden susabilir.

İŞKEMBE

Eşya yer değıştirmiyor, ufak tefek
 kaymalar, büyümeler, yok olmalar dışında,
 ama renklerle kokular, çeşniler öyle mi!
 Maviyle kalkıyor göz denizden
 ağaçlar maviye boyanıyor. Kırmızısı iniyor damların
 dağ taş al kan, nerdeyse günbatımı.
 Bu kokan bulutlar mı yoksa kekik mi!
 Söylüyorsun anlamıyor kentsoylu takımı.
 Oysa gözü çayırda konuşurken
 konuşmuyor geviş getiriyor biri,
 öbürünün körpe ot tadı ağzında.
 Ondan mı işkembeye benziyor yüzleri!

İÇEN ADAM

Sana, Gemici, kızaktaki teknenin çıplak kaburgaları
 dibine çöreklenip, yonga kokusu, tuz kokusu,
 denize bakarak içmek yaraşırdı kalamarla, balıkla.
 Oysa şimdi önünde birkaç zeytin tanesi, bir kara somun,
 rakının çıldırtan bulutu avucunda,
 komşunun kerpiç duvarına karşı düşün baba düşün.
 Domatesti, biberdi bütün bu çalı çırpıyı yolmalı,
 gaz döküp yakmalı bu damı. Bak, bir martı çok yüksekte.
 kanat çırparak gidiyor, bak, gidiyor
 özlemi sinek gibi yakarı bırakmayan denizlere.

DENKLEM

Dağın yamacını, sürüyü, köpeği ekledi,
güneşle çarptı hepsini, denize, gökyüzüne baktı uzaktan.
Bir yol görünüyor sürünün sağında, ince bir yol,
dağılmış tek tük koyunlar ve çoban,
bir incir ağacı, durağan bir kuş havada.
Şu denklemi yazdı, kuşsuz, ağaçsız, yolsuz nedense:
Güneş (Yamaç+Sürü+Köpek) = Çobanın yalnızlığı.

ÖLEN

Kavunu almak için uzanmış ve ölmüş.

Kavunlar varmış, aralarından birine uzanıyormuş, uzanmış ve ölmüş.

Ölenin uzandığı kavunu başka biri almış yemiş olmalı.

Oysa ölen o kavuna uzanıyor durmadan, kokulu ve olgun, o kavuna uzanacak anlatıldıkça, sofrada ya da bahçede.

Anlatan rakı kadehine uzanacak,

yanı başında duran kadehine: "İşte böyle, diyecek, kavunu almak için uzanmış ve ölmüş."

Ay doğuyor, üşüyor musun, ölü kaçıyor hızla,

artık uzakta, uzandığı kavundan ve bizden çok uzakta.

ERKENDEN

Sabahleyin erkenden damın kapısını açınca ovaya,
kendi bahçesi yok, elin çiftliği, yonca tarlası, kavakları,

inekleri,

bir cümbüş sofrasına oturmuş gibi oluyor, kırk türlü meze,
bakıyor gün ışıǵı çoktan dolmuş kadehine.

– Duradursun, diyordu, içecek biz değil miyiz!

Bir zeytin tanesi

atıyor ağzına, eksik dişleri güçsüz, geveliyordu.

Yusufçuk diye bağırın kuş daldan ona bakıyor.

Boğa duvara dönmüş samanını dişliyor.

Otlar, yapraklar kıpırdıyor, incirde bir cıvıltı,

toprak bıraktığı gibi. Aydınlığı yudumluyordu.

Güneş yayılıyordu damarlarına, uzaklarda denize dalıp çıkmış
güneş.

Çiçekleri kararmış yorganını itiyordu uyuyakalmış biri
çardakta.

Söğütler görünüyor karşıda, sazlar, araba. Bulutlar geçiyor.

Sarı kızın başı parlıyor camda, saçları, omuzları.

Mahzun nedense, belki yazdan, yalnızlıktan.

Kuş olup pencerenin küpeştesine konası geliyordu:

– Kalk, soyun, yu memelerini serin suyla, otur sundurmanın
altına,

bir türkü tuttur hafiften ki oynasın döne döne bu can sana!

BAŞINI SALLAYAN AT

Bir at görüyor çayırdı, kucağına alıyordu.

At uçmak istermiş gibi oynatıyordu ayaklarını kucağında, kulakları kısık, başını sallıyor. "Dur, diyordu, şimdi bırakırım seni."

Usulca bırakıyordu bulutlara. At uçuyor, uçuyor dörtnala. Bakıyor büyük bir kent altında, yollar, apartmanlar, fabrikalar. Durmuyordu, uçuyor, dağlar ovalar geçiyor, neden sonra bir ev görüyordu yamaca yaslanmış, penceresinde sardunyalar teneke kutularda, bacasından dumanı tütüyor, iki başında iki kavak. İniyordu dama, yan geliyor kiremitlere, uyuyor. Evin küçük kızıysa bir at görüyordu düşünde, al bir at, alıyor kucağına, at uçmak istermiş gibi oynatıyor ayaklarını kucağında, kulakları kısık, başını sallıyor.

BAKMAK

Bir delikten bakmak istiyordu, karanlık bir delikten,
bir delik ki bakınca hop etsin içi,
bir bahçe, bir merdiven başı ya da bir sofa,
Yüzü değil tersi, dışı değil içi.
Bir budak aranıyordu, bir anahtar deliği. Yok, yok!
Ama kuş yine dalda, güneş otlara yatmış,
kedi uyuyor duvarın üstünde. Yüreği eziliyordu.
Yüzüne götürüyor elini, bir gözünü yumuyor,
iki parmak arasından komşuya bakıyor.

YENİ BAŞTAN

Adam her seferinde direğin dibinden kalkıyor,
bitmiş bir zamana yeniden başlıyor, eve doğru gidiyor.
Öteki, bir adama bakıyor, bir de saatine: Saat on.
Adam direğin dibinden kalkıyor eve doğru gidiyor,
öteki, saatine bakıyor: Saat on.
Arada çekimi yeniden başlatan biri var, ama kim,
ağaç mı, deniz mi, yoksa tek katlı dam mı yamaçtaki!

KIYIDA

Kireç badanalı duvar dibinde karanfiller, mavi gök,
ot ve diken denize inen yamaçta,
bir kayık, kalafata çekilmemiş yıllardan beri.
Salaş iskeleden güneşin suya serptiği altına bakalım mı,
çakıl sektirelim mi, üç kez, dört kez,
kim daha çok sektirebilirse, kaçamak, çocukluğa doğru?
Altımızda baş aşağı eski günler,
bir şeytanminaresi, yolcu gitmiş çulu kalmış,
boş, avucuma batıyor eğri büğrü.

KÖPEK

Bir köpek seğırtti minibüsün yanı sıra sonra geride kaldı,
döndü ağır ağır, çöktü kış üstü, kaşındı.

Bir köpek seğırtiyor minibüsün yanı sıra tozlu yolda.

Bundan böyle bir köpek seğırtecek minibüsün yanı sıra,
dönecek ağır ağır, çökecek kış üstü, kaşınacak.

Anadolu toprağının köpeği o, köylümün, kesik kulak.

OVADA BİR ADAM

Onu yazmak istiyordu güz güneşi inerken ovaya.
Dolaşmış olta misinası çözer gibi
çözebilse sabırla yalnızlığına giden düğümleri!
Ağusunu atıyordu acının, yoksulluğun, özlemin,
bakıyor, bir torba kemikle et elindeki.
Gözleri ve dişleri götürmüyor varmak istediği yere.
Testi suyla dolu ya da şarapla,
Neyin nesi bunun içindeki!

ATLI

Bağıracaktı az daha görünce o çivit mavisini
 okalıptüs yaprakları arasında: Bu ne!
 Hemen topladı kendini. "Gökyüzünü bilmez misin,
 diye söylendi, böyle masmavi çoğu zaman
 ışıldar yaprakların arasında. Şaşacak ne var!"
 Boynunu büktü, gözlerini dikti yere, düşündü:
 Görür görmez yitirdiği gök değildi – kesin bu –
 Bir atlının susuzluğu belki de geçip giden.

GÖÇ

Gök mademki ötelerde, diyordu, mademki odur bizi el ele veren,
 avuçlarda başlayıp bir denizde kaybolan geceleri,
 fesleğen yaprağını koparıp sapından, ovarken iki parmakla,
 yüklemeli develere gündüzü,
 bir yanında sundurmalar, ev içleri, tülbentler, yazmalar,
 merdiven başları, gıcırdayan kapılar,
 güneşi ve komşunun bahçesini yansıtan pencere camı,
 rafta işleyen çoban saatin mutfakta yaydığı
 kâseler, sahanlar, bakraç, bakırı çıkmış isli tencere,
 birbirine değince göçü kaldıran çingırağı yaldızlı bardakların,
 öbür yanında tek servi avluda, yalnız servi, taşlar, sıcak taşlar,
 damlar, duvar dipleri, kesik kulaklı köpekler,
 Türkmen obası gibi gökyüzüne doğru gitmeli,
 ardında yaşanmış Zaman'ın sıcaklığı
 ve fesleğen yaprağından kalan koku.

ATLARLA KÖRLER

Atların dağılışı gibiydi, savruluşu gibi,
yelelerin değil atların, ama ne, kim, nerede!
Uzanıp bir izmarit alıyordu yerden, almıyor gerçekte
bakıyor izmarite, geçip gidiyor.
Karayel, diye düşünüyordu, karayelden bütün bunlar.
Birden bir karga sürüsü iniyordu üstüne
şu atlar gibi savrularak ya da dinamitimsi
kara karpuz çekirdekleri gibi karpuz kesilince,
bilenmiş ince bir bıçak duruyor rafta kan içinde.
İşte o zaman kopuyordu kıyamet, sessizliğin kıyameti
kement atan zenciler, körler ufkunda,
çatlıyordu inancı ve aşkı: Çöküyor doğrama.
Demek orda, diye düşünüyordu, atlar orada.

KADIN VE TAKA

Akşam çocukları katıp önüne yalıya indi,
 çömeldi denize karşı. "Çekişmeyin, dedi, oynayın!"
 Koşmak, taş atmak oynamaksa oynuyor çocuklar.
 Bir kedi bakıyor büyük oğlanın gözlerinden,
 küçüğü bulanık bir bulutun içinde,
 kadın kara kara düşünüyordu.
 Bir taka yanaştı salaş iskeleye,
 bir adam çıktı içinden, tuttu elinden kadını,
 tuttu ellerinden çocukları bindirdi takaya,
 bir fino köpeği bıraktı kadının çömeldiği yere,
 çözdü palamarını gitti.
 Köpekle biz kaldık kıyıda yalnız.
 Baktık uzaklaşan takaya, direğine, bacasına,
 bacasından tüten mavi dumana, yan yana.

İLİNTİ

Saat, cezve, ibrik.
 Saat işliyor durmadan, tik tak.
 Geçmiş günü düşündürüyor özlem,
 içilmiş çayı, kahveyi.
 Mutfak kışa dönüyor yüzünü.
 Bahçe, ölen yazın kalıntısı kapı camında.
 Saat işliyor, tik tak. Cezve ve ibrik boş.
 Evler boş, aydınlık boş, sokaklar boş.

TANDIRNAME

Dolambaçlı yolları vardı köyümüzün, damları, avluları,
servileri,
ince minareleri, kaleleri, kalelerinde mazgal delikleri.
Yedi kat yeraltında kentleri vardı dünyamızın,
kör kuyuda kara koyunun sırtına atlayınca gidilen.
Top ağaç oradaydı, üstünde Zümrüdüanka'nın yuvası,
ağaçtan yuvaya süzülen yılan, ki her yıl yavrularını yer kuşun
şehzade hançerlemeden önce. Periler vardı güvercin olup uçan,
soyunup çimerler pınarda, sonra güvercin urbalarını giyinip
köşklerine dönerler. Devler, kırk haramiler varsa da
bizden değil. Bir dudağı yerde, bir dudağı gökte bir arap
biter yanı başında, dile benden ne dilersen,
üç başlı, yedi başlı ejderhalar bir kılıç üşürüşte göçerdi.
Oğlanlar peri kızlarına vurulur, kaçırlar,
anası peşlerinden koşunca, kız bir tokatta bahçe yapardı oğlanı,
kendi de bahçıvan olur, hileye karşı hile, zora karşı zor,
ama kötü her zaman yenik düşerdi.

Ve padişahın tek derdi, çocuğu olmaz, ama her derdin çaresi var.
 Bir pir görünür çeşme başında, koynundan bir elma çıkarıp
 uzatır,

elma yenince hanım sultan nur topu gibi bir oğlan,
 kısarak al bir tay doğururdu.

Ayva güler, nar ağlar, Çengi Cane şehzadenin düşüne girer,
 et dururdu atın önünde, aslanın önünde ot, olacak şey mi,
 otu ata, eti aslana verirdik biz.

Bütün engeller yenilir sonunda, Keloğlan padişaha vezir olur,
 alır kızını, kırk gün kırk gece düğün dernek,
 onlar erer muradına, bizler çıkardık kerevetine.
 Şimdi nerde!

KUŞLAR VE KEDİ

Ölümsüzdü kanaryaları tanrılar gibi.
 Kafeslerin kapıları açık, girerler çıkarlar,
 omuzunda, ellerinde öterlerdi.
 Çiçekçi dükkânları karşıda,
 ilerde balıkçılar, manav sergileri,
 ak bulutları mahallenin. Kuşlar hepsiyle içli dışlı.
 Gün geldi, bir kedi karaltısı belirdi damda,
 kış bastırdı. Mor bulutlar dolanıyordu gökte.
 Çiçekçilerin kepenkleri inik, manavlar yemişsiz,
 yağmur yağıyor. Bardaklardan boşanıyordu yağmur.
 İki avucuna alıyor başını, yerde bir kanarya ölüsü,
 düşünüyordu, kötü kötü düşünüyor.

DIŞARDA

Dışarda kapının önünde, yorgun, ama gidecek.

Daha ne kadar kalabilir! Dişi bir köpek

ekmek bekliyor akşamları onlar yemekteyken.

“Yemek verirse alışır.” Daha ne kadar bekleyebilir!

Yazdı sözünü ettiğim, yabanıl bir hızla esti, kavurdu.

Taşlar sıcak, yaseminler açmaya yetişemiyordu, hanımelleri
kokuyor.

Daha ne kadar sürebilir, bitecek ister istemez.

Köylülere bakıyor. Seyreldiler. Pazarda incir tükendi.

Bir çocuk saat bileziğine uzanıyor, evirip çeviriyor.

Solgun bir pırıltı madende. Daha ne kadar parlayabilir!

“Paslanmaz,” diyor işportacı. Belki de paslanmaz. Ama yaz,
yaz eridi incirlerin altındaki kuytu bostan kuyularında.

YAYLADA KALANLAR

Kırmızı koşar dörtnal, mavi kişnerdi kısırak
otta. Bebe, babasının kollarında havada.
Kediler minderde, sekide, eşikte,
kuyrukları dikilmiş, aş kokularıyla esrik,
fareler delikteydi. Geceleri hırsızlama
peynir kırıntılarıyla geçinirler, koçanları kemirirler.
Güz gelende döşekleri, kap kaçağı yükleyip eşeklere,
kaz, tavuk, dana, köylü göçeli beri yayladan,
rüzgâr zorluyor çardaksı barakaları,
yağmurlu günler başladı.
Fareler sere serpe dolaşüyor aralık
tahtaların, boş rafların arasında,
kedilerse tüyleri diken diken, ateşsiz, insansız,
açılmaz kapıların duvarı dibinde.

VIDALAR

İşçi demir dikmeleri boyuyor duvarın üstüne binmiş,
 boya kutusuna banarak usulca fırçayı. Gündeliği kaç?
 Doyarlar mı dersiniz çoluk çocuk! Tahtaları çakmak için
 usta vida almaya gitti motosikletle, kavakların altından.
 Bir toz bulutu yükseliyor upuzun ardında. Kasabaya vardığında
 nalbura girecek: “Vida, diyecek, beşlik,” küf kokan dükkânda.
 Bir kutunun içinden vidalar çıkaracak nalbur, uzatacak.
 Alışverişle dönüyor dünya, mevsimler gelip geçiyor.
 Tahtalar dökülüyor ne denli sağlam çakılsa yıllardan sonra
 ve otlar, dikenler, ısırganlar bürüyor duvar diplerini.
 Ama şu bulutlar, maviliğin içinde, yıllardan sonra da
 gelip geçecek göçük ya da yeni duvarların üstünden.
 – Beşlik vida kısa düşer, ustam, altılık ister bu tahtalara,
 günün birinde yine çürür düşerler ya, şimdilik.

SÜT SAATİ

– Şeftalileri rafa diz, şeftali koksun mutfak!
 dedi adam, indi sekiden inek sağmaya gitti.
 Kadın, ovaya bakan ineği gördü sağılırken:
 Galvanizli kova altında, memeleri elinde adamın, yan,
 soluyarak indiriyor yoncadan, kekikten topladığı sütü,
 kara ve ak lekeleri açık seçik akşamda.
 Girdi mutfağa şeftalileri rafa dizdi.
 Şimdi bir saksı aynada, kanaviçesi yastığın,
 mertekler arası aydınlık, kilimin moru,
 şimdi örümcekler bile şeftali kokuyor,
 gök şeftali renginde, bulutlar şeftali kokuyor.

GEMİDE

Kadınları bebeleriyle girdiler güverteye. Kimi çöktü, bağdaş kurdu kimi. Arkaları basık yabanlık pabuçlarını düşürüp yere, parmaklarını yokladılar çorabın altında. Asma yapraklarıyla örtülü kiraz dalı sepetlerinde kara üzümler görünüyor, yuvarlak taneli, puslu. Gemi kalktı, yol alıyor iki yana savurarak denizi, bulutlar uçuyor, sıra geride.

Bir deniz eri dalgalara bakıyor ve batan güneşe, düşünceli. Bir çocuk ağlıyor. Az sonra azık çıkınları açıldığında çökelek peyniri yiyecekler, çimdik çimdik, keçilerinden sağdıkları sütle kotarılmış, yanında sivri biber, domates sarı çekirdekli, paslı çakıyla ince dilinmiş ve uyuyacaklar başları geride, ne mutlu ne mutsuz, alınyazılarına yabancı.

TREN

Adını bilmedikleri otları yiyorlar sarımsaklı yoğurtla
otlar ovada bitende sebil, yaza doğru.

Akkız, hindibağ, semizot ya da bir başkası ne fark eder!
Kedileri, köpekleri de adsız, koyunları, keçileri de.

– Benim adım Hatçe, diyor iri memeli kadın.

Bir taşın dibine çökmüş tren yolunun böğründe
inekleri güdüyor. Bir kuş uçuyor havada.

Tren geçiyor birden harmanlayarak bulutları.

Dönüp bakıyor Hatçe, inekler dönüp bakıyor,

Yabanıl naneler sinmiş, kokularını tutuyor kuytuda.

KIZLA ŞEHZADE

At başını pınara indirince ürküyor, huysuzlanıyordu.
 Bir suret vardı suda ürpertiyle bütünleşen, dağılan.
 “İn midir cin midir!” diyerek başını kaldırıp baktığında
 kızı görüyordu şehzade kavak ağacının dalında.
 Pınar başı, telli kavak, dalında kız,
 sanki ay doğmuş yaprakların ardından
 sırma saçtan süzülerek suya vuruyor
 ve kızın geyik kardeşi geyikçe bir kuşkuda o sıra,
 gönlü kardeş, dili insan, eti geyik, üç kez ölümlü,
 bir çalının dibinde gözyaşı döküyordu.

BULUTLAR

Ovanın ağaçları görünür uzaktan,
kayısı, kiraz, vişne,
yemişe dururlar yaz gelince.
İki çapa sallarsınız tarlada, ağaçlara bakarız,
kaldırır başımızı bulutlara bakarız,
ağaçlar bizden sayılır, bizim ağaçlarımız,
bulutlar, bulutlar da ağaçların mı yoksa!

EV

İlkin çevresinde dolanıyor kapalı evin.
Kum yürümüş eşiğe, otlar bitmiş betonun arasında,
tozlu camları sarmaşık örtmüş,
eski bir kundura basamakta yazdan kalma,
çürümüş ip, testi kırığı, otlar otlar.
Çarpık bir iskemle duruyor söğüdün altında,
dostluklar, giysiler, yüzler düşüyor aklına.
Biri geliyor, arkasında, bir kadın olabilir.
Dönüyor, ne gelen var ne giden, otlar otlar.

FOTOĞRAF

Evin en çarpıcı yeri diye duvarın orası,
 güveylik resmini asmış, yaldız çerçevesi.
 İlçede çekilmiş, ikisi de ayakta. Bir bez gerili arkada.
 Boynunda kravat, sırtında lacivert takım.
 Karısı gelinlik fistanıyla, tel duvak ve altın bilezikler
 görünsün diye sıvanmış gelinliğin kolu.
 Fotoğrafçı ne çizik bırakmış yüzlerinde ne gölge,
 avuç içi surat, hokka ağız, lokma burun.
 Bu yalancı varsıllık, bu yapma güzellik,
 karton uçakları, gemileri gibi kimi fotoğrafların
 sırtsa da ne çıkar! Bir günlük beylik, beylik.
 Üstelik geçmişini getiriyor geri. Geçmişin nesi var!
 Çoktan unutuldu. "Geçmiş olmasa gelecek de olmazdı."
 Gün batıyor dışarda. Son ışıklar sızıyor odaya.
 Resim görünmez olmuş camındaki pırıltıdan.

KAVŞAKTA

Bütün bu döküntüler, bu tarak birdenbire,
 bu dişleri kırık tarak, ne şişesi olduğu unutulmuş
 bu şişe, bir kablo parçası, eski diş fırçası,
 çatlaklar duvarda, kullanılmış paslı çiviler,
 bütün bu döküntüler, koskoca bir deniz dışarda
 kıbleden esen rüzgârla köpüklenen, ağaç, taş,
 bütün bunlar, sararmış gazete, örümcek ağları,
 oraya, o hüzne götürecekken onu
 taşçıların çekiç seslerini duydu uzakta,
 umutla koştu pencereye, taşçıları arandı,
 ölüm dirim düğümünü çözmüş gibiydi yarı yarıya.

İNEK

Ahıra giriyor evden önce, hatıllara bakıyor, direklere, dört köşe pencere küçük, cam kirli, ahır karanlık, tahta yemlik çatlamış, bir zincir sarkıyor, bel, yaba, gözden geçiriyor hepsini, tavanı ve tabanı, duvarları, çatlakları, örümcek ağlarını, yokluğuna bakıyor ineğin, boşluğuna sarılı beyazlı, tozlu yollarında mahallenin ağır ağır yürür şimdi, nerdeyse gelir şimdi, yıkık duvarın önünde böğürür, çıkarsın, akşamın alacası akasyalı, minareli.

İÇENLER

İçiyorlar, masada, ışımsı dutun altında,
duttan sarkan ampulün altında.
On adım ötesi karanlık. Az ilerde tekeri kırık
yaylı araba, bombalanmış bir köprü ya da bir anıt
gibi yan yatmış. Mısır tarlaları seçilmiyor.
Mısır tarlaları belli ki öfkeli bulutların altında.
Bir el kavramış ışıkla birlikte şişeleri,
masa, iskemle, kerevet, içenleri tutuyor boşlukta,
içiyorlar, boşlukta, ışımsı dutun altında.
Bir kızartı başlıyor zakkumların ardında,
ay doğuyor. Bir kadın beliriyor, ince uzun,
çömeliyor aya karşı, otlukta, arka kapıda.

BULUTLU

Tutunmak mı için, yoksa dokunmak, sevmek mi için
uzanışı başkasının yalnızlığına!
İki göç, on bir ölü sırtında, bir cinayet,
Havran gidiş geliş hapisdanı yolları,
memeleri sarkık, bunca çocuk taşımış karnı göçük.
Bakma, yine nakışlı çorapları, yeldirmesi soluk ama yamasız.
Durgun akşamların günbatımını düşündürüyor yüzü,
tülbentin bulutu kızarmamış neden ak!

TABAKLAR

Tabaklarını dizmişler gökten akan çeşmelere,
karanlığı yoklayarak gidiyorlar elleriyle boşlukta,
taş çoğu zaman, duvar, yalnızlık sonrası ayna.
Postacı bisikletinde, arabacı ayaklarını uzatmış,
garson cıgarasının dumanını savuruyor,
üzümler sarkıyor çardaktan borularına tulumbanın.
Kimi de yemek ısmarlamış bekliyor denize karşı,
sırtında bir hançer, iki yıldız arasında.

DOĞURGAN

Sen her doğruluşunda yeni bir kuş,
her oturuşunda yeni bir yaprak,
karşıya dön, yana toprağa bak
ki sakız sardunyalari sarksın duvardan,
koksun bir kol devinimiyle ıhlamurlar.
Bir balıkçı teknesi yanaşıyor iskeleye,
gel yürü yalınayak sekiden mutfağa gir,
vursun engine martı yüz geri kayarak!

SÖZCÜKLER

İp çektiler önce, temeli kazdılar,
 duvarları örmeye başladılar,
 kısa sürede yükseldi duvarlar otların arasında.
 Şimdi öğleye doğru yaz güneşinin kızdığı saatlerde
 bir mala harç atıyorlar özenle yerleştirilen taş
 durup konuşuyorlar, susuyorlar, yine konuşuyorlar.
 Konuştukça damlar, hanımelleri, zakkumlar,
 sakakuşları, çakıl taşları, çitler,
 konuştukça maviler, sarılar, yeşiller,
 sıçrayan sözcükler bize dek.
 Bakıyoruz ilişkileri dağılıp gitmiş
 uçuşan polenlere karışarak yarı yolda.
 Otlara düşüyorlar, eriyorlar otlarda neden sonra.

ÇEKİŞME

Alışılmamış bulmak istiyor,
alışılmış getiriyor oysa yaşam.
Sürekli bir çekişme, öbürü diretiyor.
Sonunda öpüp başına koyuyor gelenleri,
kuş cıvıltısı dalda, kararmış yasemin ağızlık,
parlayan cam kırığı gibi şeyler otların arasında,
kimi gün beylik bir düşünce, alabildiğine gündelik.
Elleri böğründe, küskün, gözleri yerde:
– Haklısın, diyor, sen haklısın, her zaman olduğu gibi.

KOSACILAR

Bir kuş uçuyordu üstünüzde görmediniz,
 bir kayık yanaştı iskeleye görmediniz,
 biri gözlerini kırparak size döndü,
 yapraklar sürüyor, tavuklar eşiniyordu, görmediniz.
 Bu yüzden ellerine bakıyor adam sabunu bırakırken,
 sabuna bakıyor, aynaya, sonra yine sabuna.
 Kaçmasın istiyor gözünden, o bakmayınca kaçıp giden.
 – Tutsak mıyım ben, diyor, tutsak mıyız bu dünyada!
 Saat gibi işliyor dünya tıkırında.
 Otları biçiyor kosacılar, bir o yana bir bu yana salınarak
 mavi göğün altında, dağ gibi bulutların altında.
 Görünmüyorlar, doğru, uzaktalar, söğütlerin altında.

DAM

Adam çekiyor, inek çekiyor, deniz var aralarında,
denizi mi çekiyor ineği mi! Deniz de geliyor, inek de,
ağaçlar, ova, gidiyorlar çekişerek,
çekişerek gidiyorlar, adam, deniz, inek, bulutlara doğru.
Kavak ince uzun ağmış göğ, dibinde dam,
gidiyorlar bir yazı yazarak düze, dama doğru.

HASIRDA BİR ADAM

– Şu hasırın üstünde, dedi adam, ölüme bıraktılar beni,
 yüzüstü koyup gittiler beni oğullarım, gelinlerim.
 Ulu bir söğüdün altında yatıyordu,
 yan dönüyor, çıplak ayaklarını taşlara uzatıyor.
 Bir cıgara yaktı beriki, konuşmadı, ata baktı,
 ardında araba, yuları salıverilmiş, otluyor.
 Ölümle ilgili belirsiz ayrıntılar düşündüğünde
 gökyüzünü gördü aralarından yaprakların,
 bir tulumba sesi geliyordu uzaktan, ağacın gölgesi serin
 ve ilerde tarlada kafam gibi karpuzlar.

MANDAL

Üç kez vuruyordu elini masaya,
üç kez vuruşunu dinliyordu elin masaya,
sanki başka birinin eli, başka bir dünyada,
başka bir masaya vuruyor,
hepsi de çoktan yok olup gitmiş.
Başka bir çağ bahçede, o çağın ağaçları.
Bir ip gerili iki direk arasında ve ipte tek bir mandal:
Hortlamış bir kırlangıç gibi az çok,
bağımsız iki parmak ölüden,
damalı peşkirini tutabilir boşlukta, Zaman dışı.

DENİZE DOĞRU KONUŞMA

Birinci Basım: Şubat 1982, İstanbul, Adam Yayınları

BİR ŞEY HER ŞEYDİR HER ŞEY BİR ŞEY

1

Bir öpüş su içiyor maşrapasından gecenin,
her dudak yalnızlığımızın peşinde,
batık gemileri dirilen güneşleriyle
göksel balıklarına karşıcı gelebilir mahalle.

Ne güzel ölümler vardı bir vakitler,
yüzler, şimdi dirilerin bile çaydanlığı boş,
omuzları sarkık ceketler içinde,
çayırdaki evlerinin gözleri kör,
bir adamın boşluğunca sırtını denize dönmüş
kedileri nokta gibi sedirde,
unutulmuş bir anı kalıntısı gibi uzaktalar
içleri yok kutularıyla baş başa.

Yeniden uyumalı o kuşla kanadının altında,
aktarmalı damlayan suyu yavaşça
oluklarına ruhumuzun,
neresini veriyorsak yine orası,
örselemeden, incitmeden.

Her sabah bir gül tutarak uyanıyor,
her akşam bir sofranın dikeninde
uzatıyor saçlarını unutmak için,
dişlerini biliyor ya da bilmiyor,
avuçları belli ki güneşe dönmek için,
yüreği bir çardaktan sarkabilir.

Hep o kapıdan girip çıkıyoruz,
ak evler giyiniyoruz, sofamız, taşlığımız
gel diye sesleniyor kuleden
atladığımız kuleden denizin sesine doğru,
bir kent çekiyoruz ardımızda
avutulmaz bülbüller kadar hızlı.

Hep o saraydan görünüyor, bahçesinden,
tüm başlangıçlara gebe tek dilenci,
üfürülmüş bir saksıya karaltısı
gibi elleri nar tanesinde,
dudağında bayıltıcı
son karanfil kokusu, fesleğenler, fesleğenler.

3

Geri dönmesini, yüz geri etmesini seviyor,
seviyor geçtiği yollardan tersine yürümeyi,
bakıyor eskiden düşürdüğü bir çakı otların arasında,
uyutuyor ağzında başka bir tadı var,
uyanıyor başka bir güneş damarlarında.
O taş bir simgeymiş, yalnızlık tıka basa dolu,
yaprakların savruluşu rüzgârda
bir umudun suya vuran rengiymiş buluttan,
bulutsa uçan kuşmuş memesinden
tıp tıp bütün gece.

Kendini bir de rüzgârlarında bulsa!

Ah sen en güzel taş, taşken su,
suyken kara burçak, yaba, bel, çivi,
bütün kapıların mandalı, ipler, serilmiş çamaşırlar,
ağızlık, mintan, camdaki saksı,
saksıyken bulut, bulutken tespih,
çektiğim, halı silktiğim, yatırdığım,
üstüne bindiğim, öptüğüm, mezarında yanına yattığım,
yatarken deniz, denizken balık, balıkken güneş,
güneşken tarla, tarlayken ev, pencere,
pencerede insan başı, kendim, bir başkası,
karanlık duvarda yürüyen akrep,
tenekelerle çekilen kuyudan suladığımız, kırptığımız,
bir sopa diktiğimiz yanına, iple bağlanan,
bağlanırken çözülen, çözüldükçe misina,
hepsi bir anda, hepsi bir solukta,
hepsi, hepsi, hepsi.

5

Gözlerim değince tarlada mısıra,
bir su akıyor içimden otlar arası,
bir kuş uçuyor üstünde yabanıl,
gözlerim değince kuşa, yalayınca tüylerini
bir ağaç büyüyor boynumda kara yeşil,
güneşe bakıyorum, ırgatlara bakıyorum,
bulutum geçiyor başlarından salınarak,
veriyorum, alıyorum, öğütüyorum,
ekmek ediyorum saçta, çöreotu ekiyorum,
bebelere, yoksullara, acıkanlara.

MUMLAR VE GECE

Yakmadan mumlarını yağmurlu gecenin,
açmadan kapısını çıkmak için geceye,
bir çalgı sesi duydu otların arasında.

Bırakmalı bu mumları, diye düşündü, unutmalı,
yağmuru güneşle ayırmalı ikiye,
bir kırlangıç koyarak arasına gitmeli,

nereye olursa oraya,
siz canavar düdükleri, siz ölü yalnızlıklar,
bir meşenin akan kanı omuzundan,
mumlar gibi damlaya durun geceye.

BULUT

Her sabah bir sözcük oturtuyor boşalttığı yere,
sözcüklere bırakıyor yavaş yavaş yerini.

Ne güneş, ne ekmek, ne su,
yarın bir tanrı orada kof
bir anlam bulutuyla dolduracak yerini.

BİR DÜŞ BAŞUCUNDA

1

Bir düş başucunda uykusunun
ellerini uzatıyor uykusuna,
su içiyor testisinden.
Bağlıyoruz dengini yoksulluğun
bütün mintanlar güdük.

Esrik kapı,
eksik bir yola kapanan kapı
bir hiç uğruna.

Açmak için gözlerimi gecelerce öteye
sırtüstü yatıyorum gözlerim kapalı.

2

Akşam birdenbire – ev, bulut, gökyüzü –
sarı atlarından indi ağaçlar,
kuşlar fırladı yaylı kutularından
ve mevsimin içyüzü.

Her el deviniminde gizli,
her göz karanlığında açık.

Boynuna doladı atkısını
gülüşünden korunmak için
suda ve gökte gezenlerin.

Üzümünü sıkıyor gök
şirasını içiyoruz mavinin,
ellerimi cama koydum, atlar
gelip geçiyor parmaklarımın arasından.
Eski bir kalkana mıhlıyorum gölgemi,
atlıyorum ellerimden gelip geçen
atlarımdan birine, gidiyorum.
Hoşça kal gölge!

BİR SOKAK

Bu sokak eski bir sokağa çıkarken
 yumuyordu gözlerini, kayıksalıncağı
 gibi kalkıyor üç katlı eve, çayıra düşüyordu,
 bir lamba yanıyor camında,
 bir kuş uzak bir kuşla dolaşıyor,
 bir şemsiye tutuyor adamın başında,
 düğümünü çözüyor hastane perdesinin,
 okula giden kız çocuğu gibi kolay
 yonca lezzetinde, kireç beyazlığında,
 döşekler artık onun için dar,
 hiçbir duvara göre değil cibinliği,
 bu sokak bir hindinin, birkaç kazın
 darağacından iniyor pazara, kasapların,
 manavların önünden arabadan sakınarak,
 sarı saçlı çocuklar uyuyor derisinde,
 dadısı örtülmemiş bir mezarın içinde,
 bu sokak bir bebeği emziriyor
 başka bir bebeğin kucağında,
 tanıdık bir yüzü getiriyor giderken.

Ve yaz yüzünü yıkıyor tulumbada,
 kız sepetini örüyor güneşin camda,
 oğlansa anasının dizinden kayan
 yumağını sarıyor öğleüstü kırlangıcının
 tellere konmuş ağustosla dükkân arası.
 Köpek uyuyor. Uzaklara bakıyorum.
 Kıza bakıyorum sıcağın pembe etine vurmuş.

BİR YILDIZA BAĞLI GÖRÜNÜYORDU

Yılan uyuyor.

Yılanı uyandırmanın hüznü
aleviyle yalarken duvarlarını
mahallenin, üç arşın çölünde,
delik bir kutu yalnızlığına itilmiş,
hiç uyanmamak korkusuyla o
bir kuyu gibi yüzüstü ellerine bakıyor,
boşluğunu düşünüyor yolların
bir akşamüstü sofrasında
avunmaz türküler söyleyerek, bağırarak,
köreltmeye çalışarak aydınlığını bellek denen kuşun.

Korkmuyor, çünkü korku
bir hiçle başlar her akşam bir hiçle düşer avucuna,
bütün evler
baş açık bir yıldızı savunurlar
ince kum yağmurları altında
ya da güneye bakarlar bir gözleri açık,
öbür gözleri ölünün göğsüne çakılı,
sedyeler gelir geçer yıldızla yüklü,
sizleri düşünmez olur avuntu.

Bir ilkyaz güneşidir unuttuğu,
bir sesleniş her aralık dudakla gelen,
sadece bir çift dudak yaprakla örtülü
hoyrathlığa sırt çevirmiş,
gelir ve döker gülünü kilime ya da eşığe,
bahçesi bilinmeyen bir öpüşe dönüşür
en sıcak mermerinde aldanışın,
bir kedi döner üç kez uyumadan önce ekseninde,
bir kumru kolayca havalanır sonsuza,
yabancıdır artık her ölüm yıldıza
bütün avuçları mühürleyen yıldıza.

ÖZDEVİMİN SUNDUĞU KÜLÇEYİ AKIL YONMAK İSTİYORDU

1

Benim başım bir öfkenin yastığından doğrulur,
bir çizgiden yola çıkar ayla güneş arası,
ellerim tarladaki günebakan
gibi dönük toprağına, gökyüzüne başkaldırır.

Çırpınarak alışmışım dükkân kahve
resimleri basılı gündelik kitaba,
otluk, öpülmemiş dudaklar gibi aralık
odalarda her açılışında kapının
satırları gündüze başkaldırır.

Güneş, ağında aydınlığının
sineğini yer, bir şişenin kırılışı gibi sıcak
ikindilerde düşünürüz, bize mi bu gelen yol,
bize mi o mektup çantasındaki, yoksa eski
bir türkünün kanat çırpışı mı sesini duyduğumuz!

Uzun bir sessizlik olur avuntu,
yalnızlık başkaldırır.

2

Çam yükselerek çıkıyor deliğinden,
 gagasını kanadına sokmuş bir papağan
 gözlerini devirerek ölüyor masada
 ve kadın yününü kırptıyor
 apış arasına kısırdığı kesik başın.

Olağan bütün bunlar ve maşrapa
 bir eli testinin kulpunda, bir eli
 bıyıklarına dizilen damlaların lülesinde,
 garip bir ortaçağ kasabasının
 susuzluğunu yansıtır alnında, dudaklarını ısırır.

Sardunyalr ağaçlaşır, körelir çiçekleri,
 kilim daha az mor, yollar
 her gün daha dolaşık, dükkânlar bir gemiden
 bir gemiye boşaltır kadehlerindeki tortuyu.

Bizlerse bir değirmen kanadına takılmış döneriz
 o yerle gök arası fırıldakta,
 düz yolda yürür gibi saydam.

3

Benim tutkularım bir denizde yüzerler, karaya
vururlar ölü kediler gibi gün batmadan,
silince takkesini bulutla ağacın
bir gündüzün ilk dörtlüğünü
yazarlar mermere, olağanüstü fırtınaya.

Benim tutkularım bir insan denizinde boğuldu,
kucaklarında üzüm gözlü kadınlar, çocuklar.

Senin tutkuların gibi tıpkı
saçlarıyla bağlı ayaklarına,
ayaklarıyla bağlı gözlerine,
doğururlar bütün bir gece bahçeleri,
okşarlar gün boyunca tüylü başını kentin
ve ölürler yeni bir ölüme çıkmadan önce.

Kötü yazıyorum bile bile
tutkuların renginde.

ELBİRLİĞİ EDER DOĞA ŞİİRİN OLUŞUMUNDA İÇ ENGELLERDİR KARŞI KOYAN

Her yalnızlıkta bir adam oturur
bir kadın doğurur her çekmesinde dolabın
adamı çıkart yalnızlığından yürüt
eline çocukları ver
vursunlar panterini mayıs akşamının
üstün başın al kan.

DONMUŞ İMGELEMİN BUZLARINI ÇÖZEREK KENDİNİ KUŞATMAYA ÇALIŞIYORDU

Yoksulluğa açınca ellerimi
bir kapı kapanıyor üstüne.
Sizleri tanıyorum
ufak tefek eşyaları evlerin,
aramızda yaşamış kamburlar var.

Bir marşandiz lokomotifi
gibi kısa etekleriniz bulutlu,
çocukluğunda kırlarda çember çeviren
çürük gözlü kadınlar gibi
dişleriniz güne açılırken ufak,
acımsı dostlukların sütünde otlarınız.

Gök kırlığına serpiyorum
sizleri örselemeden
bir melek mezarlığına,
çocuk soytarıları kuşlarımızın,
damdan sarkan eski püskü kediler
ilkyaz lalesinde erimiş.

Bir eskici dükkânından silkiyorum sizleri
yarının yalınkat billuruna.

ÇÖREKLER

Yağmur çöreklerini siste,
 ölü odasında yedik.
 Bir şimşek resmi çizince parmakla cama
 denizin tüyleri kabarıverdi,
 çıplak ayaklı topal çocukların
 kâğıt gemilerine yükledik kederi,
 gebe kadınların boyaları dökülüyor yüzlerinden
 gecenin yapraklarıyla kaldırıma.

Saçakların altı kuş ve insan,
 saçakların altı Haliç ve mavna,
 memelerine mezar taşları dizilmiş kızlar
 gülümsüyor saçakların altında,
 kukalar dikilmiş kaydırak için,
 üç katlı taş bir yangına vuruyor
 dilencinin koklayarak götürdüğü meyhane.
 Susuz yalnızlıkların kuruyemişçileri,
 köfteciler, patates soğan arabaları,
 bira bardaklarıyla kamçılanan makaracı,
 bir kedinin kırlangıca duruşu güvertede
 saçakların altından içiyor yağmurunu,
 erik çiçekleri açıyor bir kuyumcu dükkânında,
 bir nazar boncuğu tutuyor avucunda
 ve bütün kör çımacıları İstanbul'un,
 duba kuşları, ipsizler, aylaklar, Pygmalion'lar,
 düztaban bir zencinin
 güneşsiz kumsalına uzanmışlar sırtüstü
 ellerine bakıyorlar bir çocuğa bakar gibi.

Kaldır ceketinin yakasını,
derisi yüzülmüş bir iskeleden
çocukla yuvarlanarak, tökezleyerek,
vapurlara trenlere koşalım,
ısınalım ıslak şayak kokusunda,
sarı benizli ampulün yaslanıp payandasına
gecemizi tersyüz edip giyelim,
soyunalım, aç belki de,
bir sözcüğün upuzun hastanesinden
taburcu olmamızı bekleyerek.
Ve sizler, üç günlük bir yıldızın çırasıyla
sobasını tutuşturanlar, öptüklerim,
elmacık kemiklerinizle saçlarınızla,
yaşanmış olmanın ak dişleriyle iki sıra
ısırın gözlerimi acıtana dek.

BİR ÖPÜŞÜN DUDAĞINDA BULUŞMAK

Uzak bir gündüzden gelirsiniz
 şu kapının ardında bulun beni,
 eşikle sofa, güneşle mermer, aşkla ölüm
 el ele oynarken yalınayak taşlıkta.
 Alın kılıcınızı vurun boynunu
 perdelerin arkasında sevişen bulutların.
 Minder bir yokuştur tırmandığımız,
 kilim saçları örülen kız çocuğu,
 kırık bir duvar saatidir maşrapa,
 sandalye ölüme bırakılmış bir gemi sonsuzda.
 Satın savın hepsini, küflenmiş somunumu
 köpeklerle doğrayın kahve falında havlayan,
 bir tas su için bahçeyi akıtan
 tulumbasından kiraz ağacının.

Uzak yazlardan gelirsiniz evde yokum,
 çarşıda olabilirim ya da kahvede.
 Benim işim unutmak, sizi unutmak,
 boynuma dolayıp kesik kollarınızı
 başınızın sedirinde uyumak.
 Bakın şu elmalara tekmi! çürük,
 sokaklar limon çekirdeği gibi
 ve evler dişsiz bir kedinin ağzında.

Sizin gözleriniz akrep gibi kabuklu.
 Sizin avucunuzda bir sofa var,
 bir yatak var içinde, dolambaçlı bir merdiven.
 Sizin saçlarınız, kirpikleriniz,
 bütün kıllarınız taş bir dehlizin ucunda.
 Bir ağaca bağlayabilirim sizi,
 doğramadan, yolmadan, savurmadan önce,
 çakmadan önce odanızın duvarına.

OTURANLAR

Susarak bir yolu uzatıyordun bana,
 bir kahve fincanında tüten tadı
 uzatıyordun bana ellerinmiş gibi,
 bakışmanın orasına tünemiş
 türküsünü rengine bırakmış bir gülde
 soluyordun yapraklarına yabancı.

Biliyorum aktığımızı,
 saniyeler bir deniz gibi geçiyor aramızdan,
 çocuklar doğuyor kucaklarında çocuklarla,
 balkon kuş gibi çırpınıyor ayakucunda,
 tahtalar eski biliyorum, kilim yırtılıyor,
 saçların yüzüyor sazlarla gölde,
 kayıkların şimşek çakıyor,
 ürperiyor retina batıyor oda
 suya, yalnızlığa, duruşumuza.

Oturuyoruz sen dik, ben yatay
 bir acının dönemecinde gözden ırak, silik,
 ve su akıyor durmadan mavi yıldızı
 göstererek kulenin doruğunda,
 ellerin üst üste, benim başım eğik,
 upuzun bir köprüden
 bakıyorum gidişimize ovada,
 iki sıra kavaklara güneşe dönük.

Oturuyoruz gitsem de,
 oturuyoruz ölsek de,
 kalkıp bir döşekte sevişsek de.

EĞİLİRKEN

Eğilirken yalnız bir kıyıda, saçların
 iç içe kıvılcımla, tutuşan kuşla
 – Ellerin yok biliyorum – kırık bir iskelet,
 bir başucu lambası kör
 vuruyor kireç badanasına duvarın,
 düşüyor göğsünün yıldırımını.
 Yabanıl bir arsada buluyorum başını,
 ıslıkla çalışıyorum doğuşunu geceye,
 bir boğa peşimde deli gibi.

İki at arası yeşil, yeşil alabildiğine
 durgunluk yüzüme bakıyor,
 aslan su içiyor gölden,
 musluk damlıyor otları unutma,
 unutma dokunuşunu elin kâğıda
 bir çardağın falına bakarken,
 bakarken bir ağacın dönüp dolaşıp
 eski bir yol ağzına çıkışına.

Bir avuç kuru üzüm
 biraz tuz biraz güneş
 her sevdalı kadının beklediği.

Ekmek kırıkları tütün kırıntıları gibi
 hüznü bir yakarışla bitiyor soyunuş
 gerisini serçelere döküyorum,
 yazıyorum soyunuşunu gecenin
 bir boğanın saçlarına ıslıkla.

BİR DOSTA BÜYÜ

İnsanları itmemizin nedenini kimse bilmez
 yakar ruhları parmaklarımızı atarız
 tütün basarız boşalan yerlerine
 cam bir çocuk bırakırız gözlerinde
 günbatımı, boş bir kutu ya da nepentes.

İnsanları itmemizin nedenini kimse bilmez.
 En saydam tümceleri mühürler açık
 kitabın üstüne bırakılan anahtar.
 Ne vardır ölünce bulutları koyduğumuz
 bir musalla taşı yoksa masada!
 Her türkü bir unutuş, çalmasa da,
 yağmurunu duyarız yol boyunca sırtımızda,
 bir çizgi yağmuru, gül ya da nepentes.

İnsanlar için hepsi oysa.

KUYU

Bütün camları açık kuyuda
bir kız saçlarını örüyor
az sonra örgüsüne tutunarak
daha derinlere inecek daha aydınlığa
bir firkete bulabilir orada
bir şişe kırığı bir tıpa bir salyangoz
birdenbire düşünecek o zaman
ölümün elleriyle bakan yüzünü.

DUVAR VE OTLAR

1

Başak tutmuş duvar otların orada
damını alıp uzaklara kaçırmış
bir kuş var peşinde kırlangıç ya da martı

sessizlik burada akşamken
yuvarlak bir camdı orada
etekleri köpük avuçları nar
duru su eski göklere dönük

dutu silkiyorum kilime basıyorum
tabanımda böcekleri yıldızları
uzaktayım bir adam birkaç adam
birine bakıyorlar gökyüzünde

dam duvar ve otlarla.

Bahçe kapıları gibi yan yatmış
kırıksın biliyorum
her zaman bir aynadan baktım sana
kilitlisin bana biliyorum
balıklar görüyorum kumun derinliğinde
tutup birini suya bıraksam
mavi bir patlama
bu sensin biliyorum

dişlerinin ucunda martının kanadı
kayıkların karaya çekilmiş
iki başını birden bağlıyorsun güneşin
bir ağaç tutuşturup tüttürelim mi
çardak göçerken altında dur
oraları nerelerse oralara gidelim

ilk çırpınış ve ölüm
balık kokuyor görünüm
masadaki elinin ilk soyunuşu
akşamın çarşafını düzelt katla
çayırın kapısını kapat sürgüle
yat kalk ince gemiyi düşün

dam duvar ve otlarla.

3

Denizin duvarına çiziyoruz evlerimizin
bacalarını, güneşlerini saçakların,
kesik bir bacak fırlatıyoruz
mavi aslanın ağzına

delikleri tıkıyorlar taşa
yapışık yassı bir kuşla uzakta
ne bağırmak ne susmak anlatmaya yetmiyor
küçük heykellerini çirişotlarının

mahallenin körlerini dizdik satranç tahtasına
satranç oynuyoruz diz dize gökle
dirileri o topluyor ölüleri ben
mayıs çirozları gibi kuruyorlar ipte
taş kesilmiş bir tümce yarmış ağızlarını

kulak kabartıyoruz duymak için
dam duvar ve otlarla.

KARANFİLLİ İŞÇİ

Bir karanfil kasketinde kulak ardı
 bahçeyi atmış omzuna kartal kanat
 yaprak yolarak geçiyor önümden
 türkü çağırıyor güneşinden
 bulut değil kardığı kumla kireç
 mavisi dolarken testiye
 yeşili akıyor elekten
 usulca ayırıyor kumrunun halkasını
 damların çengelinden.

Bu ne biçim boşalma hangi tür
 bir benzeyiş ki menevişli gök
 üleştirmiş gecikmeden ekmeği tuzu
 altı taşlık üstü sofa
 denize bırakmış salını merdivenin,
 yeterince balık var tortusunda
 bütün yaralarım açık önüm ova,
 yiyorlar akşamın alacakaranlığında
 içinde bir işçiyle gözlerimi.

BULDUĞUM ÖLÜ

Kaşla göz arasında masada,
masada, masa dışı yıldızda,
orda, hiçbir yerde, hiçbir yerde,
parkta, park dışı yıldızda
bir adam ölüyor ölüsünü buluyorum
bir sesleniş gibi iki dudak arasında,
bir şeftali gibi tüylü kırçıl anlaşılmaz,
gömüyorum toprağına uykusunun
denizini unutmuş kuş gibi tütüyor.

SAATE BAKMAK

Saate bakıyorum, gecenin başlaması
 ve bitmesi gerekirdi son düşen yağmurla,
 kil soğuyor, uzak taşların
 sürüklenişi sürüyor mırıldanışı,
 bir çorabın koncu gerisingeri kıvrık,
 kilim sarısını morunu çıkarıyor elden,
 bir ağacın dalına takılmışlar mintanlarından
 kararmış çinkoyla paslanmış lehimle
 eriterek en çetin duvarları yüzlerinde
 yaşam örümcekleri bir yanda
 bir yanda çoğul böcek gergedan ve akrep
 yüzüyorlar fokur fokur kaynayan bataкта,
 toprak homurdanıyor karıldıkça,
 ölümün yarısı yarıcıya dönük
 sıtmadan bittten dişleri takırdıyor
 vuruyor kızgın demirini çula,
 öbür yarısı marabaya aşka,
 uyuz köpeğin leşi ortada,
 cuma ile cumartesi avlusunda
 saate bakıyorum çamurlu bir sokaktan
 sıçrayarak geçerken vakti,
 geceye bakıyorum, saatin durması
 gerekirdi son düşen yağmurla.

DESTE

Sen limon küfü saçlarınla bir deri bir kemik
horozlarınla merdivenlere tünemiş,
kolların, çakın, iskambil kâğıtlarınla,
sen bir ırmak gibisin evler üstünden akan,
gemilerini taşıyan denizin karaya.
Bu azgın rüzgârı eserken mevsimin,
savrulurken birliler kuşları destenin,
gitsek mi oraya bulsak mı,
ölü, bir resim ölmezliği yüzlerinde,
yırtık ve ıslak sinek kızları sazlıkta!

BAHÇEYLE KİTAP ARASINDA

Lambayı söndürmeden bir gemi yakıyorum
denizine bahçenin bir gelincik atıyorum,
güller kapanıyor sonrasız gökte,
soldum solmak durulmaksa
en büyük suda geceye sarılı.

Kitabı kapıyorum bahçeyi açıyorum,
bahçeyi kapıyorum kitaba çıkıyorum,
şişeler var bahçeyle kitap arasında
ağaçlar gibi dizilmiş, doğranmış
maymunları rengin, yüzler
gelip geçen kişilerin attıkları.

BÜYÜMEK İSTEYEN KIZ

Elife

Bir kız çocuğu büyümek için yazla,
az daha büyümek için gündüzünde yazla
ayak ucunda yükseliyor, yükseliyor,
bense küçülüyorum onunla buluşmak için
güllerin güneşle kesiştiği yerde.

TARAK

Ellerimi uzatırsam fildişi bir tarak gibi
taramak için değil görmek için
saçlarında ıhlamur kokan geceyi.

EN AYKIRI RASTLANTI ALIŞILMIŞ İMGEDEN DAHA RAHATLATICI GÖRÜNÜYORDU

Öfkenin kapısını açan çocuk
gezdirirken elini mandalda
çapraz gölgesini buluyordu korkusunun.

Sünüyor hamuru aydınlığın ekşiyor maya.

Çocuğun kapıya çizdiği gök
kırmızının sustasını açınca
birden fışkırtıyor duvara
bin kanla çizilmiş düşümünü öznesiz
kimin nenin bilir miyim!

Görünmekle yitmeleri bir oluyor.

GÜN DOĞUYOR

Doğmak istiyor iki dudak arasından,
ufkun dişleri seyrek, saçları karanlığın elinde,
miyavlıyor en duyulmaz sesiyle kırmızı,
şimdilik kurşunla gizlediği.

Yatırın kuşları, ordakini taşıyın
kovalarda sabahı bekleyen suya, bu dursun
ve başlasın.

Ah sen, en yalnız babamız gökte,
en doyurucu.

Tükeniyorum diyorsa büyür.

Doğuyor.

ANLAM BİR SICAKLIKSA

1

Denizi kaparak havalanıyor martı
ablak yüzlü bir inek başı
mavi bir kabuk kalıyor gerisinde
ipten ipe devedikenleri
bir saç tokası güneşte firkete,
benimse o kanatlar ne kalır
bir yüzgecin elleri gerisinde.

Bu çakıl yağmuru dinmiş kumsalda
saçak altına çağırıyor bizi
bir şemsiye bir gelincik olabilir,
açıyor gündüze kollarını
bir çocuk denize doğru,
bir kadın çocuğa doğru.

3

Görünebildiğince
kanal çizgisinde günbatımı
dağları bırakarak ardında
bana geliyor bense ona.
Saati kurdun mu!
Kuyruğunu ısıırıyor karayel
eski bir güneşten sabah akşam
iki sokak ötesi uzun eve.

Aynadan yağmuru
ot yüklü arabadan
uzakları silince
kırmızı kediler sivrilir fesleğenler
bir gökle kuşatılmış evime.

5

Taş köprüde
fundanın dikenleri çaputları,
ince bir odunla pişiriyor
üç kap yemeği köze bakıyor
gözleri sulanmasın varsın
saçları ağarmış.

Gizlemeden aktarıyorum
girdi çıktısını görünümün
kim kiminle
dinler görünüyorsun
kendine bakıyorsun camda
birden bir ağacın kokusu
alıp kaçırıyor seni camdan
görünümden görünüme.

7

Konuşmanın bittiği bir kıyı var
taş bebekler serpili kumuna
kiminin gözü açık kiminin kapalı,
sakınarak dolaşmalı
çarpmadan alıp başını giden
bir dalgaya yastığında.

Bir gündüz uyuyor döşekte
bir gece başında bekliyor
bir yumurta masada ince uzun
orasına düşürülmüş uykusunun
derin ve sessiz,
çalmayan çingiraktan korkulur.

9

Seni başka türlü kavramak
bilmek dudakla,
dudakla geleni anlıyorum
söylediklerin anlaşılmıyor,
güneşi denizi bulutu anlıyorum
gökte güneş anlaşılmıyor,
söylediklerim açık seçik.

At sürdüğü kumsal, taşların
arasına çekilmiş kayık ve martı,
iniyor dizleri kanayarak
bilekleri pantolonu yırtık
suya uzanıyor içmenin ötesine
güneşe dönüyor yaşamın ötesine
atına özsuğu ırmağının
kişnemesini bekleyerek.

11

Yeni yaprak çit cam, çocuk pencere,
bir kadın denizinden yaz
çoktan uyanmış geziniyordur.
El sıkın kapı tokmağı
takunyanın kopuk tasmağı gelincik
hanidir gökten uzaktalar.
Pazar dükkânlarında eski
yamalı mintan lastik çarık
reçine demetleri ve yemeni rüzgârda,
bir sıra pirinci İstanbul yakarışı bu
ikinci sıradaki gemiye
arkamızda bitiveren.

Bizim köpekler uslu
onun köpekleri ısırıyor,
sarmaşıkları bir yıldızı
buruşturuyor buruşturuyor
sonunda cam gibi paramparça.

Patlamadan korkuyoruz,
su gibi aksa
camda sardunya masada karanfil.

Akıyorlar ki koşuyoruz
akşamdan akşama
evlerimizin peşi sıra.

13

Bir kuş gagasından düşme
bu incir ağacı kayada,
çalıyor denizin kapısını
incir sepeti ayaklarının ucunda,
cam açık perdeler uçuyor,
ev var kayık var
evde kimseler yok.

Tutuk bahçe
gündüzle bağlanmış dili
denize giriyor hemen önünden,
tele tünemiş kırlangıç
gagasında kapısının ipi
yerde buluyoruz her sabah
gözlerinin mavi ölüsünü.

Küçük bahçe
bacak arasında anasının
tavuklara ekmek kırıntısı
kedilere artık yemek
mintanını yıkayıp sermişler
dikenler yırtabilir
eskimiş yaza.

15

Tutarlı bir gök uğruna
denizi yüzüstü bırakmışlar
çakıllarına martıların, kumlarına.

Bütün bereketli çocuklar
birbirinin benzeri otta.

Kalafata çekilmiş bir ineğin
boynuzu kalacak yazın doruğunda
denizi kesmedikçe memeden
memeyi geceden.

Bekliyorum çalmasını saatin
gecenin dönmesini,
az var.

Oda masaya bağlı
çaydanlık kırık.

Ötelerine sıçramak gibi kolay
geçmek sözcükten sözcüğe
avutmak zor.

17

Perdenin başlangıcı
gecenin bitimine
her gecenin bitimine
gündüzü buruşturur
götürür silker.
Ot dağları ovanın denizleri
buruşmuş bir gökle
yürürler gecenin bitimine.

Körelmiş geceye dönmektense
seyrek bir açıda gündüzü bekle
bekle bir deve boynu gibi
görünmesini iki duvar arasından,
duy çınarak seslerini
gör havutun kara çulunu.

19

Bu otların boyu geceye
aşınmaz bir ölü getiriyor
üstümde uzuyorlar
dolu ot
ot dolu Zaman ve Araba.

Uyanmakla uyanmamak arasında
ufak tefek evler bulutlarına,
camdan cama
bacalardan bacalara
yan gelsinler dama.

Uyanmakla uyanmamak arasında
ezgisel duruşu
sarmaşığın suda.

Kırlangıcı görmesem de bilirim
yerden uçar en küçük sineğe,
ya bulmasak hiçbirini
ya unutsak seni elinde tabakla
lambanın altında masada
bir Acem resmi gibi sazlık
bir Çin masalı gibi duvarda.

21

Akışı duyuyor musun
kıpırdama bitsin
tren düdüğü eleniyor daldan
su dört yanımız su
su gök su karanfil
su yıldız gibi su.

Sen mi bakıyorsun ağacı göremiyorum
ne den derinleşirse onca aydınlanır
göz kırp ufkun suyuna
sonunda bu akşam kızaracak.

Sen ellerinin yolusun
gözlerinin yolcusu
düşeceksin büyük bir gürültüyle suya
kanlı bir yarık kalacak ardında
birlikte ineceğiz o yarıktan
iki yanımız ağaç
unutulmuş bir kentin yüreğine.

23

Beklentinin kuyusundan çekip alınca
ellerini bırakmış geliyor
bir çengele takarak gözlerini,
utanıyor utanıyor geceden,
ayıklıyorum korkusundan
deniz üstü kahvenin er geç
bir yaprakta bitecek dallarını.

Kayık da olabilir
bütün konuşmalar bir çit
gibi geride kaldı.

Kâğıdı buruşturmanın
bardağı devirmenin
bütün ayrıntıları.

Susuyor basmakalıp.

Gözleriyle uyusa
dudaklarıyla uyanık
bir bildiri bırakıyor masaya:
Bir ot bilinmeyen.

Kedisi bizde
evi uzakta
yok.

Suyla itiyor günlerini.

25

Her söyleşmenin yanmamış cıgarası
her cıgaranın kaydattığı kazan
köylünün küçük boy atları yalnızları
bir sepet dolusu kuruğun
içinden seçmeli geceyi
yere atma ezilmesin
dolaşsın elden ele
bir ateş noktası
havada kalan.

Köpek seslerinin üstündeki gökte
sarı menevişler kıvrılışlar,
yarın bir yağmurda paslanabilir
uzağa atmalı
suya bırakmalı
ilk yıldırımın kuyruğuna
savurmalı.

Gecenin doğuşunu kutla
ayın yatık merdiveninde
mim taşlar kertenkele.

27

Düğümünü çözmeden gecenin
saçlarını çözme
bir bilmece gibi duruyor kafeste
yüzüme bakıyor
uyusun başı eşikte,
saçlarını çözme
solsunlar yaşamlarını göle.

Bir adam son kez yalnızlığa
son kez içine baktı, evine girdi,
denizin üst katındaki
top ağaç ve yelkenli eridi,
yeni camların yeni yoncaları
yıkanmış çocuklar uzuyor gökten,
sonsuzluğu getirdi ekmek,
ardında açık bir kapı bıraktı.

29

Sen saydamlığı unutmadınsa
 tohumları bende
 benim sıcaklığım yazılır taşta
 uzak yakın küçük büyük
 yaz yağmuru gibi gökten
 bir içerik kazanır yoksulluğum.

Ellerim testi hamurunda
 topraktan içiyorum bardağı kırdım
 çatlasın büyük küçük
 her çağ kaburgasından
 bir yayla mevsimi doğsun
 koçlardan beriye keçilerden öteye.

Rüzgârımı ardıma aldım koşuyorum
 iki dağ arası dört buçuk gün
 hangi suyun sesine gittiğimi kim bilir
 hangi taşın ucuna sarılıyım
 bu döşegin ipleri
 hangi gurbet çulunda kim bilir.

Sıcak sıcak sıcak
 alt bahçeleri açıyorum
 son karganın kanadı gibi benden
 değneğim çarığının gönü
 seni bir yıldız paklardı paklasa
 sular bu den bulanık akmasa.

Bir ipucu
bir döşek başlangıcı
gülüne bakıyorum ellerimin,
bir kavak devriliyor
bir yanlışlık olabilir dursun
bir beklenti içinde ovanın arabaları,
bire on veriyor kuduz ve sıtma
derliyorum akşamın burçağını
akşama benzer bir seslenişle.

31

Büyüklerin saklambacı
küçüklere akşamı getirdi
tutup alıyorum kucağıma
eğilmesek
taş tesilir aydınlık.

Peşimden gel
eteklerim yele kapalı
saçlarım yalıda.

Yaz uzakta çekiç seslerini
göğre çeviriyor evin damında
kırmızı kiremitleriyle denize.
Girip oturacaklar camdan bakacaklar
körebe oynayan çocuklarına,
kadın uzatacak ellerini
geçmiş aralayarak perdede,
bizimse bir ölünün saçlarını
taramak geçecek içimizden,
bulutlar gelip geçecek
yeni sular dallarda yeni yüzlere.

Yürek ezici eller, kaygan kitaplar,
gözler öpüşlerden arta kalan, bakışlar
bir yataktan düşürülmüş ya da itilmiş,
iç çekişleri topal bir kuşun
süzülüşü aksamadan,
bir yüz çirkin diş ve falaka
dağ gibi yığılmış araba artıklarıyla
resim aralarında bir fener,
bütün bunlar yaşanmış sevmedikler
yaşanmamış sevdikler,
sürtünerek geçerken unutulmuş,
ardımızda kalanlar dönüp bakmadan
eve geliyorlar her akşam çoluk çocuk
kapıyı açıyoruz istesek de istemesek de.

Aşka dönük yüzleri aşırarak,
işçilere bakmak, köylünün ellerini
şiiirlere kaçırmak güzden,
yanına çömelmek avuçla su içmek,
çok eski bir kentin bugüne
ölmemiş kamburuna rastlayınca sokakta
bir yaprak koparıp çiğnemek,
bütün bu kötü alışkanlıklar besledi
ve aşındırdı neremi bilmiyorum
bir denizde balıklarla göz göze,
ayaklarım bin yıl sonrasının
yazlarını otlarını özlüyor.

35

Kız oğlana doğru koşuyordu
oğlan kıza doğru
bir ağaç yanıyordu aralarında
bir kuş ötüyordu üstünde
kızı oğlanı öğüten.

Yeşil giysili kadınların
yeşilliği kadar inandırıcı
ağaçların kuşbazlığı.

Damını tek katıyla değişmiş denizin
bahçesini vermiş engini almış
saklanışın elidir ince uzun
çeken her akşam perdesini,
duvarın toprağına bitişik beyaz
dağda boynuzları açmış bir geyik var.

Bir yokuştan iniyor yaz içi
sevdikleri ağaçla suda
saksıları dalganın camında
kırlangıcı rafta
bir gündüz bırakmış kapı önüne
çocukların birine benzemeyen.

37

Hüzünlenmenin ötesindeki düzlükte,
bulutsuz göksüz
ağaçların kumsalın silindiği
geceyle gündüzün el ele
çeşmemizden aktığı düzlükte,
çeşmesiz sokaksız evsiz ovasız
bahçesiz bir günün yamacında
hüznün bile bittiği düzlükte
çıldırıncı bir ezginin
kan emici tüyleri içinde.

Biri mavi öteki kırmızı iki gündüzün
iki ayrı denizine çömelmiş
bir köprüyle bağlı iki ayrı kumsalda
kadın balık ayıklıyor
erkek yüzüyor ilerde
çocuk ara yerde,
bulut balık pullarından
bir gökkuşağı çiziyor yerde,
görünümde bir kedi var:
kulakları kuyruğu
yalnızlığı yokluğu.

39

Elini uzatıyor görünce
gözlerini yumuyor görünce
bir yaz günü mavi bir güvercin
gibi bir taş bulunca
ısınıyor sıcaklığında
yapraklarını döküyor
avuçları sızlıyor
her ikindi bir çizgi
gibi beyaz saatlerde görünce.

İçinde misin diye sordum
üstündeyim diyordu
aydınlığın bastonuna
yırtıcı bir kuş gibi geliyor

Alacakaranlığın kılları
bir gündelik gazeteyi
aralıyor örümcekli duvar dibinde
midyenin açılışı gibi
iniyorum durgunluğuma.

41

Bir gereç sadeliğinde
kendiliğinden canavar
güzel şaşırtıcı aymaz,
gün de böyle gece de,
bir otu dişliyorum
ince bir yoldan iniyorum
kediyle iliklemiş gömleğini
bir kız balkondan bakıyor.

Devrilmiş bir kavak ağacıdır
yıldız kayması ağustosta
uzaktan mavisine
eski bir ölünün dirilişi gibi,
avutma çalkanan denizleri
çık onlara bahçelerden
otlara düşürülmüş
bir küpeyi arayan kadınlar gibi.

43

Esdikçe ürperiyor
balığın pulları gibi
güneş kayarak iniyor damdan
tek ayak çocukların denizine

kolan vuran biri var
iki gök arası yeşil
iki deniz arası sofada
aynanın çayırına bağlı
kokusunu duydukça ıhlamurların.

Kim bu, hangi rüzgârın attığı taş
el etek çekilince sarı,
anlamıyorum, diyor kadın
gözlerini göğsüne kaldırıyor,
hep o sinek başka bir sineğe bırakarak yerini
bir araba yoldan
ve oğlak gündüzden doğar doğmaz,
kadınsa anlamıyor
gözlerini indiriyor yere
öpmek için tek tek uzayan
saçlarını ilkyaz güneşinin.

BU GECE

Gelmesinler beri, yaklaşmasınlar,
 mavi kalsınlar araya giren sisle,
 güz günlerinin titrek güneşinde
 deniz yamaç dam. Ama sizler,
 köylülerim gelinlerim bebelerim yaklaşın hele,
 az daha yaklaşın, sokulun,
 iç içe oturalım kahvelerde sekilerde,
 sofraya çökelim diz dize kilime,
 doyalım bir sahandan. İşte yabankazları geçiyor
 kanat çırparak, ağudalı çiçeklerini döktü.
 Kepengi ört, ocağı yak, dostlar var bu gece.

SOKAKLAR

Ağaçlı sokaklardı onlar
güneş batınadan önce. Serçeli sokaklardı onlar
gece inmeden önce.
Biri var sokaklarımızı düğümleyen
kızgın demirle kazıyan alnından adımızı.
Kuş kafesi sokaklardı onlar gökyüzüne asılı
belleklerin tuncuna göçmeden önce
yıldızlı sere serpe ne kaldırım ne taş.
Şimdi et göz kaş çene kemiği
sarkan ölü saçları çeşmelerden.

ÇIKIŞ

Ceketinden çıkıp yürüyor, sağa sola
 sapıyor çıplaklığından, derisinden
 çıkıp yürüyor bir sokaktan çıkar gibi,
 bir kapıdan çıkar gibi gülsüz tazelikte.
 Akasyalı görünüm, tozuyan toprak yol,
 tuğla ev bacalı, camsız baraka,
 anlatılmaz maviliği göklerin kandırmıyor,
 kandırmıyor onu kiremit bostan erik.
 Cebinde yaz, elinde kâğıdı bulutun,
 hışırtilı, yazıyor üstüne,
 ne kalem ne gölgesi duvarda günlerin
 unutmamış böğürmeyi.

AT

Kapıda oturuyorduk her zamanki
gök ve bulut altındaki yerimizde.
Bir at duruyordu kavakların orda çıplak
düşürülmüş bir güneş gibi otların arasında,
gözleri iki servi duvarsız bahçesinde yüzünün,
kanayan gölgesinde iki hançer saplı yüzünün.
Alevi ve köpüğü düşünüyorduk yelesindeki,
yüzümüzü dönüyorduk ona doğru bakmasak da
kırılmasın istiyorduk alnımızda susan ayna.

BAŞKALARI VE O

Başkaları üzümü şişeden içiyor,
o, imgeyi dişliyor diri diri.
Su alan teknelerle gidilir, diyor, ölmezliğe,
mum kibritle yanar, sarma cıgara kavla,
bir kuşsa şiir avlar seni geceden önce.
Ve çıkarıp fitilli çakmağını cıgarasını yakıyor.

Ağaçların balıkları yoksa katlanmalısın
kuşları var. Ağaç kim! Hangi mutsuzluğun mühürü!
Küp çatlamıyorsa her dokunuşunda ölünün
katlanmalısın. Dağ başında bu mor
bir dağ keçisi değilse ne! diye ekliyor,
bıyıkları sarkık, şakakları kır,
sisler içinde bir gemiden toprağa çakılı.

BEN Kİ HEPSİYİM

Köşeyi dönünce eski günlerin ot yüklü arabaları
çocukluğun çemberinden bana doğru açılıyor,
açılıyor çünkü biri var bu çemberi
uzatan doğrulamasına mordan sarıya.

Sarı, bir çekirge olabilir, bir dut ağacı,
binip dalına rüzgârlarını silktiğim
en ak çarşafa, sepetime boşalttığım
güneşle el ele, sisle, yaprakla.

Ben ki hepsiyim, ben ki ölüme götürürüm onları,
toplamakla geçiyor yitenleri bakışım,
diriliş her öğleden sonra bu yaz,
uzak bir gül kokusu aynada,
boyunu bükük tutsak, unutulmuş kör kandil
beyazlığında sofanın güpegündüz.

Yabanıl, göze batacak kadar açık seçik hepsi
demir parmaklığın yağmurunda, mahzun
sözcüklerinden caneriği gibi pırtlayarak
geliyorlar, çıplak yol, anadan doğma ev,
bugünün ve dünün ot yüklü arabaları,
dutları, dutlarımız.

ASMA SAAT

Eskici dükkanındaki asma saat
çelik bir şal atmış omzuna
yemiş yelkovanla akrebini karnı tok.
Bir sevda mektubunda kurutulmuş
kırık bir mine yakasında on ikisinin,
sarkacı Acem yazısı gibi sağdan sola.
Başörtülü bir kadın var içinde
dişlerine bakıyor ölümün
çok eski bir çocuk gibi kumara inanmayan.

UYUMAYA BIRAKIYORUM

Uyumaya bırakıyorum seni bıçak sırtında
mavi atlas serinliğinde uyanman için,
bulman için kendine giden yolu,
ucuna diktiğin heykeli, kör.

Sana bütün o rüzgârlar yüzünden borçlandım,
bin akçe de olsa az,
sana bütün kırları için güneysin
bir deniz borçluyum, bir göl borçlandım.

Sana uğursuz bir boşluğun dikdörtgeni
gibi bir talaş parçasında ölmek
düşecekse hiç düşmesin daha iyi.
Seni ölümsüz şamandıranın
burgacına atıyorum yassı bir çakılı
sektirir gibi kıyıdan düz denize.

BİR LAMBA YANIYOR

1

Sabanın tutsağı ak güneş
ağacın gölgesini avuçlayarak suda
bir kalkan kesildi evlerin kılıcına,
burçak tarlası iniliyor bucurgadında dağların,
gelin gidiyor bulut ateşe nişanlı fırtına
yabancı'nın çizdiği gökte atına binmiş,
ölü doğan birinin göbeğini kesiyor yol
usturasıyla gurbetin.

Yaz bağılıyor: Vira,
durma gel aydınlığa,
çivilere dikenli tellere vidalara,
yokla kalçasını rendelenmiş tahtanın
yuvarla dişlerinin arasında yosmayı,
yaklaş keser ve çekiç seslerinin
kireç kuyusunda boğulmuş eski günlere,
durma be, haydi be!

Rüzgârın direğine takılmış
fesleğenin pencereden uçurduğu uçurtma
yeşil bir yağmurla iniyor ikindiye
çakılıyor göğsüne aylak bir akşamın,
zar altı beşi gösteriyor saat sekiz,
karanlık işler peşinde vakit,
düşler gerçek peşinde.

Burdasın artık çadırında toprağın
ağlayarak uyanan çocuğun şekerinde
dikeninde görmenin bilmenin unutmamanın,
kitaplar böyle yazıyor,
ressam üç hamam oturtuyor
iki şerefeli minareye,
tuğlaya vuruyor kalemiyle
yaldızlı bir kuş resmi çiziyor
yapma çiçeklerin tabutuna.

Nerdeyse gün batar lambalar yanar,
ahıra dönen ineklerin gözleri
ışır uzak bir ormanın dalları arasında.

2

Bir lamba yanıyor damların arasında,
dört kenar gece kuşları tütüyor,
iki kavak uzamış ay ışığından
camdan bakıyor, süt görünür görünmez
sekinin yosun kulplu kazanında.

Duvarın ince yaraları, sorunları,
gurbete giden yorgan, soğan hevenkleri
en alt düzeyde girişinde aşkın,
sesleniyor gecenin saçına dolanmış puhu
göğsünde bebeleri gömülü kadına,
kilimin ovasında narçiçeği kadına.

Böyledir buraları, kızlar sazlık
döşeklerde yamalı, naneler bozuk kokar,
bir servidir sandıkta göz nuru, erkek sevilir
sevilmez kemikle toprak arası et
komşudan komşuya tepeli güvercin
kederle ekmek arası yas, bun.

İki kaş arası kızlığın kardeş kanı.

>

Onları görmüyor musun? diye sordu. Görmüyordu.
Kendini görüyordu, mutsuzluğunu. Çorapların
deliği takılıyordu gözlerine, nasırı ellerin,
gümüş yüzükler, yırtık mintanlar, renkli urbaları gelinlerin.
Yine de görmüyordu. Oysa köylüler
onu görüyorlar, bir çatlak başlangıcı görür gibi,
yüzüne bakıyorlar görsün diye. Görmüyordu.
Bir ateş yaktılar o zaman meşe dallarıyla
oynadılar kara bulutun altında ay batarken
tüterken ıslak odunlar közde
unuttular aydınlığı unutan geceyi.

KİTABIN İÇİNE

Kitabın içine bir kadın oturtmak
sevişmek için değil bakmak için
açıldığı için en çiğ beyaza
bir kapı gibi kendiliğinden
gözlerinden bir gül kokusu ağan
bir kadın oturtmak kitabın içine

bir kadının içine geceyi oturtmak
bir beyazı maviye oturtmak
ya da bir maviyi kırmızıya
kırmızıyı alıp katlamak dörde
sonra da bir el uzatmak içinden denize

bir masa görmek üçte biriyle
üçte ikisi duvarın içinde
bir ağacın yarısından azı
yaşamın kaçta kaç

en çarpıcı gölgesi doluyor göğün
hızlı bir anlayışla iliklerime
sabahları başlayan ayaklarımız
durgunluğun bittiği yerde sürüyor
onarmak onarmak ağacı
vura vura gündüze hınçla sevinçle
bir anlamı öldürür gibi taşta

çocuk atı tutuyor kapıda
yıldız eşikte uyuyor
bir direk kendini yanıyor
bir kadın kitabın içinde
bir masa kadının dışında
ben başlamanın üstündeyim
geceye ve gündüze tek ayak.

DENİZ RESSAMLARI

Deniz ressamaları vardı eskiden, deniz
 canavarları çizerler, deniz kızları kalyonlar,
 İstanbul'da doğarlardı çoğunlukla,
 bellerinde nagant, sütbeyaz giysi,
 iri yaka, bir gül takarlar göğüslerine.
 Kuyruğundan tutunca kertenkele imgeyi
 denizin deliğinden çekerler, zavallı kertenkeleler.
 Elmaları daldaki elmadan daha gerçek,
 yapıt bırakmadan ölürlerdi denizin
 bu soylu ve bilgin dretnotları.
 Oysa küçük kayıklardı onlar
 kendi elleriyle yaptıkları, bir keser bir kerpeten,
 anilin boya üstübeç beziryağı
 kirli şişede ardıc kokan neft.
 1879'da Hamburg'da
 nazırların dikkatini çektiklerinde
 sakallarını çeker gibi
 bir futa kadar ince ve çocuktular.
 Bütün sular denizler onların,
 kırmızıya boyarlar, sarıya, yeşile,
 Üsküdar'da mavi rakı içerlerdi.

Şimdi neredeler, diye sormayın!
 Denizdeler, büyük sefere çıktılar,
 yaşam öykülerini yazıyorlar suluboya,
 taş kalem, ceviz sehpa, samur fırça
 ve kâğıda değince cızırdayan kömür kalem.
 Akşam ezanını bekliyorlar
 Birinci Dünya Savaşı'na dönmek için.
 Bence ölmediler büyüdüler uzaklaştıkça
 bir okulun çıplak duvarında.
 Oysa sınıfları süvari, bindikleri at
 deniz, büyük deniz, engin deniz.

SİZİ ALSAM GÖTÜRSEM

Sizi alsam götürsem
 ağaca çıkıp denize baksak
 denize çıkıp ağaçtaki kayığa baksak
 çıkarıp kumanyamızı torbasından
 bir bazlama bir ılık bir çimdik bulut
 ve testiden göğsüme damlayan gelincik
 yesek içsek martılar bir kayadan
 yavrularken gözlerine bizi.

Sizi alsam götürsem
 sizin kapı bizim pencerenin altında
 her akşam siz kapıdan ben pencereden
 lambayı söndürüp damları sıyırtarak
 uçuyoruz sokak arası kentte yetmedi mi
 pabuçlarımız bir örnek gözlerimiz kestane rengi
 alnımızda o çizgi.

Sizi alsam götürsem otluk tarlanın
 yalasak avucunu tersinden
 damlasak gök olmadan.

Boyu yetse maviliği içersin bu,
 güneşi yer yaz uykusuna başlangıç
 şimdilik çekirgenin.

GÜVERCİNLER

Bu şeytan uçurtması güvercinler
ve bu uzak kızlar denizi düşünürse
– dökülecekleri bir sokak evlerinden –
deniz gözlü oğlan kimi düşünsün!

Ya biz hadımları uyanmamış kentin
hangi mevsimden uzayalım!

Büyük harfle yazıyorum alinyazımı
kitaplarım küçük harf,
tutkularım yatışmak bilmiyor, yalnızlık
silindi kâğıdımın tutuşan ucundan
gidiyorum, gitmek karışmaksa
beş parmaktan akan suya.

Karıştım başlamayana.

DİLMECELER

1

Karısını alıyor koynuna geceleri
 bir demet gül buluyor yerinde her sabah,
 kalkıyor yüzünü yıkıyor bir cıgara yakıyor
 tutuşturuyor kırık bir aynada saçlarını
 ölümünü bekliyor dört gözle
 kavuşmak için karısına güllerine ölmezliğine.

2

Portakal yemek için
 çekirdeklerini çıkarmak yeter
 bir kuşu yolmak için ut gerekli.

O da öyle yapıyor,
 portakalı çalışıyor
 utu yiyor çekirdekli.

>

3

Başı gövdeden gövdeyi kuyruktan koparmak
 yetmeyince kurtulmaya pençelerinden
 çaktı kibriti ateşe verdi sözcükleri
 karıştı mevsimine anlamın, uyuyor.

Bir geyik görüyor düşünde ruhunu avcılar yemiş
 bir avcı görüyor geyik rengi kurtlar yemiş
 delip geçiyor ötelere.

4

Koltuk altında elleri,
 çapraz, ısınmak isteyince,
 ak bir külle örtülü yüzü
 alçı yonular gibi ısınmak isteyince,
 yürüyor çıplak ayaklarının
 kanla doluyor çamurdaki izi.

Gün batmasa her kente dönebilir.

5

Yağmurun boşanırken bahçelerden
 seni yüzüstü bırakamam,
 dudakların ikiye ayırdı sessizliği,
 mavi tozları omuzumda
 yitme ve yitirme korkusunda.

ÇATLAK VE DİŞLERİ

Çatlaktan bir iç ezintisi
gibi yürür damarlarıma
köklerime inmeden önce
sürüklenir sözcüklerin izinde kör topal.
Her başlangıç sabanına koşulu öküz
her son aydınlığının terazisi.

Bu imdat sesleri biterse, biterse
bardağın masaya vuran gölgesi,
uyur. Ellerimiz neden bağlıysa
ağaçların yaprakları ondan esintili,
ondan bu tutuşma camdaki.

Konuş, dememizi bekliyor kıpırtılı dudak,
ondan dökülüyor sürahidен su.

Hiç çekinmeden yakınmadan uzakta
sırt çizgisinde güneşle gecenin,
bekliyor bekliyor.

GÖRMEK

Yaprağın saydamlığını gördün mü,
gördün mü güneşin gelip geçişini
iğne deliğinden,
denizi kumsalı ve bütün gündüzleriyle
yeşilin içinden, gördün mü
yaprağın denizden geçişini!

Gecenin gölgesine bak duvarda
seyret duvardan gelip geçişini
yaşamın kırılışını güneşin
yanışı gibi otların içinden.

yapraklara bak ellerinle
gözlerinle duy
avuçla kokla.

HER KAPIYA BİR ANAHTAR

Bir at leşi akbaba ve kaktüs
 çölün zincirinde yalnızlık üçgeni
 uzak bir limanda iniyorum gemiden.

Rüzgâr su beklemekten usandım
 ağacın damarında dolanmaktan usandım
 otlara yürüyorum gerisingeri.

Deniz kör bir martının
 mavi kanadına kurmuş çadırını.

Bir çırpıda altını göstermiyor
 uzatıyor anahtarını yürüyorum,
 bir kız buluyorum saçları
 topuklarına dek kocamış
 yılanı emziriyor.

Bir at önünde et
 aslan önünde ot
 görünen o değil ben.
 El değmemiş baltanın
 siliyorum damlayan kanını.

Geceye benziyor sıcak
 ilkyaz yağmuru gibi sıcak
 işte elimde civcivi
 tüylerinin teri bile sıcak
 gözleriyle ot yaprak sıcak,
 bir ilmiğin sıcak
 parmakta unutulmuş yeri,
 folluğuna oturtulmuş
 döner sütünde güneşleriyle
 seyrelemede sıcak.

Atların sırtındayız artık
 hepimiz güneşten inme,
 odanın halkasına bağlıyoruz atları,
 giriyoruz silahlı kapısından.
 Tek tek alıyorlar arpayı
 ve suyu tane tane.

Kuş, anlıyorum, hep o güvercin
 içiyor indire kaldıra başını
 bir canı var ottan sıcak

çarpan atların yüreğinde.

CAM

Kırılan bir bardağın
 sil çizgisini korkudan yakınca ellerini
 o cam kırıklarıyla çat akşamın kulübesini
 güvercini okşar gibi unutkan.
 Gündüz cıvıltıdır yaprakta,
 güneş kan rengi bir yıldırım
 bahçeyle taraçanın arasında.

Gelinciğin köklerini, kerpiç, sök
 tomurcuklar varken ucunda
 salladıkça dağlara doğru koşan.
 Keçi yavrusunun bakışı gibi
 aydınlık noktalara otur ki
 ham zeytinleriyle ağacın
 kabarcıkta açsın yapraklarını
 her kum tanesinde yüzlerini,
 ağaçsın.

Cam ki yüreğimdir çarpan
 bir fiskede dağılır,
 bin ses bin arkaüstü düş
 uzun bardakta tek karanfil
 duvar dibinde saydam dik aç
 loşlukta uçan sinek
 her gün sonrası dönen düvende
 dolgun başaklarını dökerek savrulur
 savrulur ve dökülür kaçarken sazlıkta
 türküsüne çömelmiş kurbağaların.

Sil çizgisini korkunun ve bardağın
yokluğundan yakınca ellerini
kendi çamuruyla ban güneşlere
balık kurut mahzende
gölge yüklü raflara diz
at nalı çak alınlarına
bir can üfle içlerine
başucunda çaldığım kamışla.

Gel, hiç kırılmamış gibi gel,
ovayı dolan,
bahçeye odaya gir,
mavi boncuk nazarlık
kon avuçlarımın damına.

SÜRGÜN

Sürgün, bir okul bahçesinin duvarından
 sürgün saçlarının duvarından
 sarkarsa bahçelerin korkusuna
 sarkarsa bahçesine korkuların,
 sılanın bildik sokakları sılanın
 sılanın kırlangıçları kadırgaları
 ağustos gecesinin yıldızları tüm
 uyuturlar onu avuturlar büyütürler
 elleriyle gülleriyle öfkeleriyle,
 o kuş avucunda kırmızı tüylü
 o kuş ötmese de ondan yana.

Kuşla insan tüy gibidir köyleri bir.

UZAK YER

Uzak bir yerinde kentimizin
penceremiz kendimize kapalı,
bir akşamüstü otobüsün
dağılışı havalara güvercin olup
sana daha uzaksa uykumuzdan
bir köşede susar çaresiz
solgun yağmurları şemsiyemizin.

YALI KAHVESİ

Küçük denizler dönüyor
çingıraklar kahvenin üstünde,
güneşin tellerini geren bisikletçi
bir atlı bulutlarda görünmeyen.
Martılar bir cep saati gibi
bakarlar
öğrenmek için vakti,
üç çeyrek var.

HARÇ ÇEKEN İŞÇİLER

Harcını çekiyorlardı yapının,
 kara bir don, belden yukarsı çıplak,
 yıldızlarını çekiyorlardı evin omuzlarında,
 pencereden görünecek dallarını, komşunun yarısını,
 ağaçların arasında kaybolan yolunu,
 durulacak yerlerini çekiyorlardı, bütün o noktaları,
 aşkı, ki saklanırsız çoğu kez sevişmek için,
 köşeleri çekiyorlardı, merdiven başını,
 mutfağın sofaya vuracak aydınlığını,
 bir kızın ölüşünü ansızın
 iki kapı arasında, yaz başlangıcı olabilir,
 saksılar olabilir, hasekiküpesi, cezayirmenekşeleri,
 yalnızlıkları çekiyorlardı, öpüşleri,
 karşı çıkışları, susmalara karışan böğürtleni,
 bir denizden uzaklara çıldırmanın sevincini,
 bükük beli, koltuktakini, sofada yürüyeni,
 kaynayan çaydanlığın mutfığa diktiği
 o kokulu ağacı, kabuklarını döktükçe büyüyen,
 semizotunu masada, maydanozu, domatesi,
 kaşığa uzanmayan eli ve lokmayı boğazda düğümlenen,
 doğacak oğlanı ölmeden önce
 bir nisan yağmurunda avucunda güneşle.
 Çay soğumasın, bu reçeli seversin sen,
 orasını çekiyorlardı işte, tam orasını,
 umutların ömrümüzden döküldüğü yeri
 ve ev yükseliyordu yavaş yavaş kaderine doğru.

Onlarsa gün batımdan gidecekler.

DENİZE İNMEK

İterek bir çırpıda bütün o yosunları
dalları evleriyle, o çırpınış
noktalarını unuttuğu madenleri,
iterek yüzünün bir kapıda beliren gölgesini
yazla iniyor yoldan hızla denize.
Büyük kulaklı, rıhtıma çömelmiş,
bir kadındır deniz
uçurmuş martılarını memesinden.
Onu bekler kuruntulu gelmeyen gemi.
Avunurlar yokluklarıyla varmış gibi
bir çünkü iki.

BİR KADIN

Bir kadın çocuğunu emziriyor
kendini görüyor düşünde denizin
kollarını açıyor buluttan buluta
birden yükünü fırlatırken memesinden
bir martı düşüyor apış arasından
gidip topluyorum güllerini
eziyorum, kanı akıyor.

Bir kayık geliyor aklıma
böldüğüm öptüğüm avuttuğum
bir kayık geliyor aklıma
telinde kırlangıç büyüttüğüm,
yıldız mı ki her akşam köklenmiş bir fidan
gibi toprağından ölünün
kollarıyla kuşatıyor boynumu
süsleyerek beni götürmeden önce kadına.

İSKEMLENİN AYAKLARI

İskemlenin ayaklarını yerden
kesince oldu ne olduysa
yerçekimi bir güldü yakamda
kokulu bir dağ çileği evren
büyük ayaklı bir oğlandı ay
kent bir kurt sürüsü.

Gün ıııdı ansızın yukarda
açılmaz kilitte döndü anahtar
akşamın tutuşan avcısı
geceye bıraktı rugan çizmelerini
köpekleri resimlere uludular
resimlerde dolaştılar
ve indi üstümüze vinci
eski bir korsan teknesinin.

Sözcüklerin
deniz gibi çekildiği sırada kumdan
dil damakta eridi
ağaç yol ev tınaz toprak
bir yana iterek içlerindeki adamı
doldular boşluklarıma.

Gelincikler açmış pencereden
sokağa bakıyor yaz barakalara
bir kuş geçti elini kolunu sallayarak
tavuk saçlarını tarıyor billur kümesinde
horoz yırtık bir güneş şimdi.

Belli ki deresinde boğulmuş insan
bir can yeleği arıyor bir taş bir seki
en ufak otta en uzak damda
kokuların mayhoş mermerinde
yüzüyor yan yatmış bir şişe gibi.

Kendi kendisi artık.

BİR SAPTA BULUŞAN DOĞRULAR

Suyu dizime yatırdım
saçlarını taradım, çitlenbiklerini
kırdım bir güneş pırladı içinden.

Bir demet çiçekle elimde
komşunun kapısını çalarken
çocuklar okuldan dağılırken, kasap
koyunun gelincik dizerken boynuna
dülger gündüzü çakarken tahtaya
kiminin başı yastıkta kiminin taşta
yılan çözerken kendi düğümünü
ineğin memesinde bütün yaz
tarlalar anadan doğma göğün altında
bir gecekondlu mahallesinde kız
bir dağ kasabasında oğlan
gecenin yokuşunda yalınayak
komşunun kapısını çalarken
balon gibi havalarda duman rengi
başımın ipi vardı elimde.

Pembe yalının önünde
denizin yeşil dolaklı askerleri
barakanın üstünde gökyüzü çayırları
lambada çocukların sokak araları
çardaktan bakarken gördüğümüz
iki gözünde iki alev çekmece
geyikleri bulutların kurtları
denizin üst katında beyaz çatana
camın önünde camgüzeli
yoğurtçunundu çingirak.

BİLMEK

Mızıka, ilkel boncuk, sokakta
 düşürülmüş acı biber ya da zencefil
 ruhun bölünüşü yapraklarına
 bostan korkuluğu kargalar için.

Yoktuk, aydınlık otun oldu
 otun oldu devinimi ruhumuzun
 bir kumarda yitirdik rüzgârımızı
 otun oldu böceğin çakalın.

Ve yıldız akşamında sessizlik
 en yüce taş oturdu tahtına
 döndü yassı memeli
 evde kalmış kız
 mızıkasız damına.

ÇAMAŞIR

Uzak durun kızlar uzak
 komşunun bahçesinde ipten sarkan
 yamalı donlardan mintanlardan,
 tutuşurken meşelerin ucunda günbatımı
 yıkıp ahırın ardındaki otlara sırtüstü
 nalçalı postallarıyla basarak ellerinize
 bir oğlak derisi yüzer gibi
 sıyırırlar şalvarınızı kan saman fışkı
 en hayın düşlere gebe bırakırlar sizi
 topukları yırtık yün çoraplı
 çekme pabuçlarının uçları kalkık
 martinlerinin kabzası gümüşlü
 eşkıyalar doğurursunuz kaytan bıyıklı.

Donları, mintanları ipe sermeyin komşular
 kızların memeleri var.

KÖR BİR GÜVERCİNDİ GÖKYÜZÜ

1

Güneş geçmiş kanaryaya
 dişlerini gösteriyor damlardan,
 bir zenci avucu denizin memesinde
 elini uzatıyor kendinde kalıyor beyazı,
 biri gelebilir biri gelse
 gelse sellerin evlerle götürdüğü
 gel kara gözlüm.

Eski bir kitabın tümceleri mahalle,
 köpek iki evin ayracı arasında,
 martı uzakta kalan nokta,
 koptuğu yerden kesiyorum martıyı gündüzünden
 denize bakıyorum nokta gibi uzaktan
 camdaki kapılarla ağaçlarla damlarla
 denizden gel kara gözlüm.

>

Yüzüğün çevrilişi kaderin
dönüşü gibiye parmakta
her sardunya masadaki saksısında
çocukluk gemisinden kalma bayrak
gibi kendine döndürür yüzümüzü.
Güvercinle gönderilen haber
bir dama konar akşamüstü
gözlerimiz çevrilirken bin imge testi
savrulur çevremize ve dizilir,
kuş susar tüneğinde altında otururuz
ellerimiz damalı örtüsünde masanın
neden sonra saksılarla.
Ve tırabzan babaları
idare lambasının yandığı basamakta
bir mezar taşı gibi bekler
inip çıkanlardan kalanları.

BALIK ALAN KADIN

1

Çapraz düşmüş pencereye
elleri ardıçkuşu gibi omuzunda
balık alıyor balıkçıdan.

Martının gagasında tuttuğu bahçeden
geçiyor papatyaların çizgisi,
gelincikler sallanıyor
ufalmış keçiler otluyor
aynasında mevsimin.

Giden taşlık gelen sofa
sokak kapısına çatmış bayraklarını
beş kolyoz terazide
mavi döküyor gökten nevresim.

Bileklerindeki altın bilezikler
çatı arası harmandan kalma
tombul başakları sevişmenin.

>

Bir sıvıda oynuyor ağaç
göktür gıcırdayan, yaprak beyaz.

Martı bir çığırktan, deniz
satar çocuklara işportasında.

İniyor yalazından beyazlığın
her basamak buğulu ve yumuşak,
dallar içi tutuşmuş bir çocuk var.

ŞİŞELER

1

Ne güzel bir gündü.
 Bir şeyler alıyorduk elimize, cıgarayı
 kutusundan, bir yalnızlık bir tarak bir keman,
 bir kuş belki de denizle körelmiş.
 Başlıyorduk çalmaya içmeye taramaya,
 kemiklere dik iniyorduk, uzun kış gecelerinin
 o çok saçlı kıvılcımına.
 Güneş bir kuzu gibi otladı çayırdı.
 Gök bulutlar çizdi duvara
 kederden uzamış tırnaklarıyla.

Akşam olsun arkasını getiremedik,
 boşanan yağmurlara koştuk pencerede
 en tüylü şeftalisine zindanların,
 tek gözlü kızların en güzeline.
 Yürüyorduk uyumuş yolundan
 iki yanı uçurum memelerinin
 bulantıların da ötesine, baldıran otunun
 da ötesine, kanaryasız kafesi gibi
 oranın, o avuçla tutulan gülün.

>

Yüzler derinleşiyor çevremizde, üzünç
kuyuları, tabelasız dükkânlar,
ne alırlar ne satarlar,
kırık aynaları karamsarlığın,
kirli çamaşırlardan başka.

Tanrıları var gözleri trahomlu
doğurgan gelinleri hayırsız oğulları,
oysa yaşam yeşil ve kıvırcık
kuzukulağı lezzetinde. Oysa gülmek
bir gidişin simgesidir kentler arası
otobüste, biletsiz yolculuk edilen,
gidilip dönülmeyen. Çünkü dönmek
kapısını çalmaktır kiralık bir evin,
dere boyunda yeşil tek katlı,
yıllardan beri içine girilmemiş.

KÖYLÜLER

Bekleyiſe baſlangıç. Köylüler gidiyor
 kuſta ve elmada kalıyor gözleri
 heybeleri testileri kilimleri,
 dizildiler boſluğuma, kapıyı açıp duruşuma.
 Artık bu ev benim değıl, bu yollar benim değıl.
 Kasap, etlerini asmıſ ufkun çengeline,
 dükkânlarla kâğıt ve domino oynayanlarla
 beni indiriyor bir güz kuklası gibi,
 penceremin seyirciye dönük camına.
 Bir kadın çocuğunu emziriyor bekleme odasında.
 Bir çocuk lahana tarlasına bakıyor ayak yolundan.
 Yangının son basamağında uyuyakalmıſ
 bir yosmayı dövüyorlar ve ölü
 fosforlu bir yumurta gibi ortada.
 Sizlerleyim her amansız seviſme ve yarıſta.
 Kilime sarılı bu denk bu tahta bavul
 her günkü sallanıſın her günkü dönüşün tekerinde
 benimle sarsılıyor, omuzumda bir yolcunun başı.
 Soğanla kavrulmuſ kıyma
 maydanoz sarmısak ve karabiber
 yoksulluğun üçgenini garaj yolunda akſamın
 kara güllerle çiziyor duvara.
 Dallar sallandıkça bu yapraklar bu çizgiler
 bu rüzgâr sepet çığılık çığığa
 taſ kesilip duracaklar, kirli yonular,
 kırlarında bu ſiirin yarına.

ANLAŞILMAYAN MEKTUP

Çıplak ayak etlerine bastım tahtanın
 unutkan bir hayvanın ölüsüne basar gibi
 bir yanlışlık korkusu kadar dirençli
 evden eve gerili bahçelerde
 bakıyorum o eski gül, o kör kuş,
 sizin bulduğunuz, sizin koyduğunuz kırlangıç rafa,
 bizim bulduğumuz bir mühür gözünde dolabın.
 Basıyorum mühürü kâğıda, kâğıdına,
 okuyorum okunmuyor, yırtıyorum susuyor.

Başla diyorum başlıyor,
 bütün kömürlerini tek tek diziyor mangalıma
 kış gecelerinin yıldızları gibi,
 çamlar ormanlarının kucığında
 meşeler kolan salıncağında
 bir saksı öpüş gibi serpilmiş çiçek
 oluverirken odanızda sulamak için,
 yaza dönüyor sofada terli testiye.
 Anlaşılmıyor.

NERDE

Orda bir söğüdün altında
 ya da bir söğüdün yapraklarıyla üstten
 döşenmiş başıboş havada
 bir bucurgadın orda kumda,
 ne düşünür insan bir söğüdün altında,
 ölülerini rafa kor, dirilerin
 dizlerine dokunur gözlerine bakarak,
 kapılar pencereler merdivenler
 tozları aydınlatan
 bir çocukluk sineği,
 kanadını koparır bir imgenin,
 kuyruk takar bir anıya,
 kayığın da söğüdü var denizin de,
 söğütle baş başa uzanıp yere
 bulut gölge yaprak
 karışımı bir lekede
 taş toprak karışımı bir döşek
 beyazlığında bir şeyler düşünür
 saban yolunu güneşin duyarak,
 kıpırtının durduğunu görerek
 durur duranda gideni görerek,

gitmek gitmek gitmek,
 bu saati bozmak istiyorum
 işlemesin varsın söğüdün altında,
 alnımda yürüyen sabaha benzer
 bu çok tüylü böcek yeter bana,
 gözlerim açık uyumalı
 bucurgadın orda söğüdün altında,
 orda bir denizin altında,
 orda bir söğütte kayıkta
 altında ve üstünde bütün denizlerin.

DIŞARDAKİ

O esmerlik, o hoyratlık, badem
dallarına vergi o sıyrılış gökten,
iki ayrı havalanış, iki ayrı gül
gibi her günkü mumlarını yakıyor,
zıpızıplarını döküyor penceremin küpeştesine,
otların sesini duyuyorum cebinde.

Çocuk bu, çocuk bu dışardaki,
çocuk bin kez, bin yaşında olsa da.

Bin kez düşüyor merdivenden
incir çaldığı ağaçtan,
dizlerinin kanını sürüyor en ak çarşafına
aynaların, camlarda temizliyor
kara dutların ekşisine bulanmış parmaklarını.

Başımı uzatırsam
eriyecek biliyorum,
yaza dönüşerek birdenbire.

KUNDUZLAR

Kunduzlarına dildi yaz bütün ağaçlarımı
güneşi gördüm birdenbire,
bir bulutun kucağında anadan doğma
ağlıyordu sokakta düşürdüğüm çocuk.

Kavuşmanın duvarına çarptım başımı,
camlarına kurum yağan bir mahallede
tren düdükleriyle büyüdü saksılarım,
bavullar denkler küfeler yemek sepetleri
boyun büküşün ayak tutuşun
bir elin uzanışı öbür elin üstüne
bir susuştan sonraki ilk hece
cüce çıplaklarındı, dadandı çarşıma.

Unutuşta yeşeren tohum
yarık dudakların yalvarışı gibi
dostluk yağmurlarından nasipsiz
bir ölünün maça kızı gibi çıktı koynumdan,
beni çirkin bir rıhtımda unuttular.

Dizlerinin üstünde doğrulan biri,
hafifledim vuruldukça,
elimi koynuna soktum çorba pişiren kızların,
saatimi çıkardım ceplerinden
sarmaşık güllere dolandım baktıkça.

Bana odaları denizi gören,
konukları kör,
kedisi sıçan dişli
meşelerin altında bir dam gerekli.

BURALARA

1

Elimizle yoğurduk biz bu kenti
 ağzımızın en uzak köşesinde bütünledik
 bir kâğıdı çizer gibi

duvarda cam kırıkları gecenin
 bıçak şerit fistan kitap kum
 sokağın yaladığı çocuk köşe başında
 ne den yıkansa gündüzleri kırık
 ne den yıkansa tabak parlamıyor
 evriliyor üstümüze trenleri

cebim yalnızlığım kibrit kutum
 güdük bir masa saatim loş
 telefon kulübem çisentide
 oysa on ikidir onun rengi

getir engindekini oturt kuma
 bak martı gibi kayıktan
 görmesek de kuş bakışı soy
 su ver hanımellerine kokuyor
 kulesine çıkıyor elmamızın heykeli

göz kırp çok uzaktan çok gel
 koyunlarıma bir çitle çevrili

2

Düşe kalka geldim buralara
 güneşten yaprağa sıçradım yapraktan taş
 gündüzlerden üçer beşer atladım
 söğüt omuzlarıma değiyor
 çakıllar görüyorum dipte
 uzanmak istediğim üstüne

düşe kalka geldim buralara
 parmaklarım korkularına bölündü silahlarına
 dudaklarım çatlak görmüyor musun
 kuşu avuturken çıktı bu gül
 sana bakarken bulutlandım
 sararmış bir gazete gördüm arsada,
 bir sıra, oturmak istediğim üstüne

düşe kalka geldik buralara
 bir kadın yün eğiriyor eşikte
 kırlangıç başında nöbet tutuyor
 ağaç koça bağlı çocuk yalınayak
 kollarını doğradı doğrayacak
 ölü bir karga bulutu üstüne

düşe kalka geldim buralara düşe kalka
 uzakta otları yakıyorlar
 yalnızlık kabuğunu bırakıp gitmiş
 ölümü unutan bir öküz iskeleti
 eğilmiş kulağına taşlı tarlanın
 öten bir horozu yoluyor damın üstüne

çık yollara bahçeler çilli
 yaz kırmızı ibikli
 güneş mavi bir gemi resmi

DİLSİZ VE ÇIPLAK

Birinci Basım: Kasım 1984, İstanbul, Adam Yayınları

Duymazlar
bir gemi donatmak için
duyulmamışla
bakmazlar bakılmamışın
yarası sızlar bakıldıkta

giderler
yağmur bacaklı bir kız
kalır kumsalda

dilsiz ve çıplak

YAĞMURLA GELEN

1

Yağmur
 çanlar çalarak
 öyle bayraklar açtı ki geceye
 küçük kız
 bebeklerini kırdı sevgiden

kuşkuya gebe
 bütün doğumlara mil çekildi
 bütün öfkeler
 çakıldı öpüşmenin çarmihına
 deliler vuruldu

bir ben gülümsüyordum
 terazinin duruşuna denk
 bu kargaşa ortamında.

2

Bütün aşk simsarları
 sevda değnekçileri
 görmek için bulutun açıkça kızarışını
 kanını döktüler
 çuvallarını doldurup gittiler
 elden düşme antikalarla

bir ben bakıyordum kitabın
 açık duruşuna masada.

3

İnanılmaz bir geri çekilişin
 habercisiydi gözlerin
 sokuldukça
 dudakların açıkta kalıyordu
 ufkun kan çemberinde

bir ben görüyordum
 bu çelişik ağacın yemişlerini
 bizim sandığımız sarmaşık
 bizim değildi.

4

O ozan ki ben değilim
 seni yazıyorum sen değilsin
 zırhını kuşan yırtıcı kuşların
 selinden kurtulmanın tek çaresi
 çaresiz yıkımların

yeşil atkını boynuna dola
 örtmek için güneşini
 çok eski bir bahçenin.

5

Uzattığın yalnızlığı
alsaydım bir gül kadar
mahzunluğun o bahçe parmaklığı
küf kokan odalar
gibi oturmazdı içime

bölündüm sendeki senlere sancıyla
gündüzüm yarım yamalak
aynaya baktım bendim
yüzünde kendime yabancı

ellerim boş kaldı
oysa almak istiyordum
sende alınmayanı.

6

Sanırım yoktu
bu yokluk getirdi
acıyı ve yağmuru
aşılmaz bir hendesede.

ODALIKLAR

Titiz kadınlardı bunlar
 sedirleri düşsel beyazlıkta
 kuş resimleri tüy tüy çizilmiş, duru
 sular ve kiremitli dam,
 çingirak, çocuk şaşılması bir canlılıkta,
 denizi bir ışık tarlasına çeviren
 lüfercilere baktıkları cumba
 kutu gibi, dokunaklı ve gecesel,
 evlerinin payandaları yeşil
 tepsileri külle limonla ovulmuş
 gözlerinin hüznünde yatan ölü
 bir odada dirilmeyi bekliyor
 torbalara doldurmuşlar
 kanıyla ıslanan toprağı dökmek için
 uzak bir memlekete vapurla gidilen,
 gözdeleri bunlar odalıkları
 camlarına güneş vuran kuyumcuların.

BUGÜNLÜK

Davran güzel
bugünün de kapısını kapat
iyi işler yaptık ekmeği
düşle yoğurduk aşkla
güller serptik peynir ve zeytine
sırça kapılar bulut pencereler
fildişi tarak oyalı yemeni
bugünlüktü

yarın ağaç yapraklarını dökebilir
eksik bir bakışla.

ÖTEKİLER

Unutuyorum seni
yeniden buluyorum
başka biri

yeniden başlıyoruz
yeniden dönüyoruz
başka ikindilere

ne zaman gece olacak
ne zaman sarmaş dolaş
başka bir kadınla çıkacağız yataktan

o ölü
bizler diri.

TAVUS KUŞLARI

İnancımız
güneşe ve aşka
ötüyorlar hoyrat
eski bahçede
evcil kuşların sessizliğini

bizler dışardayız
onlar içerde
demir kapı kilitli.

GÜL

Yazlık elbiseler dikiniyor
karantina yapraklarıyla
bayrağı nerde
gemiye sütbeyaz bir gül
bu sarı
böylesi bahçelerde bile açmıyor.

AV

Senin ellerin çiçekten balığa
 balıktan çiçeğe gidip gelir
 senin ellerin bir yastıkta uyur
 açık denizin bahçesinde
 anemon ya da tilki

borular çalışıyor ormanda
 bir avın peşindeler
 bir sudan atlıyor avcılar
 atlarına yan binmiş kara giysili
 ince kadınlar ve düz erkekler

omuzlarını saçlarını çalılara
 takıyorsun ellerini
 yine ellerinle kurtarıyorsun
 paramparça eteklerini
 mutlusun bu sürekle avında

mutluyuz bu sürekle avında
 ben yokum sen varsın
 ölen ve öldüren
 ellerin avcılardan tilkiye
 tilkiden avcılara gidip geldikçe.

BAĞIŞ

Bu kule yıkıntısını, ısırganları
 devedikenleriyle vermeliyim sana
 bu dağa tırmanan yol senin olmalı
 güvenle beklemen için soylu
 akşamın inişini fırtınada
 bakışık aynalar içinden

çıkarmalıyım seni
 düzlüğünden gündüzün
 bulman için kuşkunun
 çitlerimize dek sokulan
 sevecen kurtlarını.

DENİZ VE AĞAÇ

Uyurken sudaki çalkanış
 ateş bir beşiğe dönüyor akşamüstü
 dağlar denize iniyor
 çam ormanı denize iniyor
 bütün bu kütükleri yarma çamları
 suyun ağzına yığmalı ki
 ikisi de canlıyken, deniz ve martı,
 ağaca ve güneşe doysunlar

ben yoksam
 bir başkası yoksa benim yerime
 bütün o salaş meyhaneler
 ahşap çıkmalar, iskele, yalılar yoksa
 bu çakılları tahta bir kutuya koysunlar
 duysun deniz ağacın sesini
 dipten ve uzaktan
 ölü de olsa.

GÜVE YENİKLERİ

Hep o basamakta
 ve hep meydanın orasında
 balıkçılar ve manavlar yokmuş gibi
 boşluğuna sarktığın o balkon yokmuş gibi
 perdenin kordonunu takınca kancasına
 iskelede olanca güneşiyle sen
 kendini unutuyorsun burada
 burada basamağın en alt yazında

delikler oluyor çaresiz güve yenikleri
 bun içinde erişilmez
 sevdalar düşünmekten,
 mademki kimi vefasız kimi ölü
 delik deşik giymelisin bu yünü
 kollarını uzatarak
 beyaz bahçeye.

BİR KARGAŞADAN ÇIKIŞ

İple ipin içinden
yırtıkların içinden görünen gök
dağdan iniyor mor bir katır sırtında
göl var gölün kamışları
ev var ormanın ucunda
bir salıncak gibi
iki köylü arasına asılı

bir sürü ufak tefek düşünebildiğince
kum var elekten geçirdiğim, bir ince
kız var yatakta, mavi atlas yorganı
açık, kuşları var
karyolanın demirlerine konmuş
uçup giden geceleri

dağdan iniyorum ovasız
otsuz kaldım saksılarım kırık
bir pencere, camları kırık,
trenler geçer içinden
asılı yazmalar çamaşırlar
buralar yollar istasyonlar
istasyonlarda faytonlar
bir kahveci belinde peştemalı
yüzünün yarısı bulutlu yarısı açık

ve tüfek ateşine kül rengi
tüylerini bırakıyor kuş
yalnızlığını sürüdeki
bittiği yerde kargaşanın.

İNSANLAR VE GERGEF KUŞLARI

İki telefoncu arka arkaya
merdivenleriyle yürüyorlardı
bir gemi görünüyordu uzaktan, yazdı,
çocuk yaprak yolarak geçiyordu
kızlar gergeflerinde ötmeye hazır
kuşlar işliyorlardı
aydınlıktı sıcaktı güzeldi
bir eskici geçti sokaktan
topladı hepsini gitti.

DENİZ KADIN VE BAYKUŞ

Baykuşlu kadın gözlerini kırpmadan
bakıyor bize, para var açık avucunda
biz karşıdan ona bakıyoruz balıkçılarla
biri bir balık fırlatıyor
öbürü ağını örüyor aldırmadan
kadının gözleri ve eli hep açık
baykuşun gözleri hep açık
deniz yaklaşıyor birdenbire
döküyor çivit rengi mavisini
baykuşa ve kadına

mavi masmavi
dönüyorlar geldikleri yere
arkalarına bakmadan.

BEZELYE ÇİÇEKLERİ

Sana geliyorum ama sen
 hangi bahçede hangi evdesin
 tuz mutfakta ekmek dilim dilim
 havalar sıcak giderken
 bir çiçek bahçesi evin önünde
 ölünün gözleri yarı açık
 bakınırken sen o kız
 on altısında, öptüğüm,
 bir yer yatağında
 denizine girip çimdiğim
 ayın doğuşuna baktığım
 beni düşündüğünü bildiğim
 sevdiğim sevmediğim
 günlerimiz bir zencinin elinde
 bezelyeler çiçek açmadı
 bahçeyi ot bürüdü

burada Zaman dışı.

İKİ AYLAĞ

Ayın doğuşu
yerli yerinde dursun
bana denizi gösterme

ellerim kelepçesinde sılanın
zakkumlar yarı açmış
bana tava gelmiş toprağı gösterme

bu yollar uzun
bu yollar tersine gider

kahır kara bir yılan
kebabçılar yerli yerinde dursun

bir yangın
türkü çağırma
dumanı kör ediyor gözlerimi.

YAZ KOYULDUKÇA

Sıkıntının penceresi açık duruyor
görünene bakıyoruz bir çift
küpe karaltısından her uyanışta
sular açık duruyor musluk pirinci
gibi kan rengi ve sıcak.

Ağustos bir kargadır bir çift
kiraz serinliğinde, gölgelik
tahtaboşların rafındaki saksı
gibi karanfili hiç açmamış
ya da hiç bakılmamış ucuz sevgiden.

Öğleden sonraları birdenbire
bir bulutla kaçınca kapı
deniz doluyor odalara, sedirler
yüzüyor taşlıkta, masa karasineğin
üç ağızlı usturasında.

ILIK İKİNDİLERİN

Ilık ikindilerin örtüsünü silkerek
katlıyorsun sandık kokan, servi,
çarşafkların arasına koymak için
her düşünce biraz sevişmek için
her sevişme mevsim tüyü.

Katlıyorsun biliyorum
o yüzden dirençsiz bir boyun eğişle
ayaklarımızın ucuna düşüyor yıldırım
göksel köpek başka bir deyişle,
katlıyorsun çünkü katlamak
sende bir yalvarışın uykusudur.

Uyuman için serdim bu döşegi
istersen uyuma yüzüme bak ki
değişeyim gecenin en mavi türüne.

KÜÇÜK TRENLER

1

Yumurta gibi beyaz gün
kusursuz dal tekir kedi
avucundayız Zaman'ın bir kâğıt
gibi buruşturulup atılmak için.

2

Gece kadınlar verir koynuma
sabah başlarını vurdurur
göçmen kuşlar.

3

Bahçe senin fincanından içiyor
çayını, gökle denizi
karıştırarak küçük kaşıkla.

4

Mavna kayıklamış
arkasında yavru bir bot.

5

Kurutma kâğıdını
aynaya tutup okuyor
düşünüyormuş

demek düşünmüyor.

6

Gökle elleri ayrı
dudakları bir.

7

Dört kırmızı güvercin
üstünde akşamları
denize inerse
topal kalır.

8

Hep o kavak
ve hep yalnız.

9

İnsan dolu
katıksız ekmeği
lambanın.

10

Bir tavan arası özel kokusuyla
bir sürü eski püskü
sandık saat şemsiye
bir sürü hırdavat

tortusu yolculuğun
soysuz otları.

11

Eskidenmiş
unutulmuş
yeniden düşünülmüş
bir yaz fırtınası
ve camdan akan kanın
beyazlığı duruluğu

ay mı doğmuştu yoksa!

>

12

Durgunluk yavaş
adımlarla gelir avuçlarından
dökülürdü üstümüze
bakardık martılar ölü
fener sönmük

yaz bir bakışla bastırırdı
bir güneş mendirekte
martılar ılık ılıa
deniz yeşil, sıcak.

13

Küçük
beyaz
bulut
bize git.

BİR BEKLENTİYE GİRİŞ

Gecem olsa alıp başımı giderdim
 bahçem olsa ağaçlar çizerdim dama
 ne gecem var ne gündüzüm
 bu yüzden denizler atıyorum
 merdiven başından bulutlara

gidiyorlar yandan çarklı
 gidiyorlar uzun ırmakta
 unuttuğum denizler bulutlara

durdurun onları gün batmadan
 durdurun bir yeşile göre çizilmiş
 bu dalgın gökleri bulutlara.

UZUN SAATLER

Uzun saatlerin altında oturdum
 kırmızı karanfillere dayadım sırtımı
 göğsümden sürdüler,
 sular akşam rengi ve yaprak yeşili
 eski sokak eski araba eski at
 kumun hışırtısı
 bir gülün işleyişi
 el ele iki kız çocuğu kadar kokulu
 ve açık bahçeler düşündüm

işte deniz denizi görünce
 bir kadın pencereden bağırdı:
 – Ayıkla kumunu yıldızların
 gündüzü geceden ayıkla
 yosun rengi atımı getir bana.

Coşkuluydum gece trenleri gibi sessiz
 tünellerde, sıcaktım ak çarşafların
 ütülenmiş çölünde ve o bağıırıyordu:
 – Bir çift paçalı güvercin olsun
 avunulmazı getir bana.

SONRAKİ İKİ GÜN

Ben bak
haklısın
artık tek başıma
ayrıca bizim sokakta
ve uzakta
üç dört otobüs daha

yeniden görüşmeliyiz
mağazanın camında bir yüz
zaman uygun
yatmak istemiyormuş
nerdeyse ucu ucuna

dövmüş korkunç
Üsküdar'a gittik
lokantanın üst katına çıktık
iyiyiz
çocuklarıyla Norveç
kadınlarıyla Çorum

yapma bir güle bakıyor
iki saat sonra
iki yıl kadar sonra
yenleri eprimiş
sonra bir öğleden sonra

görünen ne ki
hemen her akşam
badanalı bir duvar bir pencere
cıgarasını yakmıştı ki
güneş çıktı buluttan

o mavi elma.

HURÇ

Et, ki boş, düşle dolu
Zaman'ı iskelesi ormanı evi
ev ormanının içinde
iskele kıyıda
ıskarmozu kırık

küreksiz neye yarar

neye yarar aydınlığın
peşinde koşmak
lambayı söndürünce
göz gözü görmüyor
bir çift güvercindir ayakların
karanlıkta akrep gibi

yabancıdır çünkü insan
bekleyişin sürekli
yıldızına bağımlı,
bir kuş, tüneğinde oturan

arpacı kumruları
 uyurlar kursakları dolu
 martılarsa aç
 uçarlar sütbeyaz
 bir balığın peşinde

balık akvaryumun içinde

ölüyü yakında gömerler
 bir çukur kazarlar büyükçe
 adam içinde
 evi barkı dışarda
 potinleri giysileri dışarda
 insanlar dükkânlar
 sintinesi delik

su alıyor neye yarar.

UZAK BİR NOKTADAN

Uzak bir noktadan bakıyorum
 görebilmek için yazı
 bir bulut gibi kentin üstünden,
 sen olmasan yaz olmasa
 bütün ağaçlarımı keserdim
 naneler bırakırdım pencereye

işte gündüzü kokuyorlar
 böcekleri yola çömelmiş köylüyü
 güneşi kokuyorlar yüzündeki,
 bir ses bende başlayanı uzatıyor
 son kertede kopmak için
 geri tepen bir silah gibi

niçin burdasınız neden burdayım
 bu bahçe bir sesleniş midir
 yoksa bakır bakraçta ters dönen
 gök mü! Bana benziyor daha çok.
 Koparıyorum yolmak için tek tek
 savurmak için akşamın alacasına.

KAMYONDAN DÜŞEN

Kamyondan düşen karpuzun
 patlaması kıpkırmızı
 bir kara çekirdek dağılması
 gibi gök öbekleri çamurlu yolda,
 sana görüyorum bu düşleri
 sana uçuyorum yerden
 döküyorum yapraklarımı
 benden yüzünü çevirince

yoksulsun tırnakların küt, ellerin
 nasırlı tabanların çatlak
 ama memelerinin unu has
 bazlama ettikçe toprak fırında
 kodukça soframa tuzla birlikte
 kapanıyor üstümüze mor akşamların
 yeni çiçeklenmiş badem dalları

altında yatalım.

YABANDAN GELEN KIZ

Salaş köprüsünde gençliğinin
mavi damarlı memelerini buluyor elleri
soyunuyor, ev boş, boy aynasına karşı
yan, öyle bir eğmeç
iniyor ki belinden kasıklarına doğru
saçlarını döküyor boynunu kıvrarak
bir Arap kısrakı gibi

yürüyor sarayına doğru, geçiyor
geçilmez kapılardan, aşkın yılanı şurda,
Hilvanlı Recep'e benzeyen biri
avuçlayınca altınlarını bulutlarının
boşanası geliyor bir yaz yağmuru gibi
bırakıyor ensesini bir düş yarasına
saklıyor kara lekeyi iki eliyle
dudakları aralık, gözlerinden
düşen ışıktaki parlıyor dişleri

girmek kolay çıkmak zor
büyülü kapılardan
deniz şıpırdıyor kıyıda belli ki.

GÖÇ

Uzak uzakta en uzak uzakta
 ağaçtaki kara karga ağardı mı
 kara duman orta yere dikiliyordu
 sütü kesiliyordu anaların
 gökyüzü demir kapının ardında
 bir dilenci yatık rüzgârları biçiyor
 bağlıyordu demetlerini sevişmenin.
 Doğal, diye düşünüyorduk, insanların
 birer ikişer göçmesi doğal
 uzak sarayların tuzuna
 türkülerin bulanık suyundan.

Ve çeşmeler ak mıyordu
 kadınlar kollarını doldurdular testilere
 peltemsi kıvamda, yattılar
 kocalarıyla uykulu ve hasta
 kokuyordu derenin yalnızlığı
 kavakları devrik
 sığır şimdi öteden su içiyor
 konuyor batağın yeşil sineği
 atlarken ölen
 kurbağanın ölüm eldivenine.
 Doğal, diye düşünüyorduk, doğal
 kargalar dökülmeye başladı mı
 buğday başak tutmaz somunlar küçük
 eller daha küçük.

ŞİİRİN GELİŞİNİ ANLATIR

Geliyor köpüklerin masasından
 çıplak, yeşili kaldırarak dipten
 çamurla sarı, geliyor
 martı ölüleri sürükleyerek
 dalgıçların yalı kahvesine
 kesik baş bir lodos gibi

geliyor yırtarak kızlığını
 düşüncenin baş döndürücü hızıyla yorucu
 geliyor avuç açarak dilencilere
 yarı akıllı bir seslenişle.

SUDAN ÇIKTIM

İri sinagritlerin izinde yüzdüm
 kaya diplerinde pırtlak gözlü
 balıklar vurdum çoğu dişlek
 bir çengelin ucunda can verdiler
 şimdi burda biraz turşu ve lakerda
 rakı içiyorum deniz rengi
 bir kürenin altında, gözlerim yosun
 kollarım ahtapotun bulutlarınca bencil
 kefaller düşlüyorum sevişen
 bir lapina alıyorum elime konuşuyor
 midyeye bakıyorum açıl kilidim açıl
 bir köpük akıyor bütün yaz

bir çocuk oturuyor duvarda
 ayakları boşlukta potinleri maviye boyalı
 bir martı denize ters uçuyor
 denizin altında,
 sazların gölgesi vuruyor tüylerine
 bense arkam dönük onu düşünüyorum
 bir taş dibinde o beni düşünüyor
 bir kadın karides ayıklıyor
 bir adam ellerini yüzüne kapatmış
 dirsekleri dizlerinde
 kanaryanın ötmesini bekliyor
 denizi unutturan bir dönüşle

boşuna bekler diye düşünüyorum
 bizi engin
 bizi rüzgâr
 bizi tekne kaçırdıkça.

ESKİ MEKTUPLAR

Sağlıklarında oturur
şundan bundan
saatlerce konuşurlarmış
şimdi ölmüşler
yazışıyorlar.

KİMİ GÜN

Büyük yaz bahçeye sığdı da
yalnız senin oldu mu
deniz oturma odasında
kedilerle oynaşmaya başladı mı
çınarların dalları erir havada
gök ayak altında
suyla oynar muslukta
ıslan bu oyunda
mermerin oyuğunu duy
gündüzdür o, bir avuç ışık
avuçla içmek için.

SESSİZ KIYIDA

Şiirler biter bir gün
denizkestaneleri kalır ahtapotlar
fesleğenler camların ardında

umutlar biter bir gün
bir at arabası gölgede
kısarak tayını emzirir

bütün bunları gördüm ben
kısrağı da kahveyi de asmayı da

sen kısa entarinin
anlaşılmasından habersiz
bana bakıyordun
bense yetişilmez hızla
başlanmış geceyi biçiyordum ikiye

baktım denizler bitmiş
kumsal kan içinde
kapılar gıcırtılı
yollar ince yollar çakıllı yollar
cansız parmakları gibi bir ölü elinin

gözümle gördüm bunları
sessiz kıyıda mavi
martı sesleri düşerken üstüme.

HEP O GÜLDÜRÜNÜN ETKİSİNDEYDİ

Dişlenmiş bir elmanın
atılışı gibi silik
çamaşırılığın içi
dam boş kumsal ıslak
yağmur altında kayıkçı

martıları götürmüşler
kadınlar mezarlarında daha ölmemiş
konuşmalar duyuluyor
bir Frigya evinden

akşam
akşam yaşlı bir çınardır
dallarına ozanlar asılı
bir kıl torbada ayakları
bellerinde papatyalar açmış
parmaklıkta gülleri
unutuyorum onları
gölgeli çocuklar serpiyorum altlarına
iniyorum süzülerek

seni avucuma alamam
seni kaçıramam güpegündüz
ben son yolcuyum bu sokakta
son seyirci bu panayırda
başımda tüylü şapka omuzumda pelerin
doru bir beygir sırtında sürmeli

denizse yalancının biri
iki özlem arası bir gemi gösteriyor
ne deniz var ne gemi.

SUSKU ŞİİRİN DORUK NOKTASIDIR

Hafif uykulu kadınlar bile
duymadılar, renksiz

SENİN BULUTLARIN VAR

Senin bulutların var
kutukutu oynadığın
sancılara gebe
sana verdiklerinde
güneşsiz denizsiz yosunsuz
altlarını çevir bak
belki başka ev başka
dere başka ağaç
yeniden diz

ama unutma
yoksulluk yüzeyde
acı dipte.

ÇARESİZİN BİRİ

seni terkime alamam
kaçıramam dağlara
benim atım yok

çiftem yok
ellerim böğrümde
vuramam yeşilbaş ördeği

seni doyuramam
acılı köfte değilim
dertliyim acılı

bir mor kilim
bir yorgan
gecemin düşlediği

kimi, neyi!

ÖTEKİ EVLER

Çıplak ayak terliksiz
entarinin kayması dizden
kokunu duyar gibi olurdum kayısıda
kayısı rengi bir Zaman dilimi
ayırıyordu bizi öteki evlerden.

SON HIZLA DÖNÜYORDU

Sandallarla çıkartıyorduk aydınlığı
kalyonlar çektermeler açıkta bekliyordu
şafak söküyordu kara çekirdekleriyle
ve yakamozlarıyla sarı bir gündüz
ayak basıyordu karaya

ihtiyar balıkçı, takımlarının
içinde saklıyordu yüzünü denizin
kulplu bir çekmece telle sarılı,
çocuklarıydı havuzlarda büyüyen kuşlar
büyük havuzlar ki et yiyen yapraklar
gibi ıslak ve düşünceli
iri kanatlarıyla hiçbir sese
kulak vermeyen susuz ve bizden

defne yapraklarıyla bezenmiş
kemerin altında baygın
bir gelin yatardı gerdek döşeğinde
çekil yolumdan derdi haydut
tüm silahlarını kuşanmış
kama filinta ve mavzer
ki cevabı yazılmış kitaplarda

bir boşluk ortasıındaydık
bütün sözcükler çekip gitmiş
gelmek ve gitmekten başka
çaresi olmayan bir olta koltuğumun altında

son hızla dönüyordu
mavi başlı yastığı döşeğin
gelinin ayılmaması gerekiyordu
defnelerin dökülmemesi
balıkçının ölmemesi gerekiyordu
bu bozgun akşamında.

PARMAKLIK

Parmaklık gökyüzüne doğru gidiyor
 evler gökyüzüne doğru gidiyor
 bırakıyorlar bizi sokak ortasında
 bir lekenin sonrasız yelkeninde,
 neden ağlamadan bağırmadan
 koşuyoruz neden çırpınmıyoruz,
 çünkü ölülerin gözü bir kez açılır
 çünkü kediler içinde yaşıyoruz
 büyük ağaçların üstündeki kedilerle

sonradan alabilsem, bilmeden görsem
 ve tanısam sen misin yoksa ikiz
 bir aynanın kırılmasıyla dağılan
 bir gül sepeti mi bunlar!
 Biliyorum bilmediğim kadar küçük
 yalnızlıkların ezgisini,
 şarkılarım hep bölük pörçük,
 çünkü soy şarkı bir karaağaçtır
 bütün yaprakları dökülmüş, ormanda.

KÖR BİR UYKUNUN

Kör bir uykunun kapağını açıp
bütün güvercinleri salıverince
soyunuyor mevsim birdenbire,
trenler yalınayak geçiyor
kızlar ellerini unutmuş görünüyorlar
tutmayı ve tutunmayı düşünüyorlar yeniden,
bir saksı oturtuyorlar boşluğuna
güzle masa arasında kalan gecenin

sen lambayı yakar yakmaz
tanımadığım biri çıkıyor kapıdan
sen gelince sözgelimi
camdan bakınca ya da oturunca
vapurlar düdüğü çalıyor
tavan çarşaf gibi mavi ve düz
kucağımda bir ikindi meltemi

seni seviyorum.

YOL

Uyurgezer dolaştığım
sayısız gecelerimden biri

elimde tutuyorum yolu
daha çabuk varmak için sana
sonundayken başı
başındayken sonu

tutuştur bunları
yanarken oku
ateşe dönerken kuş
geceye dönerken yaz
ve otları mezarlığın

bunca yapraksı kadın
bunca kitapsı ev
bunca delişmen baba

ve küller.

CAN

Gidişini yaz, diyordum,
bir kuşun güneşe gidişini
anahtarı yok
anahtarı suda

bulutsu görünse de
görünüyor ya ona bak
uyulsun rüzgâr estikçe
iğdelerin kokusuna

kokuydu sıcaklığı candı
kıpır kıpır
ötesi boş.

ESKİ KOLTUKTA

Güzel ne güzel
 yıpranmış incelmış yüz gibi ak
 köşkler ayakucumda
 açıyorum kapılarını girip çıkıyorum
 ölü bir bahçıvanla dikiyorum
 sardunyayı saksıya, gülü
 saydam gemilerin uzaktan geçtiği yola.

Tren duruyor arabalar duruyor yol duruyor
 yıkanmalar duruyor gözleri sabunlu
 büyümüyorlar ölümsüz çağlarını
 bir çocuk kiraz ağacında bir çocuk dutta
 başka nem var leyleklerin eski çıkartmalardan
 doğradığı iki başlı sessizlikten başka.

Dirisin ölmekle, uzaktan uzağa
 konuşmalar, eski püskü konuşmalar
 duruyor gece kuşları gibi camda
 bir çil basması eski zamanda
 bir kız hiç bitmeyen gününde
 güzel ne güzel
 havuzlu bahçede eski koltukta.

GÖRMEK KOLAY DEĞİLDİ

Gitmeden önce neden bu telaş
neden içinde yaşadığını
göstermesi için bu derli toplu odayı
dağıtmak neden bu çaba
vakit akşama dönüyordu
mavi bir suya gömülüyordu yavaş
görünenlerin hepsi.

HERKES BİRAZ DENİZDİ

Beyaz sedirde oturmanın
duvarlar boyunca yükselmesi
gibi dağılıyordun odaya
bir kitap yerde ve elin dizinde
kucağında deniz
kedisi evin.

BALKON

Altından balkonu çekip aldım
şimdi çocuk evlerinin böğründe
soluk bir mavilik içinde boşlukta
bakıyor durgun akşamın kanına
kuşanarak en suçsuz sadeliği,
masa sandalye ve saksılar
gözlerinden arta kalan kirpikleriyle
bir resimde duruyorlar boşlukta

tutmayın onu düşmez
bir sevginin alttan beslediği
bir meltemin eşiğinde uyuduğu
bir buluta basıyor boşlukta

geçip gidiyorum altından
bir yıldız doğuyor
bir bulutun altında boşlukta.

KÜÇÜK DENİZ

Küçük deniz sabırsız büyüyor birdenbire
 bir cıva yayılması yelkenden,
 dişlerini görüyorum bütün kemiklerini
 direklerini batık gemisinin

davranıp ayağa kalktım
 o da kalktı görüneni gizleyerek
 günün ilk yıldızıydı köy
 bir samanyoluydu kasaba
 göğüs tüyleriyle döşenmiş kırlangıcın

ay ışığı hayvanları güler yüzlü
 uzun boyunlu kediler
 gözyaşı fincanları gece kuşlarının
 ay ışığı eritir onları
 ay ışığı eritir yalnızları
 bir çeşmeye uzanırken
 yan yana düşerse avuçları

GÖKSEL

Gök bir kapıdır, güdük
filler geçer içinden
çınarlar baobaplar
gök bir kadırgadır
tikağacından
bir liman akşama doğru

bulutlar kızarmışsa
kuşlar daha ak
bir Akdeniz çizerler taşta,
kızlar oğlanlara doğru gider
gök dev bir adımla
umutlara ve akşama basınca.

GELEN

Ben ölünce gelirim
bir taşa atlar gelirim
parlarım mumunda odanın
ıslak camına dönük,
gölgeler içi yoldan
beklerim sessizliği, kalmam
aydınlığa yağmurla gelirim
gelirim bekleyin gelirim
saat çalınca
biri gidince
gece inince.

ÇOCUK

İskele meydanında
dizinin başındaki arabaya
iki çocuklu bir kadın geliyordu
çocuklardan birini bırakıyor
öbürünü alıp gidiyordu

çocuk mu martı mı
kestirilmiyor.

BİRİLERİ GÖZETLİYOR

Uzun kanalların ötesinde
birileri gözetliyor bizi yaprakla
bir dalın ucuna takılmış yapraklarla
kaygan ve iç bayıltıcı
avuçlara benzeyen daha çok

oysa baktığımız bir gök parçasıydı
bir ağaçtan koparılmış
bir kitabın arasında kurutulmuş
kurumuş ölü ama gök
şu ekin tarlasının üstünde uçan

uçan kargalarla, nice ölüm,
nice yıkıntı, nice göçük
toplu mezarların üstündeki,
nereleri bilirsiniz
oraları daha öteleri daha uzakları

bir kitaba kayıyor ellerim
gök diye bağırıyorum
şu eğilirken gördüğüm kaşla göz arasında
yumurtadan yeni çıkmış
bir kadının göğsünden bakan gök

bir giz o, bir sevgi gizi,
bilmeden düşürdüğüm elimden,
bakıyorum o değil üstümüzdeki
yoldan gelen o değil

bir kadının göğsündeki.

BİR DENİZ RESMİ İÇİN

Güneşte parlayan su
yankısında ateşin
bir balık gibi kaygandı
yanlamasına uzanmıştı kuma
dirseğine dayanmıştı
gebeydi besbelli o eski resimdeki
Hollandalı tüccarın karısı gibi.

BU BİR KASABA MEYDANIYDI

Boyu kısaydı maviliğinde, tıknaz,
 turuncuya dönünce uzun,
 dul yavukluların, başsağlığı
 kadar dokunaklı bu mavi ve
 turuncu arasındaki sıçrama
 bu bekleyiş sabahın eşiğinde,
 onu tarlasında vurmali
 onu beyaz bir mendille boğmalı
 boğmalı ki ölümsüzlük gelsin
 İstanbul'dan ya da Merzifon'dan,
 biliyorum bütün arabalar eski
 atlar çelimsiz yem torbaları delik
 sokaklar bakımsız ve şu keresteci
 şu oto tamircisi
 çırakların içtikleri sofraya çömelmişler
 gündüzün derisini yüzüyorlar
 kanlı bir ceset kalıyor ortada
 bense yalnızlığı seçtim şimdi daha büyük
 bir kentin avlusunda yaşıyorum,
 artık tragedya yok ölmek
 ya da öldürmek var
 beyaz bir bezi kızartmak için
 görünsün diye ilk ışıkları güneşin.

YİNE GÖRMEK

Kurdukları düzeni görüyordum
masa kerevet soba ve öteberi
hepsini çıkarıyordum
kalanı görüyordum

kalan ne, bir hiç
bir yok cırılçıplak

güneşsiz bir gün gibi duruyordun

olgun şeftalinin
dalından düşmesi
omuzlarından daha ısıtıcı değil

kalmamışı görüyordum.

YAĞMUR BAŞLANGICI

Siz bir başlangıç bile değilken
 yokken denemez çünkü vardınız
 geyikler inerdi gözlerinize
 ağaçlarınız fındık ve sincap
 bu yüzden omuzlarınız
 memeleriniz bir kitap gibi okunaklı
 oluklara düşen sessiz damlalardı

bin kez yondum sizi bin kez doğurdum
 bir keten buruşukluğu her seferinde
 yağacak diye düşünürdüm havalara bakarak
 bir serinlik bir kıpırtı otta ve ağaçta
 akşamın kanından gecemize yaklaşan
 bir gemi gibi önce küçük sonra yakın
 iri damlaları o seyrek yağmurun
 tüterdi ot çakıl kum

siz bir başlangıç bile değilken
 sizi yazdım kotardım
 bir başucu kitabı olmanızı istedim
 tek tek iri o yabancı kelimeler
 onlar işte renkli zarlarının içinde
 olukların çinkosunda yuvarlanan

siz daha bir başlangıç bile değilken
 yağmur başlamıştı
 ama ne ben ne bahçe ne yaz
 hiçbirimiz.

ONU TUTUYORUM

Solgun yüzünü avuçlarıma bırakınca
otlar yeşil nedense bu otlar
bu ev tek katlı, bu bahçe kapısı
herkese kapalı
bir ben açıp giriyorum
elimdeki heykel başıyla bahçeye

gecelerim siliniyor.

YAZIT

Yazılmışı yeniden yazmak gerekirse
 başka bir dile çevir de yaz
 çünkü sözcük cıvadır
 kolay oturmaz yerine

bulamayız bir daha
 bin taş bin delik Bin
 Bir Gece masallarında uçan halı
 ancak Bağdat'ın üstünde uçar

burda kuşlar bile suskun
 bir yemişi özlüyorlar görünürde
 sandalların beyaz kanatlarına konuyorlar
 melek heykellerine konar gibi

bu gülü sana getirdim
 bu gümüş tarağı senin için aldım
 bu taşçı kalemiyle
 bir yazıt düş mermerin üstüne
 sonra yuvarla denize.

SORUNLAR

Morun yeşile yayılması
zümrütün ağaca ve ota bölünmesi
gökle denizle güneşle kurulmuş
ve mumla ısımış perdesinde sokağın
deve derisi göstermeliklere
çevirirken evi asmayı dut ağacını
iri tokmağı vurulurdu kapının
girip çıkmalar ütü ve testere
alıp vermenin sevgiye vuran gölgesi
o koku, yaşamı sakız gibi çekip uzatan
duruşlar bakışlar gülüşler işte
bütün o şeyler işte.

İKİZLER

Bir böğürtlen gibi kara meme başını
 iki parmak arasına kıstırmış
 birine annesi süt veriyor
 öbürü ebesinin kucağında
 emzikliye bakmaktansa
 ipe asılıyorum sandalı çekmek için
 ikizlerden biri geliyor elime
 tutuyorum kısıkaçlarından sakınarak
 gözlerinin ekşimiş mavisine bakıyorum
 doğum ve yosun kokuyor.
 – Gece yakın, diye bağıyor tellallar
 doru beygirlerin kulağına.

Çıkıyorum denizle gök
 ve başka ikizler.

KAVAK

Kavak kesilirken
bütün yapraklarıyla son kez
upuzundu havada
sonra devrildi
uzun süre titredi yaprakları
dalları seğirdi
tavuklar kaçıştılar

kiremit kavağı sevmez
toprak damlar ıslanır ancak
fışkıran özsuyundan.

DENİZE BULANMIŞ ATLAR

1

Kaşlarını çatmış aydınlığına
bir benle başlıyor
yazması başında açık
kapısı açık yolu açık

bir testi ufalması pencerede
çocuk gözleri bahçenin
gübreye horoza ve çardağa,
kuruyor kırmızının ortasına gündüzü
biz ki uçuk yeşil
biz ki açık sarı.

2

Sıcak gel geceden
erimiş, in perdeden
örtük, gel açıkça
bir gömlek daha soluk ikindiye,
tutunma duy barınma yayıl
mumyası yağmurun
deli balıkların ruhu
yaprakların kokusundan
odaya kaçan gölgeye.

3

Bırakılmanın hüznü, unutulmanın
 çisentisiyle ıslaktır.
 Çorapla giriyorsun çıkarma.
 Yüzün bir elma gibi
 iki dal arasında uzakta.
 Kaş göz
 hepsini kapıda bıraktın
 pabuçlarını kapıda bıraktın
 iki yıldız arasında uzakta.

4

Yat örterim ben
 yorganla sıvazlarım omuzlarını
 elindeki mum sönerse
 damlarsa yastığa
 – yazmalar soluk biliyorum
 bohça yırtık sandık gıcırıyor –
 perdeyi çekmek yeter

yat silerim ben
 beyazlığındaki kiri.

5

Süt var peynir yarım
 bardak parlamıyor
 ama kedi
 ay ışığı gibi şavkıyor damda
 kedinin dudakları ve dişleri.

6

Dolaş, güneşe gir çık,
 yoksulluk ki bir somundur
 sustuğum her seferinde
 işte masada duruyor tüylü
 saatlerinde odamızın
 elini uzat ona doğru
 tut onu avucunda
 o kuşu tutar gibi
 saçlarından boşansın gün
 bir camın arkasında.

7

Denizden gelirsen denizli ellerin
havada kalan martı
yosunlu ayakların
yeşil dişi
hiç açılmamış mercan kayık
yürür çakıllı yolda
dinle sesimi sesimizi
dallarını suyun damdan dama.

8

Ağları çekiyorlar
kanı çekiliyor suyun
tuzu vuruyor kirpiklerine.
Balık.
Balık bir kirpidir ayda.
Ay doğuyor
baykuşu çok eski bir yalının.

9

Ay duvarda duruyor
 hep o deniz gölgesinde
 deniz nerde!
 Deniz inanılmaz bir çizgide
 ateşle gece arası köprüde.

10

Kezban uyan
 Kezban türküye başla
 yırt mintanı salla
 uzak geçen takalara.
 Dışlerim dökülüyor karayelden
 yeşil bir su akıyor
 gidiyorum denize benzedikçe
 Kezban bir martı düştü
 Kezban bir balık öldü
 Kezban yırt kefenini gecenin.

11

Sandalla gidiyoruz parıltıda
 büyük su
 bir yaprak kürekle.

12

Küçük canlar
iki canlar
ulu canlar.

13

Aynadan alıyorsun
bu kirli çıkını
az ekmek zeytin,
aynadan giriyorsun
güneşte birikene
gecede tükettiğin
ittiğin.

Ver ki boşal
al ki eri
kavak eğiliyor bak
beyaz aygırlar gibi
dipteki yemişe.
Bu uzun boyunlar bizim
bu gümüş deniz atlarındaki.

YAŞAM HEP BİR ADIM İLERDEYDİ

Bir kadın şarkı söylüyordu
beyaz zambaklar açtı gecede
bir sarmaşık tırmandı pencereye
gidiyorduk çifte bir ürküntünün
en üst çizgisinde ölüme doğru

ve kadın şarkı söylüyordu
sonra sustu ve mırıldandı
geceler gündüzlerden daha güzel
ay güneşten daha güzel
özlem sevişmekten daha güzel

ey gece
beylik yıldızlarınla
kadife yastığında yatmaktansa
gölün sularına dökül daha iyi.

MİNİBÜSTEKİ KADIN

Hızla kapatıyordu kapısını arabanın
yok oluyordu
sarı bir boşluk kalıyordu dolduramadığım
az sonra görünmez bir ağaç
arabayı da boşluğunu da
gölgesiyle unutturuyordu

uzun süre ıhlamur kokuyordu.

BİR RANDEVU EVİNDEN NOTLAR

Seni bir resimden çıkarıp alıyordum
 resmine bırakıyordum yeniden
 ve resim kadınlar randevu evinde
 merdivenleri çıkarken seninle,
 mama, akreple yelkovanı gibi saatin
 akşama doğru gidiyordu
 az sonra gece oluyor
 yıldızlar bastırıyordu

sevişme derinleşiyor ve yayılıyor
 para babaları tüccarlar kaçakçılar aşağıda
 biz seninle yukarda
 inmeni bekliyorlardı

bu hep böyle olur
 çocuklar büyür büyükler ölür.
 randevu evleri basılır
 resim kadınlar solar çerçevelerinde
 ve dünyamız döner
 karnındaki çocuğu kollayarak.

DİPTE NELER VAR

Öfkenin doruğuna çıktığımda
kırmızı bir masal kuşu bir bağırtlak
alçalıyordu denize, denizin rengi sarı,
balıklar mıydı ki şiirlerim
bir martı gibi silkiniyor
dalarak avlanıyordu
zorla alıyordum gagasından
bakıyordum bir ustura, bir saat kösteği,
bir tarak, kırık bir fincan,
bırakıyordum yerlerine
hoyratsı, hastamsı, gecemsi,
o yine dalıyordu
demek bunlar, diyordum,
bu ustura bu saat kösteği
bu tarak bu kırık fincan

anıyordum anlaşılmayanı.

BİLİNMEYEN DOĞRULTUDA

Ürküntüye ve kuşkuya kapıldıkça
daha derinlere düşüyordu
oysa bir bıçak vardı elinde sivri
bir insanı rahatça delebilir
bir ekmeği dilim dilim kesebilir
o da öyle yapıyordu
ürküntünün ve kuşkunun sofrasına
şimdilik ekmek diliyordu

pencereleri yan yana dizerek
bir tren gibi geçiriyordu
çapraşık yollardan,
bakışı sineğin gözündeki görüntülere açık
özümleyerek bakıyordu baktığına,
gece gündüz, ölü diri çelişkisi
bıçağın ucundaki sivrilikte eriyip gitmiş
geyikti biraz, ağaçtı yemişti

ezilirken gördüm onu topukla
kökleri derinde o dip sarayda ki
– görünürde burda belki, burda değil –
ezildikçe fışkırıyordu ama ürkek
çiçeğini açmaya çalışıyordu
kırık dökük evlerin
el kadar toprağında

gözleri büyüktü, nilüfer yaprakları
gibi yüzerdi suyun üstünde
karıncaların adası suyun üstünde
Kızılderili bir çömlekçi eğilmişti
cesedine kumsalda
bir heykel miydi boynu vurulmuş
bir düş mü uyanıkken görülen.

İKİ KERE İKİNİN DÖRT ETMESİ

Şafak bir güvercin yumurtası
 gibi çatlıyor mevsimin folluğunda
 yeni bir güvercin gözlerini açıyordu,
 zehirli gölgesinde cevizin
 bir yıldırım düşmesini bekliyordum
 kanlı kitabına başlamak için gündüzün

güneş diklemesine çıkıyordu dimdik
 bir resme bakıyordum güneşin sütünü içerken
 resim bana bakıyordu
 oturuşuma iskemlede,
 cırcırböcekleri ötüyordu
 sokak kapısı aralandıkça,
 seni alıp götürüyorlardı
 zorla, bir mazgaldan ateş ediyordun
 kudurmuş foklara balinalara
 gecem bir kırkayak gibi uzuyordu

Siyamlı arkadaşım çoktan kurudu
 Anamurlu Cemal parkta uyukluyor
 sevdiğim kadınlar eşit parçalara bölündü
 kiminde aklım kaldı
 hiç unutmam bir manolya kadar beyazdı
 ilk göz ağrım
 şimdi bir ağacın dibinde kararmış
 çürümeyi bekliyor.

AĞAÇLI SERÜVEN

İlkyazın kiraz çiçekleri
 o yıl yemişe durmaktansa
 nedense dökülüyorlardı
 boştu bahçe
 ben yoktum siz yoktunuz
 belki bu satırlar bile daha yazılmamıştı
 bir atlı geldi güneyden
 baktı yerdeki kiraz çiçeklerine
 kamçısını astı ağaca
 çevirdi atının başını ve gitti.

ORALARI AKLINDAN ÇIKMIYORDU

Rüzgârlarımızsa bunlar bizim
neden yaprak kıpırdamıyor
neden inmiyoruz bu yüksek attan
her günkü suyuna sokağın ve neden
günlerimiz beyaz bir lalenin
sarı tozları gibi uçup gider

bir ölünün dirseğine dayanarak doğruluşu
gibi çınarı sıyırtarak geçen sokakta
dükkanlılar ve kumaş mağazaları
eski bir tramvayın ayak sesine
kulak kabartır gibidir sessizlikte

yeniden binmeli vapura iskeleden
binmeli de Çengelköy'e gitmeli
vapurunu dumanını denizini
birlikte götürmeli

kış bastırmadan, yazın
kuyruğu kaçmadan elimizden
seni görmeli yeniden çiçek sularken
tahtaboşunda yıkılan evin,
aynası kırılan o yaldızlı çerçevede
sararmış bir boy resmi gibi
durmanın zamanı geldi
kaytan bıyıklı ve fesli.

BİR GECE DEN ALINTILAR

Ufalmış ufalabildiğince
yok olmaya doğru gidiyor gözlerinin
içine yuvalanan kederi yağmurların,
bu gece bütün lambaları yakmalı
şenliğin yüz akında çekilsin gönderlerine
sevişmenin bayrakları

bahçeye
fenerler astım bu gece
alev almış gibi dolaşıyor
yaprakların arasında ateşböcekleri

bütün ışıklarını sağdığım sırçadan
bir sen kaldın geriye,
camdan bakınca memelerin,
gökyüzü, o sarı sıtma,
o örümcek ağı yeşile boyanmış,
sadece evlerin üstünde
körler için daha çok

vuran ışıklar içinde suya
sudan sana ve senden bize
eski eşyalar diriliyor
oturuyorlar yitik boşluklarına,
bir kadın yer minderinde
badem ayıklıyor

ey deniz yüzlü
bir yengeç bizim için
yosunların arasından
yıldız gibi kayacak bu gece.

ANLAMSIZ

Bir konuşma duymuştu
uzaktan anlaşılmayan
bir muz hevengi gibi havada
su gibi toprak gibi ağır ve tek
kopmamış yaşamdan.

İKİNDİLERİ ATLIYORDUK

İnsan yüzleri yandan ve eller
yorgun bildiricilerin
deniz aşırı yolculuktan sonra
ağlara takılışı gibi
karşıyorum sizleri
oysa günüm de ayrı gecem de
gün doğumu bir el değiştirmedir.

ÇIPLAK

Çıplak düşünüyorum vücudunu
 sıcak sessizliğinde saçlarınla örtülü
 bir yıldızla iç içe
 bir gemi gibi madeninde
 özgürlüğünde kanatların
 saçlarına benzeyen kanatların
 ki denizin tuzunda erirler
 her akşam gördüğümde

bir deniz gibi düşünüyorum vücudunu
 ve gizleyememek çıplaklığını
 ölümsüz mağaralar bularak
 ürkütüyor beni,
 işsiz ırgatlar gibi çaresiz
 açlıkla hafiflemiş
 dolanıyorum çevresinde boşluğunun,
 yoksulluğun açtığı yaraya sarıyorum
 saçlarınla gizlediğin vücudunu

saçlarına gömüyorum vücudunu.

BİR BULUT YA DA YELKENLİ İÇİN

Bu bulut için geliyor kırlangıçlar
 bizim damın üstünde duran,
 yağmıyor, bakılmak istiyor
 bahçedeki ceviz dallarının altından,
 görünebilmek için kızarıyor
 kırlangıçları çağırıyor
 yağmur elleriyle tutunmak istiyor cama,
 balıkçının karısının küpeleri
 gibi aydınlık günlere bırakılmış
 dullar istiyor, kızlar, gelinler, bebeler,
 akşam oluyor ister istemez
 ay doğuyor
 ve yelkenli bir akide şekeri gibi
 kapıyor ayı gökten
 dişleri arasında gezdirdikçe
 karanfil kokan.

DAĞILARAK YAŞAMAK

Yamaçları otluk
 bir dağ köyünde yaşıyor anılarım
 düşlerim bir deniz kasabasında
 umutlarım İstanbul'un yorgan gibi
 üstüme çektiğim az tuzlu denizinde
 Kızkulesi bir denizkızı
 güneşleniyor kayasında
 bir kadın saçlarını tarıyor
 başını eğerek güneşin başaklarına koştur,
 biçsem onları bir demet yapsam
 Üsküdar'a götürsem
 bin yıllık insanların arasında
 genç orta yaşlı ihtiyar
 açsam mayıs ikindisinde başlayan
 yağmurun altında
 bütün sırçaların kilidini

ışığa ışıkla yanıt veren
 her tutum yakın bana
 işte bir vapur yanaşıyor
 parıltıma.

YÜRÜYEN BİR KADIN VARDI

Silik bir iz kalıyordu
bastıkça kumuna yolun
yürüyordu yerden bir karış
havada ve saçları uçuyordu,
rüzgâr dalları yatırıyor
bir baykuş gidiyordu ardı sıra
ben gidiyordum baykuşu düşünmeden
ona bakıyordum bir aynanın
içinde görünmeyen o noktaya bakar gibi
ev ağaç ve bahçe
baykuşa bakıyorduk ve ona
bir denize bakar gibi.

KAPI ÇALANLAR

Bekliyorlar birbirine karışarak
genişleyerek dut ağacını duvarı
ve damların bir bölümünü sokuşturarak
silinip gidecek görünümlerine

kapıyı çalmakla başlıyor
serüvenin maşatlığı ve kurtları,
evin kadını belki taşlık yıkıyor süpürgeyle
güğümler hamur tahtası tabak çanak
iskemleler dört ayaklı genellikle
modelleri eski
otelin damındaki leylekler kadar eski
manavın önündeki otobüs durağında
bir körün bastonuyla çizdiği
budaklı sıra kadar eski

bir kapı tokmağını üst üste vurmanın
sevincinde çocuklar,
erkek kadında ve kadın
unutulmuş o denizci eski dostunda
duruyorlar genişleyerek
denizi Samatya'yı korsan
minibüsleri alarak görünümlerine

girerler ya da giderler
hanım başörtülü
mevsim yaz
duvar kireç badanalı.

DEĞİŞMEYEN DÜZENİ DÜNYAMIZIN

Yuvarlak ve beyaz
yazısız bir kâğıt
günler ve geceler gibi tek sarılı
ama balıkçının kapısı
yumurtaya kapalı
balık kokuyor çardağın altı

uyanın komşular
gün ıslak ağlardan
çil hamsiler gibi boşanmada.

GECEYE DOĞRU

Ayçörekleri gibi kıvrık
 donmuş kadavralara takılırsa ayağın
 sahici bir aşkın eşiğinden
 ilk adımını at, yürü morakasyanın
 serçeleri hizasına gelene dek,
 seni özlüyorum seni buluyorum seni yitiriyorum
 tüylü bir örtü bırakıyorsun yere
 bütün evler bahar çizgisine dizili
 eşkenar bir kız yürüyor mezarlıkta
 korkuluğa dayanarak bakıyorum
 suya, suda mezarlığa ve öksüze
 içimde hiç görülmemiş bir
 çalgının sesi, biraz güneş
 çekirgeler kaçıyor kertenkele kaçıyor
 tulumbanın altındaki kovaya su doluyor
 ah en olmayacak dürtülerin
 cenderesinde ve özünde
 bir kurt var burgu gibi,
 denizin gökyüzüne kurbağalama geçilen
 kavşağında bir araba bekliyor
 hangi rüzgârın terkisindeyim
 hangi yeldeğirmeni boynumu vuracak

ey benim bahtı karam
dişlerini göster narıma,
bacaklarını ayır gün doğuyor
İstanbul'un yanar taşları bir bir
beliriyor deniz ufkunda,
yoksul en yoksul daha yoksul
bir anlamın içinde oturan ben
bir ırmak gibi yatay
bir çavlan gibi görkemliyim
körüm çünkü, çünkü beyaz
bir neşter yarası var sağ yüzümde
geceleri güneş gibi parlayan.

ÜSKÜDAR'A GİDERKEN

Dizginleri bana ver
kamçıyı bana ver
atları bana bırak
elmayı da ister misin diye sordu
elmayı istemem, dedim arabacıya,
benim ölülerim var mezarlarında dolaşan.

YAĞMURLU GECENİN KANI

Yağmurlu geceleri düşündüren güneşler görürsen
 ki bir damla gözyaşı gibi dururlar dalda
 yapraklara aç kapını
 su iç dolaş esmer bir aynadan
 oda içlerinin çılgılığına bak
 boynu bükük ellere
 uzamış yüzlere bak
 o güneşler hep öyle kederli
 bir direncin sarnıcında uyurlar

zincirle onları birbirine
 insin diriliş gündüzün çarmıhından
 ırgat yorganı gibi yamalı
 uzak günlerden kalma mineli
 içi boş saat gibi
 dur bahçe koltuğuna
 hüzün tırnakları kes.

BAŞKA KİTAP

Bütün sıkıntıyla oturuyorum
kitabın içindeki yazılara,
yazılar bir karıncanın ince
bacaklarından daha ince
görünüyor sırtımdan kitaba bakana,
ben kitaba o başka kitaba.

BÜTÜN EVLER GİBİ

Avuçlarında yollar var
burçlar görüyorum
anlaşılmaz bir uykunun
dehlizlerinden geçerek
yılanlı eve varıyorsun
perili damın ilk odası
seviştığımız ilk sedir.

EKSİK

Bir rüzgâr beklentisi ağaçlarda
bende bir deniz özlemi
oysa rüzgâr esiyor ve deniz karşımda
martılar gökyüzünün kutusunda

yoksa yok muyuz burada!

FİTİLLİ LAMBA GECEYİ BAŞTAN YAZIYORDU

Bırakmayın lambayı yol üstü karanlıklara
inmesin fitil iğdelerin kokusundan
kiraz dallarından uzakta
kavuşmanın karşıt yıldızı doğmadan
bırakın üresinler
ecinnileri bahçemizin
sekinin taşında tarlanın otunda

taşların ateşine bırakın büyüsünler
otlar bahçede ağaçlar lambada
masayı erkenden çıkar
şişeyi erkenden aç
dolsun kadeh sessizliği savuran etekleriyle
ayrılığın karşıt yıldızı doğmadan

alev, mavi bir denizin ucunda
gel otur o denizin kumsalına
çakıl topla
böcek kabukları ez
uzuyorsun biliyorum çürüyorsun
bir kırlangıç oluyorsun ayakların yerde
vuruyor gölgen
bir üçgen karaltısında şuna buna
dön tüten lambaya ve kokla
gecenin mendilinde nemle bulutla
oynaşırken açıkta
ecinnileri bahçemizin.

YİNE BAHÇE

Ahır ve hayvan kokusu
malın sokuluşu birbirine
bebeleri yalınayak salıyordu çayıra
ve kırmızı tirfilli
bir püskül takıyordu takunyanın tasmasına
dağların neresi ki orası
bahçenin sarısından morundan
kanayan bir güneş savuruyordu
damların ardına.

DÖLYATAĞI

İneğin buzağılaması ahırda
 tam da ay doğarken
 gaz lambasının boyadığı direktten
 başlayarak yeni giysiler
 mintanlar diziyordu rafa
 ya o küçük pencere ve samanlık
 gübre ve döl kokusu
 çıplak sevişmenin insansı anlamını
 yazıyor duvara tırpanla

 yarın otları biçmeli.

SU GÖTÜRMEYEN DOĞRULAR

Oracıktan gelir gibi olsa da sokak
 uzak bir korkudan geliyor
 ve birden kapıya çıkıyordu
 birkaç dükkân ve atlı arabalar
 köşeyi her zaman arkama bakarak dönerdim
 bir kambura rastlardım korktuğum
 hiç yaşlanmayan biri oldum bittim,
 fincan gözlü beygirler
 bir uçtan bir uca kişneyerek koşarlar,
 sonra sıcak ve sarı, kaldırıma işerlerdi
 bir fino denizdeki o balığı düşünürdü
 ben seni düşünürdüm
 kahveci kim bilir kimi,
 gölge çakardı bir dülger dama
 hep üstümüzde dururdu güneş
 ve sadece patatesler altımızda
 ölümler nerdeydi bilinmez
 belki de ölünmezdi.

HERHANGİ BİR SINAV

Gözlerini faltaşı gibi açan olayın
ağız dolusu öyküsüne karşı
don paça soyunuyorsun
ben portakal soyuyorum
sonunda iki çulsuz
bir merkebe binip gidiyoruz
Dimyat'a.

BÜYÜK KIZ

Sık dallı ağaçların gölgesinde yabanıl
ormanında yaşıyoruz onun
kapıdan bir bakıp kayboluyor takunyalı,
küçük dişleriyle çözdüğü düğümü
uzatıyor misina ya ip güneşe bağlı
ellerini tutuyoruz fenerini gençliğinin
sallamasın diye denizdeki gemicilere
intiharlara açık bir gök çizmek için

en kuytu basamakta kumsalda ağulu
direnişin kucağında onun için
onunla birlikte onun elindeyiz
başındaki peştemalı az daha örtüyor konuştukça
yeşil zeytin turp ve tuzlu balık
eski bir öpüşmenin gerisinde dilinin ucunda
duvarda gelin güvey resimleri
otlar sarardıkça, o yeşil ve körpe

açık düşünceye varmak neye yarar
yaşamın ötesi boş, oyuncak
bir tren gibi geçip gidiyor
masayla duvarın arasından, bir çocuk
ona bakıyor karşı camdan
gözleri yeni göz olmuş
ağız küçük, o çocuğa bakıyor
doğurmanın vazgeçilmez çitlerini düşünerek
bir kartpostal sadeliği memelerinde
yeşil ve körpe

şimdi kalın bardağında çay içiyor içerde
bir zeytin çekirdeği çıkarıyor avucuna
kan rengi bir denizin üstünde.

ÇAĞRI

Gel dört gözle bekliyorum
kayıklarla pencereden gir
sedire kurul
odada yelken aç
yapış sülyenli dubalarırma
zehirli midyelerinle

gel de nasıl gelersen gel.

SOFADAKİ ÇIPLAK KIZLAR

Çıplak kızların memeleri gibi sıcaktı
 her başlanan şiir ki hiç bitmez
 ki ölümsüz bir mevsimin sürüp gitmesidir
 mutsuzluk getiriyordu eve
 kızların çıplaklığına ve evin bahçe içinde oluşuna
 bir o kadın giyinikti sofada
 çaresiz bir de yelpaze vardı elinde
 korkulu günlerin korkulu kuyusu gibi
 incinin dağılışı gibi en küçük
 yaslanmanın verdiği hazda
 bir o giyinikti ötekiler çıplak
 geceyi o, gündüzü ötekiler getiriyordu
 bir ırmak gibi akıyordu avuçlarından güneş
 şaşıyorlardı gördükleri düşlere
 göremedikleri eşyalara sofada
 ve gökte bulutlar yeni bir parıltıyla
 uçuyorlardı bizleri de içine alarak

 yaz günü ortalık sıcak.

KALINTILAR

1

Kalabalıkta unutuş
belki suyun sudan sıyrılarak
kendine dönmesiyle başlayabilir
çünkü keder bile kalmadı, öylesine
gündelik öylesine çıldırtıcı
yazışmalara bağlı,
oysa gecemiz
gündüzle kesiştiği çizgiye vardı
sürahi ışık oldu
lamba gece.

2

Dün ağustosa karşı
bugün ovaya doğru eylüle karşı
dünkülerin hepsi tek tek
uyuyorlar önüne geçilmez döşekte
dün şafak sökmedi
bugün güneşin batışı
bir avuca sığar sığmaz
kendimizle ilintimiz koptu
öldürücü yamaçta
inmemiz gerekli merdivenden
vapurlar bile beyazdı
sessiz gün sessiz başladı
sessiz bitti.

Dayalı merdivene iliş
güvercini kanatlarından tut
çarpan yüreğini duy
söyle yeşil kalsın

bir sandalda kürek çeken
kibar Yahudiler

söylenmeyeni söyle
görünmeyeni gör
yoksa duymuyor musun kapalı
gözlerinde güneşi
söyle ki kazımadan çıksın
bütün denizlerin beyazlığı.

HURDA VAGONLARA AĞIT

Vagonlar kara tekerleridir lodosun
geçerler denizi salapuryaların
köprüsünden, sakat çocuklar gibi
ip atlayan kızlara bakarlar yan gözle
çorap çeken oyuna girmeden önce
ve demir babaya atılan çelik halatlarla
bağlanınca iskeleyle
itilirler çıkmaz sokaklarına rayların
kulaklarında bir kampana sesi
bir yılkı atı sanki
zehirlenmiş bir sokak köpeği
can çekişen.

Biz bir lokum alırız kutudan
İspiro'nun Ada'daki bahçesinden
bir yasemin fidanı seçer gibi
lokum ve yasemin iki ayrı buluttur ağızda
evin beyi bıyıklarını tarar
eski bir geyiğe başkaldırır
ya da susar iskambil oynar
görünmeyen biriyle,
pirinç tepsinin fırıldak gibi dönen
topacında baş döndürücü iki kahve
az şekerli, iki buz gibi su,
evcek göçülmüş odalardan sofaya
annemiz yama yapar söküük diker
sabun koksun diye çamaşırlar.

Neşterle yarılrsa da
 akmayan bir su gibi durgundur düşünce
 saydam kanatlı sinekler uçar üstünde
 göğü ve ağaçları yansıtır
 aklımız hurda vagonlara takılır
 kuru dallar gibi fırtınaya dönük,
 yine de güneşi bekleriz camda
 güneş bahçede bizi bekler
 bir gölge uzamadan durur günlerce
 üvezin dibine yemişler düşer
 büyükannem yer onları üfleyerek
 bir yalnızlık ve gurbet
 kalıntısı.

Gecenin ortasında
 ışıkmış bir yuvarlaktır orası
 orası yerde değil gökte değil
 çınçınlı saatin içinde
 bir kız on altısında
 gül ağacının dibinde
 denizden vagonlar geçer hurda vagonlar
 dönüp bakmayız bile
 erkenden yatarız
 güneş erkenden doğar
 bağlamak için dört başını bohçanın.

İLK BULUŞMA

İki kadirmanın borda bordaya
yüzüşü ya da bir trenin
soyunuşu çarşının ortasında
ilk buluşma

Bedesten'de karşıdan gelen o
her yüz biraz o

keten sararız yivine
damlamasın diye bütün gece
mutfak musluğunun,
bez çarşaf seyrek dokulu serin
ki iki kişi katlar
çekerek karşılıklı

çamaşırdan çıkmış elin avuçta kalışı
nasırla pekiştirir kavuşmayı
ve kız o gece
acıyan memelerinin üstüne yatar
duyarak ıhlamurların kokusunu
yaz günü açık pencereden.

BİR KARTPOSTALIN ARKASINA YAZILMAK İÇİN

Karasevdaya tutulan güneşti biz değil
bizim sarnıçlarda su da var deniz de
deniz yakamı bırakmıyordu karada dolaştıkça
sandalda yüzüme bakmıyor

deniz kızları mı hayır anforlar mı hayır
şarabın kendini değil özünü istiyorduk
ki beyazdır kadife bir yastıkta uyur
en alt basamağında taraçanın

görünüyordu görünmesine ama bakmak
tehlikeli ve utandırıcı
sardunyalar kırmızı açıyordu orda
ellerini çırpın ya da oğuşturun
kimselerin arasında yatmak ne iyi

ne iyi gelinin kumanya getirmesi
sefere çıkar gibi güneş bir yanda
öncü öbür yanda
yumruklanarak girmek gerdek odasına
bağbozumu için

tirandiller alamanalar mavnalar
 ben sizlerle büyüdüm
 açık pencereden yarı yarıya
 bir ay görünürdü düştü düşecek
 bir çam başını uzatırdı

koltuk takımı halılar ve konsol
 bir deniz evinin bütün avadanlığı
 bir kayık karaya çekilmiş
 öbürü şamandıraya bağlı
 hiç unutmam bir martı konmuştu üstüne

ve İstanbul uzaktan
 Ayasofya Süleymaniye Topkapı
 bize bakıyordu Üsküdar'a ve bana.

ÇUKURLAR

Kirpikleriyle topluyordu yazdıklarını
 saçlarına diziordu
 karınca
 kekik
 üstüğü
 on kişi birden konuşuyordum,
 güneş bir mızrak boyu inince ufka
 dolgun kalçalı bir kadın çıkagelirdi iskeleden
 bütün evler susardı,
 ey denize karşı yan yana oturduğum
 deniz bize kuyusundan bakardı
 ne vardı suda ki
 bir güneş tutulması
 karaltısının billurunda tutardı bizi
 bir bardaktan iki kamaşla içilen
 mutluluk ve suskun kuşları yazın

ve bilinçsiz eklenen
 sevgiden tutkuya doğru giden
 kaderleri duygularımın,
 anlamı ne, diye düşünürdüm,
 çitlerinin ardına gizlenen sessizliğin,
 havalar sıcak
 beygirler araba çekmekten yorgun
 bardak çatlıyor durup dururken
 bu belirsiz yaşamın

hesabını iyi tutmalı
herkes kendi çukurunu kendi kazmak zorunda
çünkü kıracaklar gözlerin zincirlerini
anlaşılmalar dağılacak
kişinin duyarlığı önemli
daha önceki tuzda

sizler beni anlamadınız
ben yoksul ipe sapa gelmez biri
adını unuttuğum yollara düşmeli yeniden.

KULEDEKİ CAMBAZ

Kuledeki cambazın
sağ omuzundaki yazma
solar azaldıkça teli
yıllar öncesinin bulutu gelir gider

bakışlarıyla açar o
içinde bir kızla kapalı
odaların kilidini
toprak serper güneşle
zırhlarına seyircilerin
hizmetçilerin bu arada
ve bizlerin

duruşu önemli ona göre yüzüğün
özellikle serçeparmakta
saksıdaki limon kurumuş
aşağıda insanlar var ya
toplar attıkları çil kuruşları
bir perendeyle havada

ve toplanan yıldız parsa
 ıştırken kasketin içinde
 düşer seyircilere
 ölür de cebinden kedisi

üzülürüz inceliriz
 kopmanın başlangıcı
 cambaz terazisini yeniden doğrular
 kanı dökülür telden
 morsalkım görünür camdan
 bir yaz sofasının erikleri

örtün örtüsünü masanın
 ve koltuğun, orda mum yüzlü
 resimler oturuyor
 küçük ellerinde gülleri
 ve yarasa tüyleri
 yeşil belki.

BİR KIZ ÇOCUĞU İÇİN

Yanlışların içinde hiç düzeltilmemiş
ağaçlar vardı abanoz dişbudak
bir sen görüyordun bu aksaklığı
bahçe içindeki evin ahlatı altında
parmaklıktan sokağa bakarken

evler evler içinde ve evlerin
içinde birileri yaşıyorlardı
körler yatalaklar sonradan görmeler
bir sen görüyordun bahçe içindeki evin
duvardan sarkan inciri altında
kederin çarpıklığını

ihtiyar ve yorgun çöpçüler dilenciler
çımacılar küçük fabrika işçileri
ambarcılar avukat kâtipleri

bir sen görüyordun bahçe içindeki evin
balkonundan İstanbul'un üstüne dökülüşünü
sarı bir gül gibi güneşin,
çiçektozu parmaklarının ucunda
bir yaprak önlüğünün cebinde
çocukluğun unutturamadığı.

ŞİİRİN ZAMAN'I

Ağaç
kuşlarını toplamış başına
bakıyordu denize bir atmacanın
avına bakışı gibi
ve sen ağacın altında
budaklı sırada
bir köşkün küllerine basıyordun
yangından sonra

güneş batabilirdi
ey gözleri sudan sarı,
ay doğabilirdi
ey gözleri geceden karanlık

ama bir kaya gibi koruyordu seni
şiirin aşınmaz Zaman'ı.

ŞİİRİN COŞKUYA DAYANMASI GEREKİYORDU

Aç oluklarını aşkın
herkeste olanı akıt
kutsaldır bu su

kutsaldır çünkü kum
ve toprak
içmek için sabırsız
çünkü dağın ardında biri
dönmeni bekliyor geceye

seni seviyorum
seni kutsuyorum
ey doldurulmaz testiye
kırmadan getirip götüren

bırak
bırak ki ne varsa elinden
senin olsun kumarbazın
kumarda yitirdiği

içelim
umursamaz
bütün çarklar dönüyor bak
gök dönüyor
havuz dönüyor

ve su durmadan akıyor.

DİKENLİ TAŞTA

Balıklar ki dostlarımdır
vurdum onları tele dizdim
ve sattım
balık satılan tezgâhta

o gün açıkta dikenli taşta
dizlerim kan içinde
küçük bir karagöz zıpkının ucunda
yüzdüm derisini ve dişledim
hazdan

halkımın etini dişledim dikenli taşta
güneşi tuzu yaradılışı dişledim
tüm türküleri Anadolu'yu ozanları
Yunus Emre'm Pir Sultan Abdal'ım başta

bir boyama kitabı boyar gibi
çaldım maviyi denize
çivide batmış
bir yengeçtim ahtapottum
kırkıncı odanın kapısını açtım
o kayıp maymuncukla
duydum varlığımın varlığını
dikenli taşta güneşte.

KİMİ GÖZLER İÇİN

Gözler var kapaklarını kemiren
 özsuğunu emer gibi çiçeğin
 iskele babasına oturmuş denize bakan
 ağabey bana da ver ağabey bana da ver
 kaydırarak oynarken aç
 dadılı çocuklara yabancı.

Bir Hint maymunu gibi ağaçta
 güneş tüylerini yolarken ağaçta
 denizi kokladıkça çoğalmıyorsa
 midyelerin bahçesini görmüyorsa
 çünkü onlar için ne sakız var ne gemi
 ne de iki dudaklı yıldırımın
 ön dişlerinde getirdiği

ben nasıl unuturum!

İKİ AYRI ÇİZGİDE

Oturduğum bir eve gidiyorum sevmediğim
 oturmadığım bir evden sevdiğim
 bilmediğim bir geceye dönüyorum
 başkasının dolaştığı bir bahçeden
 bir sokaktan geçilmesi zor

seni bulabilsem, yalnız senin için
 iştmeyen ve görmeyen
 bir cevizin altında
 yağmurun altında
 – ki her zaman üstümüzde belirli
 bir çizgide yere düşmeden bekler –
 ikiye bölerdim günümü
 birinde pencerede sana karşı
 seninle birlikte senin için
 öbüründe dolaşırdım
 aylarca görmeden ve duymadan
 sesinde bahçenin dağılışını
 aynanın öteki yüzünde
 büyüleyen güzelliğiyle.

ARACI

Bağlı kollarımı çözmek kimin aklına gelir
 kelepçeli o zamanlar
 bir kız kaşıkla su içirir
 başımı çevirince – yeter demekti bu –
 kaybolurdu

büyük ağaçların gölgesiyle
 geldiği çok oldu
 arada bir geceleri yarı çıplak
 ve daha çok
 saçları uzadıkça

denize inerdik
 ben yüzerdim o girmez
 rıhtımdan suya bakardı
 denizden çıkardım
 yok

şaşırmazdım
 ben onun doğumunu bilirim
 doğmadan öncesini
 yokluğunu.

BİR TOPLANTIDAN NOTLAR

1

Dolaşık misina gibi
karışık ruhlu dulları
denize karşı bırakan
ucuz erkekler.

2

Bir resim
sarmaşık güllere dolanmış
kalıntı taş kemer.

3

Gecelikle kaçmış
yalınayak
uykuda

küpeleri avucunda.

4

Ruh bulutsu
alır başını gider
dişleri kalır
içmek için
ağızı öpüşmek için.

5

Bir ölü bulunmuş
suda
yasemin ve martı
ikisi de beyaz.

6

Gideriz
gece de gider.

KOCA BİR YAZ

Birinci Basım: Ekim 1987, İstanbul, Adam Yayınları

KOCA BİR YAZ

Koca bir yazı çekirdek içleyerek
sinamalarda geçirdim,
taban teptim sokaklarda
tırnak yedim uyudum,
denize baktım usanmadan
ölüme inandım,
güzel çok güzel
olduğunu düşünerek,
Güzelim, düşünerek
çekirdek içleyerek,
Güzelim, çekirdek içleyerek
koca bir yaz geçirdim,
şimdi yorgunum biraz.

ÖTEKİ YAZ

Öteki yaz ötemizde duruyordu
bir ev gibiydi içine girilmeyen,
gök sandık odasından
görünüyordu en çok,
yaprakların hışırtısı
güneşle vuruyordu camlarına

üstü güllerle örtülü veranda

yaz içerde biz dışarda
bize kolay hüznlerle
savrulan külleri kalmıştı mevsimin.

ÇOCUKLAR

Kapışıyorlardı yaz gök
güneş ne varsa, içimize
sıcakla gireni durgun,
mavi giyerek, saçları rüzgârda
koşarak çılgınlıkla deniz aşırı,
avuçluyorlardı ot
ağaç ne varsa, altlarına alarak
üstte duranı ve büyüyen kendi kendine.

ESKİ BİR TREN PENCERESİNDE

1

Ankara-İstanbul treni
geçiyor Tuzla'da deniz üstünden
demek İstanbul yakın.

2

Martı sesleri geliyor
yüzün çakıp sönerken.

3

Bir merdiven iniyorum dik
sıkıştım kaldım sana.

4

Ateşe tut ellerini okunsun
görünmeyen mürekkebiz.

5

Yanlış yazıyorum seni
sarıysan kırmızı
kırmızıysan güneş.

6

Dudaklarını unutuyorsun
kayıkların arasında kumsalda.

7

Küçük deniz sığ deniz
ben zavallı denizleri sevdim hep.

BALIK

Güneş damlıyor pullarından
yaşamdan geldi ölüme gidiyor
haydi ölüme gidiyor
dolmuş a bir iki
oltanın ucunda kül rengi
küçücük bir lidâki.

DIŞARSI

Telefon kulübesine girdim
çıktım ki dünya var
ağaç yol zakkum
yaz günü yerli yerinde
baktım ki beni bekliyor
kahveye yan gelmiş denizle kum.

DUVAR

Kireç badanalı duvara
kömürle adını yazdım
bir gemi resmi çizdim üstüne
balıklarını dizdim
gemi aldı götürdü seni
tükürdüm mavisine
sildim denizlerini bozdum.

UYKU

Sur dibinde
tek göz hanede
odun kömür Hak getire
ama pide gibi döşekte
apış arasına girdi mi elleri
gül gibi kızlar düşünde.

KAHVEDE

Bahçeli yalı kahvesinde
önünde çayı şekeri
gurbetçinin biri
sobanın başında kedi
gibi geriniyor güneşte
açmış çiçeklerini
bakla tarlası gibi.

BALIKÇI

Denize vuran balıkçı
bir aynadan döner bize
yüreği rüzgâra göre
mintanı yamalı
ayakları çıplak
elleri ne güzel

denize vuran balıkçı
kuşu yıldızı getirir bize
kabuklu böcekler ve yosun
bırakır sepetini küpeştesine
denizde pupa yelken günümüzün

geceler kısacık gündüzler uzun.

YURTTAŞ

Demir Özlü yurttaşlıktan çıkarıldı
ne yazar kaç bekerel
yine de yurttaşım benim
bu günler gelir geçer
gelir geçer
tekerel mekerel.

HEMŞİNLİ

Bozmuşlar
 saçlarını kesmişler dövüyorlarmış
 altına işiyormuş geceleri
 etleri tek mil ısırık çürük
 iskelede kamyonların orda
 o biçim bir kadının ardında
 kucağında boyunca bir çocuk
 günlük güneşlik bakınıyor
 martıların yağmuru altında

uy lili vay lili.

KİRALIK

Perili evler vardı eskiden
kimse tutmaz onları
sesler gelirdi sabaha dek
sabaha dek düğün dernek
bir mum alevi dolaşırdı camları

fıstıkların arasında beyaz
bakımsız ahşap köşkler
önlerinden korkuyla geçtiğimiz
daha çok ölüme benzer
kapılarını çalıp kaçtığımız

çakıl döşeli taflanlı yolda
yüreği küt küt atan çocukluk

şimdilerde ne gizem ne giz!

DÜŞMAN

Meyhanede bir büyük devirip
cebinde sustalı bıçak
gece vakti gelirse üstüne
bir kırmızı kandır sızar
bir gül alır destine
çıkart sokağın dağına
Köroğlu'nun kastına
yandım aman kastına.

AĞDA

Üsküdar'da bir ara sokakta
Likit Ağda Salonu Kuaför Selim
kılığında çıkıyor karşıma
kırk yıllık hamamotu
kırk yıllık berber Selim
hey gidi dünya
hey gidi İstanbul'um.

EV

Ne parası pulu
ne dikili ağacı
yol göründü mü gidecek
kendinin değil ev
kiracı.

EMANET

Çıplak ayaklı balıkçıya
bırakarak sonsuzluğu öldü balık
balıkçı da ölecek günün birinde
başka birine kalacak bu kumsalda
balığın balıkçıya bıraktığı
ne tuhaf elden ele!

BALIKÇILAR

Üç yüze istavrit
haydi çinakop bin lira
sesleriyle sivrildum
geceyle birlikte rıhtımda

kuş, balık, sülyenli tekne,
teraziler kaldı aklımda

kuşlar bağırıyordu,
balıkçılar gözleri balıkta
uçuyorlar havada
gece çalkantısında rıhtımda.

AĞIT

Emanetçi Sultana
çantalar bavullar içinde yaşadı
toparlacık bir kadın akça pakça
ne oldu diye sorma
herkese olan ona da oldu
rahatı kabristanda buldu
az buçuk İstanbul'du
Tanrı ona acısın
çıkınlar torbalar elde kaldıkça.

BİR ANI

Babam anlatırdı
devrin nekrelerinden Muhsin:
– Zor, demiş babama, bu yaptığım iş
beyleri paşaları eğlendirmek
meddahlık etmek görgüsüze –
ve sanırım başını çevirmiş

şimdi ikisi de yok
ikisi de gelmemişe dönmüş.

VAPUR

Boğaz vapurunun dumanı
tarıyor kayıkları

ıskarta bir uskumru peşinde
yükselip alçalarak uçuyor
rıhtımda martı

bu vapur nereye gider
a dostlar nereye gider

yanlış binmeyelim Boğaz'a gider

Beşiktaş vapuru oymalı beşik
Beşiktaş vapuru ayrı.

YAĞMURLU

Yağmurlu günlerde
neden sokağa bakar
tırışı uzamış ihtiyarlar

birileri gelir karşıdan
birileri hızlanır arkamızda
bir an döneriz
bildik değildirler
yolumuza gideriz

onlarsa bir anı resmi gibi
dururlar camında pencerenin
duvarda.

NEZLE

Bardaktan boşanan yağmurun altında
kablo çekiyor amele
bizimse odamız sıcak
çay ibriği kaynıyor
bir derdimiz var:
Nezle!

SALTANAT

Sobayı ben yakayım bırak
 ben getireyim odunu
 sen çayını iç
 sabah keyfini çat
 dağ başından kalkan duman gibi
 uçup gitsin gözlerinden uyku
 altına al ayaklarını
 altına al içindeki bulutu
 kurul durgunluğuna
 kızgın güneşle esrimiş kentler
 kıpırtısız mavi denizler gibi ol
 usulca memelerini yokla
 yan gözle sedirdeki gazeteye bak
 yaraşır haspama bu kadarcık saltanat.

YAĞMURLAR

Üstleri kızarmış akçıl
bulutlar getirir onları
ağıt yakan kadınlar
gibidirler, başucumuzda
dökerler kanlı gözyaşlarını,
içimize çekilir
ölü gibi uyuruz
döşeklere gömülü,
kalkarız ki yağıyor
bıkmadan usanmadan yağıyor
bir gün beş gün on gün
bize bakıyor camdan o çöpür yüz,
çıldırırız.

BMW

En civcivli saatinde semtin
Kadıköy Bostancı arası
araba sürüyormuş sürsün varsın
helaldir ona bu araba

tam on yıl bekledi nikâhsız
dayaktı kadındı aftostu
kan kustu
herifin boklu donunu yıkadı

bu adam itin biri
suntadan diyorlar parası
olabilir

sürü sepet şirketi var
büyüklerle içli dışlı
kör olası!

İSTANBULLU

Denizinden koklamak İstanbul'u
 suyundan içmek
 yokuşundan inmek salına salına
 giyinip kuşanmak
 sana vergi İstanbullu olmak

Sultantepeşi'nde savrulur saçların
 İskele Meydanı'nda uçar eteklerin
 bu bulutlar bu rüzgârlar senin
 sana vergi güzelim havalı olmak
 çıtır pıtır konuşmak

soyunur dökünürsün çarşı dönüşü
 saksıları sularsın
 alt katta çamaşırlar ıslanır
 bir şamata pencereden pencereye
 serçeler senden beter

sana vergi İstanbullum
 bir çırpıda Üsküdar olmak.

DÜŞÜNEN KADIN

Karadeniz'de gemilerin mi battı
neden düşünüyorsun kara kara
kâğıt gibi olmuş yüzün
sıcak günleri mi özlüyorsun
kumlar denizler kayıklar
güneşler mi geçiyor aklından
bilezikler küpeler mi
takılar mı incik boncuk
hiçbiri mi
uyan be
kaldır başını yüzüme bak
titriyorsun.

DOZER

Fener'in Balat'ın yoksul evleri
 yoksul evleri aman
 bir minibüs gelir karşıdan
 içi dolu insan

Yemiş Çarşısı yerle bir
 Yemiş Çarşısı toz duman

dozere can mı dayanır
 gelir duvara dayanır
 iner dam saçak döşeme
 hey dozerler dozerler
 sarı boyalı dozerler
 kerpiğin eti ne budu ne

Ayvansaray'ın yoksul evleri
 yoksul evleri aman
 fıkır fıkır insan
 Ayvansaray'ı yıkmışlar
 Ayvansaray yerle bir

Ayvansaray toz duman.

MAVİLİ

Mendilin mavi keten
mendilin bende dursun
koklarım Üsküdar'a giderken

iskelede kayıklar
Sultan Selim'i sayıklar

karşıda aynalı çeşme
önünde derya deniz balıklar
yaramıdeşme
şurada paraşollar dururdu eskiden
şimdi taksiler dolmuşlar
Avni Baba sırada

Avni Baba nerede
belki de ölmüştür
Üsküdar'ın üstünde bulutlar.

PADIŞAH

Birinci Selim kanı severdi
İkinci Selim şarabı
Üçüncü Selim'in sazda sözde aklı
Dördüncü Selim diye biri yok
iyi ki yok!

AYAKTA

İşte tezgâhın önünde ayaktasın
limonun sarısı maydanozun yeşili
içiyorsun bakınıyorsun
oysa bir yokuştan iniyorsun
ayakkabı boyatıyorsun
cigara alıyorsun
sen birine gidiyorsun
hem orada hem burada
bir yudum rakı iki öpüş arasında
ve bu zeytin aşkın orasında.

KUMKAPI

Çömelmiş sur dibine
Penceresi cam değil
türküsünü söylüyor
balık atıyor kuşlarına
öğle ezanı içmiş
rakı kokuyor ağzı.

ODALIK

Saçlarını dökmüş omuzlarına
göğsü aralık
leylak kokuyor pembe hırka
ben uyurum o uyanık
düş mü gölge mi sedirde
bana bakıyor bütün gece
uzak günlerinden odalık.

IHLAMURLAR

Unutmaya başladım oralarını
denize inen yol siliniyor
yokuşun başındaki ev
yoğurtçunun üstündeki top ağaç
balıkçı tezgâhları çarşıda
soluyor önce sonra siliniyor

hızla giden bir araçtan
bakıyormuşum gibi görünüm
uzaklaşıyor önce sonra siliniyor

uçuyor gün geçtikçe resim

eksilmeyen bitmeyen sadece
gittikçe daha baygın daha dirençli
kokusu mayısta ıhlamurların.

KIZLARAĞASI

Beşir Ağanın mücevher kakmalı
sekiz yüz saati vardı
alaturkaya ayarlı,
cariyeler kurardı her gün hepsini
o sadece saate bakardı,
otuz milyon bıraktı öldüğünde
otuz kuruşa alınmış köle.

İşte böyle!

ÇAKIL

Kumsaldan topladığım üç beş çakıl
durur yazı masamda
bir deniz durur yazı masamda
kayıkların sudaki gölgesi
o güneşler o çalkantı
masamda gök masamda Kızkulesi

kabuklar tutarım kulağıma
yabanıl kuşların dalgaların
ışık ve tuz karışımı gizemli sesi
alır götürür beni yaz gelir,
içerlek mahalle evleri
çamaşırılı balkonlar geçer aklımdan
fesleğen kokar penceresi

on yirmi vapuru yanaşır
halat döner gıcırdar
duman olur Kuzguncuk iskelesi

yeldirmeli bir kadın iner yokuştan.

KADINLAR

Ölmüş saray kadınları cariyeler
tepeden tırnağa zümrüt inci
bu gülünç eski zaman kuklaları
Çerkez ya da Gürcü
utları tefleri ellerinde
bu yosma zenneler kimi akşam
ağır şarkılar söyleyerek
geçerler bulutlarla üstümüzden
leylak kokar gecemiz burcu burcu.

BEREKET

E 5 karayolunda
34 yaralanma
17 ölüm
bugünlük bu kadar
yarına Allah kerim.

BENDEN ÖNCE

Burada biri durmuş benden önce
denize bakmış
işemiş tükürmüş
şeytan almış götürmüş

şehzadeyi burada boğmuşlar
şurada gebe kalmış odalık
sesleri geliyor kulak verin
kaba döşeklerde sevişenlerin

canlı bir adam canlı bir atla
işte Eyüp'e gidiyor
yüzünü bilmediğim
Üçüncü Selim

ve bir gölge ölümle burun buruna
mabeyinci cüce Mustafa

ALAY

Kır bir atın üstünde Üçüncü Mustafa
kılıç kuşanmaya Eyüp'e gidiyor
asker yürüyor önünde
beyler paşalar peşinde
boyun kırmasın diye Padişah
iki yastığın üstünde iki kavuk
biri sağa eğiliyor biri sola
daha dün gibi
bin yedi yüz elli yedi.

BİR SULTAN

Süleyman Paşayla nişanında
 on dokuz yaşındadır Zübeyde Sultan
 Üçüncü Ahmet'in kızı,
 nişanlısı çok geçmez ölür
 bir yıl sonra Numan Paşaya verilir
 saçlı sakallı bir vezir,
 sekiz yıl sonra da çeker gider
 dünyamızdan bütün İstanbul yas tutar
 bir o mu genç yaşında ölen ne gezer
 ay parçası gibi nice güzel
 toprağa giriyor dünyasına doymadan
 ama onların adı sanı yok
 konan göçüyor
 gence yaşlıya bakmıyor bu değirmen.

GECEYE YAKIN

Gözleri çukurda uzun yüzlü
iki adam yan dönmüş denize
geçmiş konuşuyorlar
bir kurşun donukluğu havada
uzakta çizgi teknenin düz dumanı
ay doğmuş daha sular kararmadan
diyor ki bizlere: – Birazdan
geceye ve gündüze yabancı
bu melez akşam saati geçer
kentin gürültüsü yavaşlar
doğrulur koltuğundan cüceler sakatlar
yatıştır can sıkıntısı
soylu bir gece başlar.

ÜÇÜNCÜ SELİM

Kum gibi insan kaynıyor iç avlu
padişah daha sağ
birazdan ölecek.

RESİM

Önünde fesli bir adamla çekilmiş
eski bir resmini anımsarım Fener'in
geçen bulut uçan kuş
kalakalmış havada
şimdi bir kadın oturuyor sırada
kargalar alçalıp yükseliyor
otlar arası yolun bir ucu
denize iniyor bir ucu geçmişte
yürümeye başlıyor o fesli adam
resimdeki bulutla geçiyor işte.

ÇEŞMELER

İstanbul'un aynalı çeşmeleri
kuluçka martılar gibi
ay ışığında mermer
yumurtalara yatarlar,
duvar diplerinde köşe başlarında
el açarlar şuna buna
su gibi bilirler geçmişlerini
filan yılda yapıldık
falanın ruhuna elfatiha.

KOKU

Kalabalık çarşılarda itiş kakış
gide gele dolanıyorsun
baldıran otu gibi dalıyor yaz
bileklerin memelerin terliyor
öpüyorum boynunu kollarını
elma kabuğu kokuyorsun

sen elma çürüğü kokuyorsun
serin taşlıklar sofalar
mangallar endam aynaları
kafesler alçak sedirler
öptükçe boynunu kollarını
beyaz ahşap evlerinde anıların
benim oluyor kokunla

sen eski günleri kokuyorsun.

BİR ÇEŞME

Sürmeli Ali Paşa Çeşmesi
çarşının kodamanı eskisi
teknesi ve lülesi kırık,
geçip giden günler
lambaya kısılmış balık
sürüsü gibi kaynıyor aynasında
dudakları kıpır kıpır
çıkıyor sesi.

YIKIK ÇEŞME YAZITLARI

Cami avlusuna bırakılmış
yıkık çeşme yazıtları
uzaklardan bakarlar insana

budur kalan kalem parmaklı ustadan
ozandan gözde odalıktan
koklanan saç öpülen dudaktan

sanatın ve yaşamın düşmanı Zaman
yaprakları dökülmüş sarı
güz dalları gibi kurutmuş onları.

ÇİÇEKÇİ

Çiçekçi Çingene kızının
elleri ayakları kirli
üflüyor dumanını cıgarasının
tütün kokuyor çiçekleri
uzun saplı güller var aramızda
bir bahar bulutu üstümüzde
gökyüzü karşımızda
çılginca mavi.

KEDİ

Hısım akraba karşıda
gece yatısına gitse ya
gidemiyor
konu komşuya bile zor
kedisi var
kediye bakıyor.

DÜŞÜNMEK

On altısında bir kızdı sevdiğim
ihtiyarlamış
eski günleri düşünüyormuş
o bahçeler o papatya dolusu
tarlalar geçiyormuş aklından
ilk öpüş
benim de aklımda, unutulmuyormuş!

BEKLEYEN

Pencereden bakıyor kadın
evine dönüyor adam
sokakta oynuyor çocuk
duvarda işliyor saat
kapıda bekliyor akşam
sarı akşam güzel akşam.

18.8.1846

Eli ayağı titriyordu cellat
 Kara Ali'nin, önde Sadrazam ve Müftü
 arkada kavuklu külahlı adamlar
 Padişah'ın odasına bir kurt
 sürüsü gibi girdiklerinde.
 Kara bir kaftan kırmızı bir şalvar
 giymişti Padişah Kuran okuyordu
 yalvardı yakardı bağırdı sövdü
 geçmeden önce boynuna ölümün ipi.
 Kazaskerler ağalar camlara yığılmış
 kanlı oyuna bakıyorlardı
 seyrettiler boğulurken İbrahim'i.
 Dualar ettiler mezarında tütsüler
 yaktılar yükselmesi için ruhunun
 bir söz ve koku bulutunda Tanrı'ya.

BASINÇ

Yalnızlığın ucunda duruyor kadın
bir sıkıntıda gözleri adamın
kör bir ışık yanıyor odada
koskoca beş kat var üstlerinde
daha üstü dam daha üstü gök,
bastıkça kara suratlı tavan
daraldıkça daraldıkça duvarlar
kaldırıp başlarını bakıyorlar
ölçmek ister gibi yükün ağırlığını.

YAZ AKŞAMINA BAKIŞ

Güneş batıyor dışarda
akşamın seli kaplıyor kenti
gidiyor eteklerini sürüyerek
günümüzün bu en durgun saati,
üçkâğıtçı, hırsız, yolsuz, pezevenk
sıvıyor kolları, meyhane dolu,
müşteri bekliyor orospu,
seninse camların açık,
yazdan kokudan ve sıcaktan
bir vakte bakıyorsun uzaktan
ürperiyor odanın yalnızlığında
havanın maviliği.

DİZİNDE KİTAP

Dizinde bir kitapla
denize karşı oturuyorsun,
bakıyorsun görmüyorsun
okuyorsun anlamıyorsun,
kışın gökte kırmızı ısıtmayan
o buz cehennemindeki güneş gibi
kederin bulutu içinde yüreğin,
senin gözün de aklın da başka yerde.

ALİ PAŞA

Serasker Ali Paşa
 güzel bir adam dürüst ve akıllı
 bu erdemleriyle çevresinde ünlü,
 Acem ozanı Örfi
 Arap ozanı Hariri
 dilinden düşmezmiş Vasıf'a bakılırsa,
 başka bir şey bilinmiyor.
 İki yüzyıl geçmiş aradan
 ölüleri kumlarıyla örtmüş Zaman.

İKİNCİ OSMAN

Kapanınca kapıları Yedikule'nin
Sadrazam paşayla üç yordakçısı
çullandılar Osman'ın üstüne
Padişah genç ve güçlü, kolayca
boğuşuyordu bu dört adamla
ama Asesbaşı Kalender Uğru
yapışınca hayalarına
ipi geçirdiler boynuna.
Güzel bir mayıs günüydü
erguvanları açmıştı Boğaz'ın
bir kayık karşıdan kalkmış
Üsküdar'a doğru geliyor
bir martı süzülüyordu havada
güneş parlıyordu derisinde denizin.

1619

Bir kuyruklu yıldız göründü o yıl
kanlı bir ışık salkımı gökte
bir pala gibi kıvrık
doğudan batıya doğru
koca başlı bir yıldı bu
sarkıyordu İstanbul'un üstüne

İstanbul korkuyordu.

BOŞLUKLAR

Yağmur karışık rüzgâr
dövüyor akşamla kirli camları
camlarda yağmur düğümleri

bulutların savurduğu
boz mavi o bulanık su
çamurdaki fildişi ateş
İstanbul'un yağmurunda rüzgârla
dövüyor camları

akşamla kirli camları.

LODOSÇU

Boş gezenin boş kalfası
 rızkımız lodosa bağlı
 bu mübarek eserse karnım doyar,
 gün boyu deli gibi

akşam olur güneş batar
 sivrilir yalnızlığım biraz daha
 gecenin denizleri git git bitmez
 zar zor çıkarım sabaha

yayılır kanıma şarabı güneşin
 acılara ekmek doğrarım
 düşerim yollara yollar uzun

yürürüm düşlere bata çıka
 denizkızlarıyla gerdeğe girer
 sarı liralara toplanır kumsalda.

SİĞİR

Dağ gibi yapıları gördükçe beş kat on kat
şaşıyor şaşırmasin mı
ne gördüyse burada gördü
ırgat pazarına her sabah gidip dikiliyor
bulursa yol kazacak harç çekecek hani iş
hamama gidecek hamamcı olursa hani para
boş geziyor şimdilik yaz günü ortalık günlük güneşlik
köylüleriyle yatıyor odaları var ortaklaşa
sığır diyor adamın biri
arabanın önüne çıkıyor ezilecek,
babana rahmet sığır size göre düpedüz sığır
İstanbul kaldırımını bunlarla dolu
sığırlar geliyor bayanlar baylar dokunmasın
dokunmasın yağlıboya.

BAHÇELERDEN

Şu kapıdan çıkan gölge
 bir servi fidanı gibiydi ince
 bir oğlanla sevişmişti yıllar önce
 birbirinin yakışığı iki genç
 acı çekmeye gelmişler bu dünyaya
 Leyla ile Mecnun Yusuf ile Züleyha

bu sevdayı düşünmüştük bütün yaz
 dili olsa da söylese korunun
 ağaçları, ıssız yolları köyün
 onların hikâyesi anlatılmaz

çaresizlik içinde kız
 yoksulluk kurbanı oğlan
 yıllarca kapalı kaldı tepede
 beyaz ev önünde koskoca bahçe
 gençtik o zamanlar aklımız bir karış
 havada, ama hiçbir acıklı son
 bize o hüznü vermedi bir daha.

SİZDEN SONRA

Siz taşınıp gittikten sonra
tadı tuzu kalmadı buraların
dımdızlak yalıdaki o kahve
sipsivri ortada o çeşme
geri geri gidiyor ayaklarım
vapur dağılıyor yoksun
sinama boşalıyor yoksun
akşam simitçisi geçmiyor mu
bildik eski bir ses huylanıyorum
gözlerim pencerede seni arıyor
camı açıyorsun gibi geliyor
sarkıyorsun gibi geliyor
gerisi çorap söküğü gibi.

İLHAN KOMAN İÇİN

*Koman Stockholm’de
bir teknede ya”ıyordu*

Çelebi bir korsandı o

fora ediyor bütün yelkenlerini
demir alıp engine süzülüyordu
evcil kadirgasıyla her akşam

bir gül yağmuruna tutuyordu
tunç toplarıyla İsveç kıyılarını

yürekli bir kaptandı o
sevdiği uğruna ölse ne gam
ama rüzgârlı heykelleriyle
ölümün toprağına çıktığında
çamura ve mermere doymamıştı daha
evcil kadirgasından bir akşam

üstünde düşleri çığlık çığlığa.

DÜŞTE

Seni göremem bir daha
sana dokunamam bir daha
büzülmüş oturuyorsun
arkan bana dönük
sana sarılamam bir daha.

ÇOCUK

Hamsi gibi kaldı
çocukların arasında
küçük ve yabancı

kara kara düşünüyor:
Fatih İstanbul'u kaçta aldı!

KAR

Kar yağdı lapa lapa
dağ kılığı giymiş kızlar
sokağa çıktı.
Evlere şenlik,
kimbilir hangi delik
te şimdi ipsizler çulsuzlar!

KEDİ KÖPEK GECE

1

Kedinin kediye dönmesi için
geceyi bekle
hele ay doğsun.

2

Ben koştukça
ay da koşar
diyor köpek.

3

Uyumak için
yorgun argın
gece biçilmiş kaftan.

GEZİNİRKEN

Gidip gidip denize baktığın
günleri anımsa, o kokuyu duy
o güneşi o bulutu anımsa
bir çift yürüyordu sarmaş dolaş
bir martı bağırıyordu
anıların ağaçlı yolları denizleri
bahçeleri akıyordu küçük dereler
gibi yamaçtan ve bir ev,
açık duran pancurları anımsa
ağaçları, dalların ucundaki
yeşilliği körpeliği.

GÜNBATIMI

1

Günbatımı ne güzeldi
bir güneş fırtınası
geldi geçti
maviler morlar bıraktı
yine sular karardı
döndü yüzünü kadın
yarımdı yüzü ağzı yok.

2

Hastanın yatağında tükendiği
sancının arttığı saattir bu
örteriz açık duran kapımızı
hüzün çıkar oturur başköşeye
yorgundur vücut yeniktir düşünce,
hiç bitmeyecekmiş gibi uzun
sabırlı beklentiler içinde
kayarız ağır ağır
öbür yarısına günümüzün.

KELEPÇELİ KADIN

Gözleri sürmeli benzi soluk
kötü bir lavanta kokuyor
yanında ikiz kardeşleri
açlıkla orospuluk
yırtıcı kuşlar gibi dizilmişler
mahkeme kapısındaki sıraya,
karanlık ve keder bastırıyor
mahkeme kapısı kalabalık.

KANIŞ

Yapraklardan süzülen güneşe
bırakmış küpeleriyle yüzünü
küçük hanım limonata içiyor,
dudakları kırmızı gözleri tirşe
zümrüt yeşili çayır çimen

bir köpek geçiyor bahçenin önünden
kapıya gelince durup bakıyor
yaza güllere beyaz kanişe.

ŞİMDİKİ

Damda değil sokakta geziyor
şimdiki kediler
sokaktaki kediye bakıyorum

seni düşünüyorum sürekli
güzel günler gözümün önünde
bahçedeki kör edici güneş
giriyor aramıza
tütüyor kandil gibi ağaçları yazın
bir deniz var aramızda köpük ve kuş

seni denizi kedileri düşünüyorum

deliksiz uykusuna bakıyorum
minderde çok eski bir kedinin

yıllar geçmiş!

İSKELET

Güldünüz mü sırtıyor
iskeletin sarı dişleri

yattınız mı yatıyor ince uzun
öpüşüyor sevişiyor
desteği ruhumuzun

yemek yiyor acıkınca
ekmek sucuklu yumurta

ağzı var dili yok
iskelet gıcır gıcır
iskelet hurda.

KAPI

Açılıp da biri
gelecekmiş gibi
sabahtan beri.

BAŞKASI

Başkası başkası
başkasının kaşları gözü
başkasının ağzı burnu
başkasının üstü başı
başkasının tuttuğu yol
başkasının sevdiği kitap
başkası elinde çiçek
başkası elinde hançer
başkası aşk
başkası korku

başkası sıkıntı keder.

EVLER

Bir ev vardı rüzgârda sallanırdı
Neriman Hanım otururdu
biz korkardık

gelir mangalın başına geçer
cezveyi sürer
püf püf cıgara içerdi

bir ev vardı yandı
bir ev vardı yıkıldı
evler vardı Zaman'ın altında kaldılar.

BRIÇKA

Bu araba sahici mi
iki tekerlek bir at
geçiyor böğürtlenli yoldan

böğürtlenli yol sahici mi
uzuyor tarlalar içinden
sağı solu gelincik

bu gök alışık olduğumuz gök
mavisi bizim mavi
bu bulut sahici mi!

ESKİ RAMAZANLAR

Eski ramazanlarla ilgili anılar
akşam saatleriyle başlar
fıstıklı yollarıyla koca bahçe
ardında güneşin battığı ağaç
masanın durduğu veranda
reçelin böreğin dolmanın çeşidi
tıpkı bugünkü gibi
bir yanda kuş sütü eksik sofrası
bir yanda topu bekleyen aç.

TİLKİ

Dalların yaprakla çizdiği tilki
süzülüyor akşam olunca
mavi bir duman gibi ağacından
köpekler düşüyor peşine
koşuyorlar koşuyorlar ovada
yalnızlığın öbür ucuna kadar.

MİNDER

Kırılan camı takınca camcı
kirli bir ışık girer odaya
silinse de yabancı

tek tük gelip geçenler sokaktan
yeni açılan tenteli dükkân
kırmızı damlı ev top ağaç
kolayca oturmaz yerine
şimdi daha uzaktır Adalar

başörtülü yaşlı kadını evin
bir sıkıntı duyar ansızın
alır başını komşuya gider

boş kalır güneşte köşe minderi
nnde küçük terlikleri.

NE ZAMAN

Ne zaman kapasam gözlerimi
bahçeyi düşünsem
altına sofra kurduğumuz ağaç
tek tek yapraklarıyla gelir aklıma
gökyüzü görünür aralardan
güneş çakıp söner
küçük kapıdan girerim eve
kaldığı yerden geçmeye başlar
sofanın yazında günlerimiz
pencereler ardına kadar açık
perdeler sedir örtüleri mis
gibi çamaşır kokar, tahtalar sarı,
bir çiçek bulutunda saksılar.

SİSTE

1

Bir bardak suya karşı
biri oturuyor kahvede
kasketi dizinde
potinleri boyalı

dışarda sisle iç içe
kumsalda yan yatmış kayıkların
ıslak yaprakların sessizliği

bugün deniz
süt dökmüş kedi gibi.

2

Kentin kucağına oturmuştu bulut
ilkyaz kokuyordu

donuk güneşler gibi parlıyordu siste
sarı muşambalı yol işçileri

önümüz yaz diyorduk

demir yüklü bir kamyon duruyordu
kırmızı bir bayrak lekesi alacada

ağaçlar erimiş gibiydi gök bulanık.

3

Bastırmak için kalkan yüreğini
cıgara üstüne cıgara yakıyor
esniyor kaşınıyor
sılayı düşünüyor
güneşi dereyi
olmuyor

kenti kaplayan sis gibi
koyulaşıyor yitmişliği.

ÇÖP

Çöp toplayan kadınların
bir karga ölüsüne
az sokak güneşle
uzanışı düşüyor önüme
tutup çöpe atıyorum.

Geçen günü çöpe atıyorum
yaşanmış kullanılmış ne varsa
martı kanadı çakının ağzı
tabaktaki yeşil erikler
çöpe gidiyor, sevgilim, çöpe.

Aç bir atın çektiği arabayla gidiyor
saçlarımız tırnaklarımız aşklarımız
yediğimiz balıkların kafası
tavuk kemikleri limon kabukları
sardalye kutuları okunmuş gazete
çöpe gidiyoruz her gün biraz daha
moloz yığınlarının oraya.

Bakıyorum bir şişe kırığı
deniz feneri gibi birdenbire
gök mavisiyle çakıp sönen.

Çöpe gidiyor.

YIKIM

Kuşlar sönüyor dallarda
dallarda bitiyor mumları

usulca gömülecek biliyorum
tüylerinin alevi
damların ölmezliğine

işte kaçırıyorlar
yıkılışın denizini
teknesine tayfaların

sallara doluşuyoruz.

YILDIZ

İnsan suratları vuruyordu
 deniz dibinden yüze
 haraptı göksel konak ahşap,
 evler geceydi
 bir gemici feneri tavanda
 duvar sarı, merdiven başı loş

şarap bardağını bırakarak masaya
 hancı girdi aramıza
 kılıçlı adamı iterek
 iterek çıplak kadını
 ve noter kâtibini
 mavi düzlüklerine

ölüler vardı suda
 karanlık suda, gömdük
 yeni sürmüş terelerin altına,
 bir yıldız kaldı titrek
 bir çakıl taşı sanki sığ suda.

BİR SOKAKTA

Rafları tezgâhları bahçe gibi
 donatanlar zerzevatla çiçekle
 nergisle konuşanlar sarı,
 kırmızı seslenenler uzaktan gülle
 denizi ve güneşi doğuranlar
 çiçekçiler sebzeciler balıkçılar
 el ele geçiyorum aranızdan
 bir yaz suyuna benzeyen gündüzümle,
 bulutları sürükleyen rüzgâra denk
 bir sokakta, göbeğinde İstanbul'un,
 yürüyorum bakınarak
 köpekler atlar çingeneler
 köpüren denizle kızgın güneşle.

DOĞRULAR

Söyleyemem denizin mavi
 göklerin daha mavi
 ağaçların kırmızı olduğunu
 uzakta bir gemi var
 bir gemi damda
 bir gemi duvarda

söyleyemem
 kayıkların böcekler gibi
 gül ya da yasemin koktuğunu

söyleyemem söyleyemem
 bir can taşıdığımı
 güneşin ısıttığını
 bir bahçede günlerimin
 ilkyaz yaprakları döktüğünü

kuşlarını dinlerim uzak bir mevsimin
 ışırm akılda
 yalnız düşlerde görülen
 bir kente giderim
 sizi de terkime alarak

bilirim yarının geleceğini
 söyleyemem.

GEÇMEYEN BİR GÜNE AĞIT

Duru bir gün, oysa bir yaz
gecesi kalıntısı beyazımsı,
salkımdan çardaktan çitten
akasyaya uzanan çizginin
avucunda duruyordu güneşle,
gözlerimin bebeğinde bir çizgi su

bakıyordum bir yansıma
ota bulanmış tuz kokusu
bakıyordum akasyanın içinden,
taşından toprağından arınmış
gökle birlikte sevgimin içinden
giderse dönmeyecek

oltasına takılıydık evcek,
üstünde sinekler uçuşan
geçti sessizliğin sazlık suyunda yoldan,
yoksul bir balıkçıydı
pencerenin iki kanat açılışı
sepetinde gök

yosun kokuyordu gök,
asma yaprakları örtük bir yaz
gününün düşünde evcek
denizdik köpük akşama doğru,
omzumuzda yorgun kuşlar
günlerce o gündük hep.

KOYDA

Sudaki oyununa bak kayığın
şu yeşile kırmızıya gel
balkonunda hem deniz hem gök
evlerin gölgesini bul

sazlar yosunlar sallanıyor dipte
salyangozlar denizkestaneleri
göz göze yengeçler
balıklar burun buruna
dubanın midyeleri
denizbitleri pireleri

yukarda çırpınan bayrak
dumanda kaybolan martı
düdüğü vapurun buharı
bir ürperti dalların ucunda
sularda bir kıpırtı.

SAÇ

Adam berbere parayı uzatırken
 biraz da utanarak
 kendinden kalanlara bakıyor yerde
 karoların üstünde saç ve pamuk

sırasını bekleyen öteki müşteri
 alıyor koltukta yerini

çırak saçları süpürüyor
 havluları katlıyor
 nergis rengi bir vakti
 ötüyor kafesinde kanarya
 aynaların içi günlük güneşlik

dükkândan çıkıyor adam
 bir ıslık başlangıcı dudağında
 içinde bir eksiklik.

BAHÇE VE DENİZ

Bulutı sürüyerek peşinde
eriğin içinden geçiyor taka
dumanı kalıyor geride
üstünde bir martı uçuyor
adamın elinde yeke

eski bir vakte dönüyoruz
yalıda küçük bahçede
sütçü geliyor taşlara basarak
kapıda duruyor beygiri
boynunda mavi boncuk
çiçek çiçek çiçek

masamız kurulmuş
domates rakı kepekli ekmek
denizle roka.

BATAKLIK VE GÖK

Ay ışığında ovaya inmiş
bir koyun sürüsü gibi
bulutlarını göttüm gökte
kapısını bekledim

bir denizkızı resmi için
aklının sazlık ve yosunlu
sularından birine
avucumda durdu memeleri
gece damlıyordu pullarından
ayakları yorgun
ayakları bir balıkta gitti gider

yağmurlar sıcaktı
sıcaktı bataklığın ağzı

güneye akıyordu saçları severken.

KADIN ÇOCUK ADAM

Kadın kilitli bir denizin
kirpikleriyle dokunuyordu
çiçeğe arıya ve yaprağa
açık gazete ve ekmek
güneş hepsinin üstündeydi
çocuk okşuyordu bahçeyi
mavilikmiş kedi
bir geyik sürüsü gibi ürkek
koşuyordu masada gök
bahçe hepsinin altındaydı
adam onlara uzaktan bakıyordu
iki bulut arası yarıktan
bir ıslaklık başıboş
uyku sonrası dalgınlık.

İN

Denizi ürperten esinti gibi
aşkın soluğu yaladıkça
karnını memelerini
bir sabırsızlığa dönüşüyordu
vücudundaki kıpırtı
geceyi uykusuz geçirmiş olabilir
uyumamış biri gibi bakıyordu
kâğıt gibi bembeyazdı cildi
kaşlarını yoluyor boyanıyordu
perdeyi sağ eliyle aralıyor
yüzünü dönüyordu yola
yoldan biri geçebilir
görebilir onu alabilir
götürebilir inine.

AKŞAM BALIĞIN KARNINDA BEKLİYOR

Bir yağmurla çıkıyor rıhtımına
sıkıntının, büyük kayıkların
dönüşünü gözlüyordu,
akşam balığın karnında bekliyor.

Fitili tütüyordu servilerin
ve yazılar dallar arasında.

Mahallenin deniz koktuğu
kamburun atla dolaştığı
saatlerin saatlere benzediği
bir günde bekliyordu
insanların dönmesini oraya
oysa bir delik kalıyordu
yerinde umutların, kara bir yelken
yarını olmayan iskelede.

Mevsim, tonozların altından
geçerek basıyordu toprağa,
çöp yığınları leşler
yeni sözcükler otta ve yaprakta
yabancı bir kıpırtı ruhumuzda.

Bir tüy düşüyordu suya
karayelin dişlerinden geçirdiği.

Akşam balığın karnında bekliyor.

BENZEYEN

Eski bir günü kurcalamak
ölü bir kuşu yolmak kadar kolaydı
ama ben oralara sarktım ve sustum

gemiler çıkın aradan
ağaç bahçe bulut çıkın aradan
baş başa kalmalıyım güneşimle

yüzü karda erimiş
denizaşırı gözler
yolumu gözlüyor.

GÜNEŞLİ

1

Bir adam başka bir adamın içinden
 başka bir adam denizdi o sıra
 bulutlara bakıyordu
 bulutlar evlerdi o sıra
 kızlar çıkıyordu kapılarından
 kızlar bahçelerdi o sıra
 çakılların papatyalık yoluna
 ve gök geçiyordu üstümüzden
 ay dudaklı filika
 çirişotlarınca yeşil ve pıhtılı.

2

Öpüşmenin koyunlarını
 güdüyordun yamaçta
 hayvan çıkartmaları
 aslan köpek ve fil
 bir serçe başka bir serçenin gündüzüne
 mavi delikler açıyordu
 yazdan düşürülmüş vişneler
 bırakarak ardında
 memelerin açılıyordu beyaz
 duvarların beyazına.

3

Tavuklar eşiniyor.

KAHVEDEKİ ADAM

Anlaşılmalara doğru gitsem de
 sararıyor parmaklarımın ucu
 anlaşılmaz kalıyordum,
 sarınıyordum geceyle gündüze
 bir yerimde sökülük
 iliklemeden kalıyordum

iniyor ilk yağmuru bir semt
 görünümünün anlaşılmadan anlamlara

bir deri benimkisi içerden başlayan
 bir yangın dürtüsü tersyüz
 gelişigüzel bir söylence
 bütün bölümleri tutuklu
 bütün korkuları uykusuz ve aç

çürük ihtiyarların oyduğu
 taşa oyduğu boşlukta uyuklamak
 denizi düşünmek seni düşünmek
 çilesiz bırakıyor beni,
 abanmadan bırakıyor demek çıplak
 ne ki yanıyorsa ne ki kemiriyorsa
 ne ki bitiyorsa ne ki zoraki
 hangi su dolmuyorsa testiye
 onu kalıyordum akıyordum demek
 iskemleden başka bir iskemleye

bu bir görüş geçene bağlı.

BİR GEMİ

Bir gemi neden giderse engine
neden uzunsa marşandiz,
rıhtımlar istasyonlar limanlar
neden yüklüyse doluysa,
neden şişerse öpüşmenin
dudakta kalan yeri
o ısırık beklenmedik gül
o kan pıhtısı yalnızlık
o başıbozuk tutku
nedense ondan
ondan işte sadece ondan
içimdeki gariplik
gökteki bu morluk akşamüstü.

BÜYÜKANDEM

Büyükannemin evi deniz görürdü
 ufacıktı beyazdı,
 çingırağı çalardı çın çın
 gelenler için gidenler için,
 karşıya düşerdi Ortaköy Camisi
 büyükannem kucağında kedisi
 pencereden bakardı
 ince yüzlü saz benizli bir kadın
 leylak kokardı hırkası
 bahçesi yasemin.

MEKTUP

Uçuyor göklere salıncak
süzülüyor uçurtma
almış başını gidiyor balon
çocuklar oynuyor kumda

kadın çömelmiş çayıra
yanında iki afacan oğlan
ölümcül bir kıymık yüreğinde
mektup yazıyor içinden:
– Rezillik canıma yetti
işler duman
bu bataktan kurtar beni –

sığırcıklar besili
kargalar evcil
ışıldıyor bir yaz denizi gibi
otların üstünde Zaman.

BAKMAK

Tencerenin kapağını açıp
bakıyorsam
acıktığımdan değil
meraktan hiç değil
bakıyorum çünkü ölüye bakmak
kadar eski bir tutku
yemeğe bakmak derim ben
siz ne dersiniz!

ESKİ SOKAK

Kalksam oraya gitsem
eski sokağa baksam
birileri geçse tanıdık
bir otobüs içinde yolcuları
dükkânlar açık
yaza girilmiş olsa
kestaneler çiçekte
insanlar karşıki evde
denizi görsem aradan
güneşten aşktan buğudan
sırılsıklam
kalksam oraya gitsem
eski sokağa baksam!

MARKET

Bakkalı kasabı bıraktı
manava yan çiziyor
markete dadandı,
elinde tel sepet
mantarlara etlere
yabancı peynirlere bakıyor,
iki paket bulgur
yarım kilo hazır kıyma
dönüyor salına salına
sokak arasındaki evine,
ne güzel diye düşünüyor
yaşamak ne güzel
dünya ne güzel!

YİNE YAPRAKLAR

Yine yapraklar yine güller
 yine güneşli yollarda yaz
 yine küçük odalarda yalnızlık

benim de öyle gecelerim vardı
 mavi bir deniz gibi
 aşardı başımdan ay ışığı

benim de ellerim vardı
 ince uzun beyaz
 dokunurdum yoklardım
 kapılar açılırdı önümde
 içim içime sığmaz

bir kül bırakarak geçti mevsimlerim
 güller yeniden açtı
 uzak bir yıldız gibi kaldı
 küçük odaların yalnızlığı.

RÜZGÂR

Bizim evdeymişiz İstanbul'da
 yazmış bahçedeymişiz
 bir kedi dolaşüyor ayakaltında
 yemeklere sokuyor burnunu kovuyoruz
 sıçrayarak kaçıyor otların arasından,
 bir çalgı alıyorum elime
 oysa ben çalgı çalmasını bilmem
 ben çalgı çalmasını bilmem,
 birden seni görüyorum yanı başımda
 ölmemişsin daha
 bizimkiler hepsi sağ
 konu komşu tamam,
 bir rüzgâr esiyor dağdan
 arkamızdaki mor dağdan
 bütün ağaçlar sallanıyor.

BÜLBÜL

Dalın üstünde gagası aralık
parmak kadar bir kuş
şarkısını kanlı bir bayrak
gibi çekiyor akşamın gönderine
kırmızı güller bırakıyor
eşiğine kapımızın

kendini seyrediyor Mayıs rıhtımdan
ışımaya başlayan suda,
deniz kokuyor üstümüz başımız
rüzgâr estikçe sokak, kahvenin içi,
gök çekildi bulut bahçesine,
yatak gece nemiyle ıslak

Yaz geliyor.

BİR KARANFİL

1

Bir karanfil eskiden burda
ne güzel kokardı!

2

Yemek içmek uyumak
bir dam altında
tıpkı karıncalar gibi.

3

Önce kendi karnımızı doyuruyorduk
sonra kedininkini.

4

İki martı geçiyor gökten
konuşarak.

UYKUNUN ARALADIĞI

Uykunun araladığı kapıdan
giriyorum düşlerin bahçesine
çocukluğun bahçesine girer gibi,
kanat sesleri dökülüyor üstüme
bir gelincik ve papatya furyası
ağaçlar sık, otlar adam boyu,
yollar dolambaçlı, saçların uzun
uzun uzun uzun,
uykumun içinde düşünüyorum:
– Yıldızlar yürüyor
gece ilerliyor sabah yakın
sonra çok geç!

DENİZ VE BALIKÇI

Dün hiç sesi çıkmıyordu denizin
bugün mırıldanıyor
yarın homurtuyla köpürebilir
oysa yalnız yaşayan balıkçı
engine bakıyor arada bir
konuşmadan duruyor günlerce.

RUKİYE

Rukiye senin gözlerin sarı
 senin saçların Rukiye
 deniz rüzgârları gibi güneşli eser

sen sırtında basma entari
 ayağında takunya
 taşlık yıkarsın Rukiye
 yaz günü sabunlu sularla,
 memelerin ortada
 can mı dayanır buna

yaşanmıyor senden uzakta
 senden uzak boynum bükük ne tat ne tuz
 Rukiye'nin ve denizin sevdalısı
 Rukiye'siz ve denizsiz
 derbeder ve uykusuz

BEYAZLI BİR KADIN

Yamaçtaki patikadan
beyazlı bir kadın iniyor istasyona
şimendifere binip gidecek
vapurla karşıya geçecek
dolaşacak alışveriş edecek
evine dönecek yeniden
yamaçtaki patikadan,
denizdeki gemi oadaki tren
gibi bir iz bırakacak ardında
köpük ya da duman
bir insan denizinde anıdan.

“Oktay Rifat, *Elleri Var Özgürlüğü*’nden son kitabı *Koca Bir Yaz*’a kadar yazdığı şiirlerde hayatı bütünselliği ve olanca ayrıntı zenginliğiyle yansıtabileceği yüksek bir üslup yarattı. Bu son döneminde Oktay Rifat ufkun ötesine bakarak var olmanın gizlerini okuruyla paylaşan cömert bir bilge gibidir. Adalet, özgürlük, zamanın geçişi onun hâlâ önem verdiği temalardır. Ama ilk şiirlerinin delişişek neşesi yerini filozofça bir gülümseyişe bırakmıştır.”

(Cevat Çapan)

“Yaşamda en önemli şey ‘essah’ olmaktı onun için. Duyguda, sözde, davranışta gerçekten yana olmak, yalan söylememek, en büyük, belki de tek erdemdi. Nasıl insan yalan söylememeliyse, şiir de, sanat yapısı da söylememeliydi. Bir onur ve varoluş sorunuysa bu.”

(Samih Rifat)

“Kendiliğinden yazı’nın rastlantı ile kotardığı işbirliğinin, ana özelliği korunarak denetlenebileceğini, kısacası ultra-modern bir yazı tekniğinin klasik bir ritme uyabileceğini kanıtladı Oktay Rifat’ın şiiri; öyle sanıyorum ki bir tek Rilke’de ve belli ölçüde de Aragon’da görebildiğimiz bir ustalıktır bu, biraz da yaşlılık döneminde Montale’de. (...) Tıkızlaşan imge düzenini ve sıkışan yazıyı hepten akışkanlaştırdı Oktay Rifat şiiri.”

(Enis Batur)

Takım ISBN 978-975-08-1294-1

ISBN 978-975-08-1296-5



9 789750 812965

35 TL

